NEWMAN COLLEGE

ANNUAL

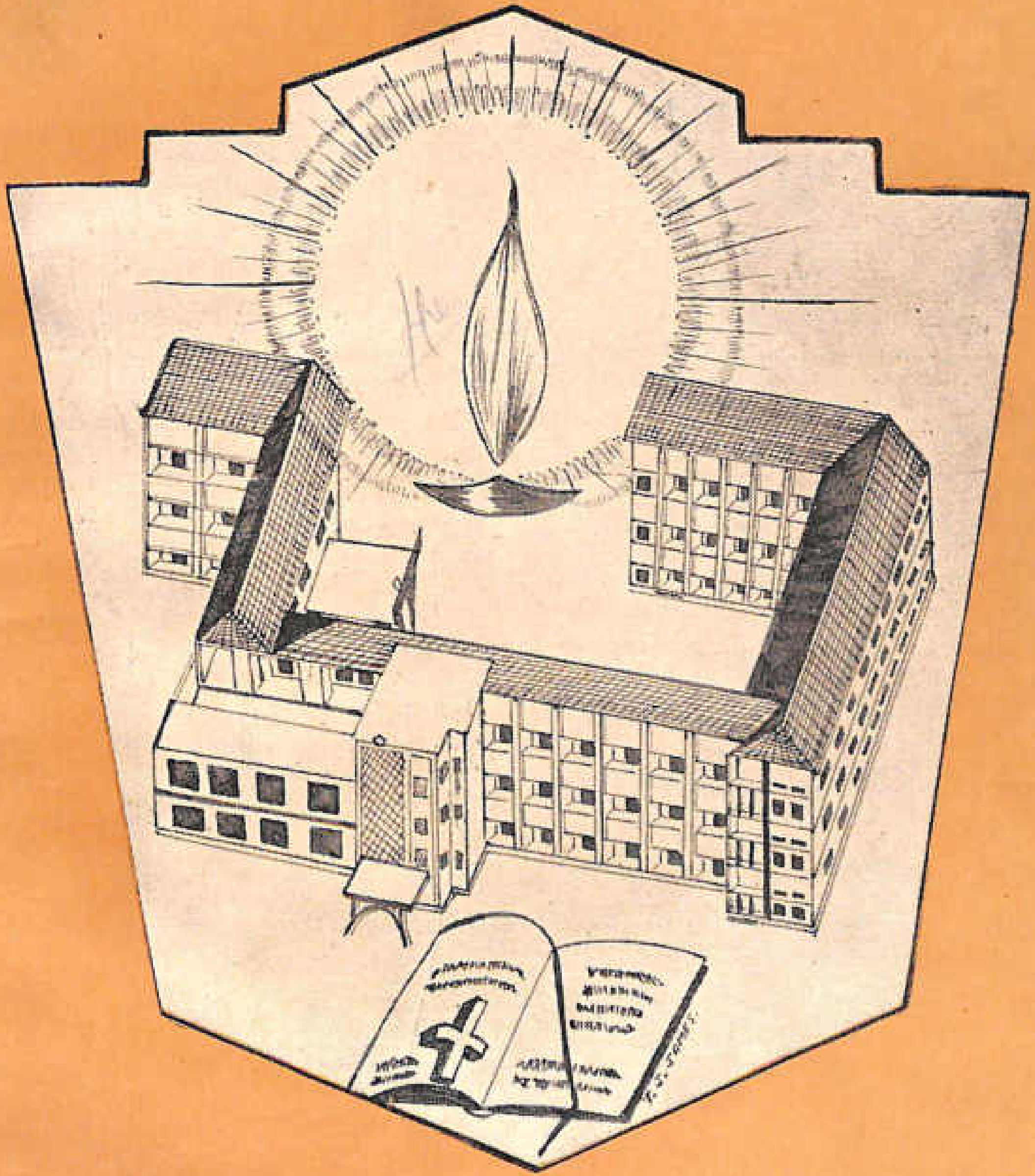

THODUPUZHA

1968-69

NEWMAN COLLEGE

ANNUAL

1968-'69

LEAD KINDLY LIGHT

Vol. V

Published by

THE PRINCIPAL, NEWMAN COLLEGE, THODUPUZHA

Printed at Mar Mathews Press Muvattupuzha

The Magazine Committee

President

Rev. Fr. Matthew Palamattam M. A; B. D.
(Principal)

Vice-President

Rev. Fr. Paul Tharaniyil M. A.; M. Ed.
(Vice-Principal)

Editor-in-Chief

Shri-T. S. Thomas M. A.

Associate Editors

Prof. T. M. Mani B.A. (Hons.)
" V. M. Ouseph M. Sc.
" V. A. Mathew M. Sc.
" T. S. Chacko M. A.
Shri N. V. Thomas M. A.
Rev. Sr. Sibia M. Sc.
" " Lisieux M. Sc., B. Ed.
Shri A. T. John M. A., B. Ed.

Student Editors

Jose Sebastian I B. A.
T. C. James II B. A.
Jacob John Kattakayam II B. Sc.
Dolly Jose II B. A.
Jayaprakash Madhavan II B. A.
K. P. Krishna Kumar II B. A.

CONTENTS

English Section

	Page
A word from the Editor-in-Chief	1
Annual Report	5
Devaluation .... *Sri K. J. Thomas M. A.*	8
Confronting Death in Manipur .... *T. M. Mathai II P. D. C.*	11
Influences and uses of the Chemistry of Carbon *V. L. Mathew II D. C.*	14
My Album .... *B. K. Thomas I B. Sc.*	16
Read! Think! Learn .... *Ciciliamma George*	17
The Metal that cuts like Cheese .... *Usha Jose I B. Sc.*	19
A Day in the N. C. C. Camp .... *Serg. P. V. Jose I B. Sc.*	21
A life devoted to Mathematics .... *M. P. Konthalam I B. Sc.*	23
A Hymn of Love .... *J. C. Plakan*	26
An Unforgettable Night .... *P. J. Francis II B. A.*	29
Whither Indian Democracy? .... *Hafsa Beevi II B. A.*	32
Dr. C. V. Raman-A Glance at his Life and Work .... *G. Gangadharan Nair II B. Sc.*	36
Ideals of Education .... *P. J. Thresiamma I B. A.*	39
A Frank Talk .... *Jose Sebastian I B. A.*	41
Man as an Element .... *M. V. Anna I B. Sc.*	42
Earth Satellites .... *M. N. Sadasivan Pillai I B. Sc.*	45
The Present System of Examination in Indian Educational Institutions *A. D. George II B. A.*	

Maria Roy (short-story) 48
K. J. Albert I B. A.
Tug-of-war between the Old and the New Generations 51
T. S T.
The English Association 53
Dramatic Club 55
Our Achievements in Sports & Games 56
Newman Association 57
The C. S. U. 58
The College Chronicle 1968—'69 59
Prize Winners of the Year ....

Malayalam Section

ടാഗോറിൻെറ മിസ്റ്റിസിസം 1
വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ററി. സി. ജെയിംസ് 5
മലയാളത്തിലെ കെടാവിളക്കു് എം. എം. റോസിലി 7
തെററു് (ചെറുകഥ) പി. ഐ. വർഗീസ് *II B. Sc.* 12
കേരളത്തിലെ പ്രാചീന ദൃശ്യകലകൾ എം. പി. വിജയൻ നായർ *II P. D. C.* 17
വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു് കെ. എസ്സ് രാജൻ *II P. D. C.* 23
മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രനിലേക്കു് ജോൺ കട്ടക്കയം 29
നീലക്കണ്ണുകൾ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് *IIB. Sc.* 34
മലയാളം അസോസ്സിയേഷൻ റിപ്പോർട്ടു് എൻ. വിജയൻ *II B. A.* 43

Hindi Section

आधुनिक कवियत्रि श्रीमती महादेवी वर्मा .... *Jayaprakash Madhavan II B. A-* 1
श्री उपेन्द्रनाथ अश्क .... *Narayanan Elayath T. M. II D. C.* 5
जेलों में नेहरूजी .... *Hari R. Nair* 7
उपन्यासकार ताराशंकर बानरजी .... *T. M. Sunny II B. Sc.* 10
हमारी शिक्षा प्रणाली .... *Rosakutty T. A. I B. A.* 13
बीबी .... *Thankamony A. K. II B. A.* 15
शाँति की भूमि .... *Kirshnakummr K. P. II B. A.* 18
हिन्दी साहित्यसमाज की वार्षिक रिपोर्ट 19

A WORD FROM THE EDITOR-IN-CHIEF

The late publication of this fifth Annual of the Newman College is sincerely regretted. The Editorial Board is not solely to blame for the delay............"Better late than never"

This Annual is first and foremost a student publication and as such it has no tall claims to make. The mature wisdom of the old and the profound erudition of the truly learned are not here. Nor is any astounding new philosophy formulated and preached through this Annual. All the same, one can find here enough food for thought and sufficient fun to laugh over. The budding poets, essayists, story-writers, cartoonists and comedians of the Newman College appear on the pages of this Annual

A good many of the articles are on science. But it is not a defect or a draw-back. For, this is an age of science which works miracles daily. Science has successfully taken man to the Moon and has brought him back home safely. God alone knows what more feats science is going to perform in the future. These days every Tom, Dick and Harry wants to know more and more about science and therefore, it is in the fitness of things that considerable space in this Annual is devoted to discussions on science.

The Editor-in-Chief would like to place on record his deep sense of gratitude to the other members of the Editorial Board for their sincere and whole-hearted co-operation with him.

JOHN HENRY CARDINAL NEWMAN

Greetings to

His Eminence Joseph Cardinal Parecattil

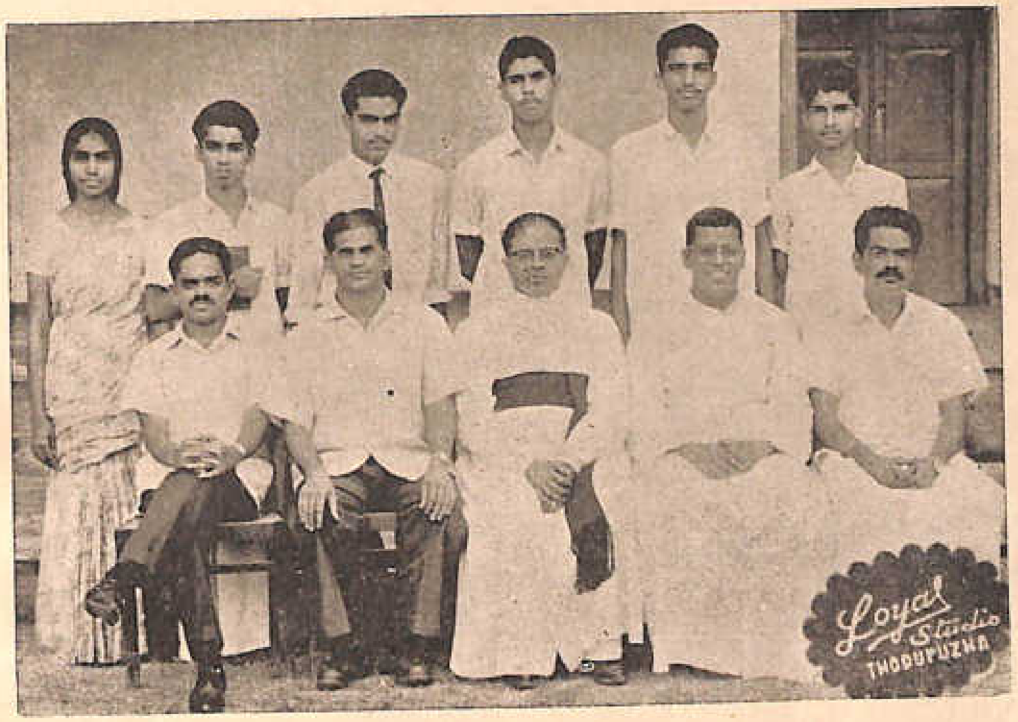

Editorial Board

Class Representatives

The U. G. C. Commission consisting of Dr. M. P. Balakrishnan, Education Officer (Chairman), Dr. M. V. Pailee, Dean faculty of Commerce University of Kerala and Sri. V. Gopalan Nair, Director of Collegiate Education.

Prof. V. Ananthanarayanan, member of the University Inspection Commission at the College

Annual Report

Presented by the Principal

I have great pleasure in presenting the report of the working of the College for the academic year 1968-'69. It is not my intention to give a complete and exhaustive account of the varied and manifold activities but I shall be content with mentioning the more important events and developments of the year.

The University Inspection Commission consisting of Rev. T. C. Thomas, Principal, Mar Thoma College, Tiruvalla, Dr. Pandali of N. S. S. College, Pandalam, and Prof. V. Anantanarayanan of Maharaja's College, Ernakulam visited the college on 9th August 1968 for the physical verification of the facilities provided for the Degree Courses and they were all impressed by the working of the College and especially by its laboratories and library. The U. G. C. Commission headed by Dr. M. P. Balakrishnan, Education Officer, and consisting of Dr. M. V. Pylee, Dean, Faculty of Commerce and Director, School of Management Studies, University Centre, Ernakulam and Shri. V. Gopalan Nair, Director of Collegiate Education visiting the College on 19th October 1968 not only expressed its unstinted appreciation but some of the members went to the extent of observing that the laboratories and library were too lavishly equipped. The chairman of the Commission made a useful point when he said that while building up a college library preference should be given to books and periodicals of lasting importance and merely popular magazines that tend to distract the students from their studies should be eschewed.

Strength:

The year started, as usual, with a heavy rush for admission to the Pre-Degree as well as the Degree Courses. With the limited number of seats sanctioned by the University the Principal was constrained to deny admission to a large number

place in Javelin Throw at the Ernakualam District Sports festival and consequently was selected to participate at the Kerala Sports festival. Besides Messers. Mathew Sebastian, Syed Mohammed and many others both from the boys and the girls distinguished themselves at the various inter-collegiate Athletic meets.

Extra-curricular Activities

As usual the various Associations of the College have been functioning well with their regular run of meeting, debates and other activities. The inaugural function of the Associations came off on 2nd November, 1968. The Hon. Mr.Justice Balakrishnan Eradi of the High Court of Kerala inaugurated the activities of the year, while Mr. M. K. Sanu of Maharaja's College, Ernakulam, addressed the gathering. Quite a number of debates and meetings were held in the course of the year. Distinguishing speakers like Sri. C. N. Sreekantan Nair, Chief Editor, Kerala Bhushanam Professor K. M. Tharakan of M. A. College, Kothamangalam and shri. Palai Narayanan Nair addressed the students on different occasions.

The C.S.U. was this year inaugurated by Rev.Dr.Thomas Moothedan, M. A., D. D., Principal of St. Thomas College, Trichur and Newman Association by Rt. Rev. Msgr. Mathew Vellankal, D.S.Sc. Debates and discussions on socio-economic and religious problems were a regular feature of these Associations besides leadership camps organized now and then.

Conclusion

The College has been steadily growing and has a prominent place among the institutions of higher learning in the state. Next year the first batch of our degree students will be sitting for their final University Examinations. We remember with gratitude all our benefactors who have helped us and contributed liberally to the building fund. May I conclude by expressing my gratitude to the Managing Board for its guidance, to the staff for their unreserved co-operation and to the students in general for their love and good behaviour.

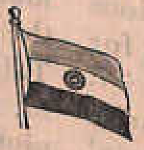

Devaluation

K. J. Thomas, M. A.

Devaluation is a surgical operation of the Economy, to bring about an equilibrium between the internal prices of goods and services and those prevailing in the foreign markets. The restoration of this equilibrium is desirable only when the balance of payments is showing signs of a fundamental disequilibrium. A fundamental disequilibrium is said to have arisen when a country continues to experience a deficit on its international payments account and has increasingly to rely on foreign assistance to bridge the gap. Further, it may have recourse to measure which indirectly seeks to promote exports and to reduce imports. A fundamental disequilibrium has arisen, when a country which has borrowed from IMF is not in a position to repay the loan over a given period. Then the fund will make arrangements to cover the period of disurbance. But at the final stage the member country should be ready to repay the loans.

Again, when a country has failed in the production of food grains due to natural calamities, the country is in need of importing food grains from abroad. Then the country can seek the assistance of IMF. If a country borrows continuously from the fund under various arrangements that have been made by the body purely for the purpose of "technically meeting" the requirements of genuine borrowers, its intentions became suspect. Doubts are strengthened when, inspite of these borrowings the balance of payments does not reveal an equilibrium position. Moreover, this suspician is reinforced when one notes that repurchases in subsequent years are made repetedly through renewals, so that repayments are not genuine but pure book keeping entries. In

such a case the IMF advises the member to bring about an equilibrium in the balance of payment through a change in the par-value of its currency.

There are other conditions also which ultimately lead to devaluation. It is assumed that inflationary conditions within a country are primarily responsible for the decline in exports, because the goods and services which that country could export are now priced out of the international markets. It becomes cheaper to import goods and services from outside than produce those, inside. Inflation reduces exports and causes an encouragement of imports. In order to check this tendency the country devalues its currency in terms of foreign currency.

After devaluation a unit of the foreign currency can command a higher value in terms of domestic currency. The cheapening of domestic goods, other things being equal, lead to an increase in exports and a decrease in imports, thus enabling the devaluing country to bring about an equilibrium in its international payments position.

Devaluation, also, can be made to check inflation and to promote exports, apart from reducing imports. When India devalued her currency in 1966, she was treating this as a part of a package of reforms of which the other important constituents are the liberalisation of imports and the uncorking of enterprise and initiative by scrapping the inhibitory mechanism of controls.

Let us, also faced he truth that devaluation will take the country from bad to worse on the slippery path. Though the immediate aim to devaluation is export promotion it is not easy to see how that can be achieved. In the short run the total value of exports in terms of foreign currency will decline by a gereater Percentage, unless there is a substancial increase in the total value of imports. That can be possible only if the demand is elastic. Moreover, if the basic problem is inflation, how devaluation can provide an effective check, is difficult to realise. As the common man thinks it, the import bill would immediately go up considerably and the prices of all import based commodities will start spiralling, leading to a further rise in the price level as a whole.

Further, the charges for servicing foreign loans will increase in leaps and bounds. So also would. expenditure on imports of capital goods and industrial raw materials. It will reduce the earnings of the country from tourism also.

In this context it is worth remembering that the success of devaluation depends on the presence or absence of several conditions. The items entering into exports should be demand elastic, the exportable items should be elastic in supply; the exportation will not adversly affect internal supply; availability of more substitutes. Again, it must be done under the climate of stable prices. The Govt. should take actions to cut short its expenses which are very often met by deficit financing. The Govt. should also abandon all measures which tend to restrict production. Price stability can be achieved only through self regulating price mechanism of market preference. Again, the Govt. should give up the public ownership of the important commodities (The policy of the Government to nationalise important industries must be given up.)

CONFRONTING DEATH IN MANIPUR

Mathai T. M. II P.D.C.

"Bhai........ marja........yega..... ham? Pyare.....bache.....meri..........lal ...." (will I die brother? O! dear children and my beloved........) were the last words of a dying soldier. His last desire to have a glimpse of his dear children and beloved wife was to remain unfulfilled for ever. The sinking soldier threw his trembling hands around the neck of one of my collegues and holding him tightly, breathed his last.

It was a fine April morning of 1966. We, a group of eleven were on our way to Imphal, Capital of Manipur from Kohima, Capital of Nagaland. Nearly half an hour's journey in a jeep took us to the summit of a steep hill where there was a military camp. We halted there for refreshments for a while and then we were told that recently some rebel Nags had made a successful attack on our soldiers who were now quite prepared to resist any further attacks. Before long, we resumed our journey at top speed.

Hardly had we covered a kilometre and a half when there sounded a siren-like horn behind us. We looked back startled and saw three military trucks racing madly after us. Our driver being a competitive-minded man changed on to the top-gear letting the jeep run faster and faster. We knew that this was risky and so we pursuaded him to apply brake and slow down the vehicle. The military trucks over-took us in no time, as it were. The first and second trucks almost hit the right side of our vehicle. But luckly, it did not cause any damage. Now our driver stopped the jeep as directed by us and allowed the third military truck to over-take us without any trouble. Its driver seemed to be a stranger to the place. All the seven men in the truck waved their hands bidding us goodbye. We too did the same in return. Little did we imagine then that three of them were bidding farewell to the whole world: For half a minute after the truck had over taken us we heard a thump and a crashing sound. As we

Jacob John, Kattakayam Chairman, Malayalam Association

Jose Sebastian, Chairman, English Association

K. P. Krishnakumar, Chairman, Hindi Asscoiation

P. J. Varghese, Chairman, Dramatic Club

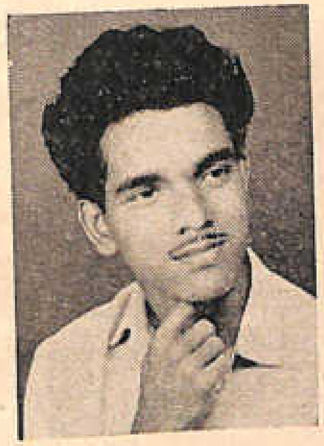

P. J. Jose, Best Actor

T. C. James, Contributor

Sri K. J. Thomas M. A. Contributor

J. C Plackan, Contributor

Varghese P. E., Contributor

N. C. C. Under Officers

S. u/o Sayed Mohammed K.S.

S. u/o Suku K. N.

u/o Varghese. P. J.

u/o James Joseph K.

u/o Unnikrishna Pillai T.K.

resumed our journey along the zig-zag road, a sharp curve appeared on the right where the road was so narrow. Our driver applied sudden brake and stopped the vehicle at once as a result of which all of us were violently shaken and thrown against each other. The driver in his Asamese accent shouted 'Are father accident. Kya Karenge ham'? (Father accident, what shall we do?) We saw infront of us a dreadful sight. The third truck was lying with its wheels heavlnwards, some eighty yards off the road. It had rolled over and over several times. It was now resting against the trunk of a small tree that stood on the hill-slope. But for that tree, the truck would have gone rolling down the hill over the rocks below.

We stood aghast, looking at the over-turned truck. Our driver who was a Muslim and the Catholic Priest in our group acted promptly. Two of us were directed to unload the jeep and get it ready for immediate transportation of the injured to the hospital while the rest were sent down-hill to fetch the injured.

What we saw near the topsy-turvy truck was heart-rending. From beneath a mould of wild grass flowed a stream of blood. Its source was the crushed head of a dying officer of high rank. Two of us lifted him and carried him to the road. Blood was gushing out of his ears, nose and mouth. The truck had run over his head. We were told later that this officer had been expecting a promotion shortly. His marriage too was to be conducted on the twenty-first day from the day of this accident.

The second victim was a Punjabi. He could neither speak nor make any gestures. He only beat his chest now and then. Tears ran down his cheeks. There was no visible injury on his body. Perhaps, all his injuries were within his body. Poor man! He might have been thinking of his dear kith and kin far away while the truck toppled over.

Five persons were needed to take the third victim to the jeep. He was groaning and moaning with pain. His things had been cut and crushed. As we lifted him up he cried out in a delirious state, 'ma ....piare............bache........khar le javo hamko' (Mother .... dear .... children........take me home) His condition was more pathetic than that of the others.

Then, there came one out of the bush. His mouth was bleeding profusely. He was supporting his broken left arm with his right hand. The remaining three persons had sustained only minor injuries. There was the driver of the truck

locked up in his cabin. Hope of his survival was given up, for, the truck was resting against the trunk of a slender tree which might give way at any moment. None dared to go near it.

However, the boldest among us managed to chain the truck to the massive trunk of a nearby tree. When its door was unlocked and opened, there came out to the amazement of all, the driver as safe as safety could be.

We took all the injured soldiers in our jeep to the military hospital.

It was indeed a herculian task. We then, resumed our journey to Imphal. Thus that pleasant day turned out to be a very sad one for us.

Early in the morning of the next day, we returned to Kohima. As we passed by the military camp, a solemn stillness was felt all over there. Three black flags had been hoisted in front of the hospital. We saw the dead three lying in their coffins to be laid into their 'lowly beds'. Memory of that great tragedy which befell those poor soldiers, is still haunting me.

Influences and uses of the Chemistry of Carbon

Mathew V. L. II D. C.

Chemistry is a branch of science which deals with the composition and properties of matter. Organic Chemistry is a branch of Chemistry. Once it was considered the Chemistry of the substances found in living things. But now it is regarded as the study of carbon compounds excepting a few compounds like carbon dioxide and carbon monoxide.

The common constituent in plants and animals is carbon and hence the importance of carbon compounds or organic compounds.

Organic compounds are mainly obtained from 1. plant and animal kingdoms 2. by laboratory syntheses. The number of organic compounds known today exceeds 1,000,000. So naturally, the uses of organic chemistry are numerous. They can be classified under four heads: uses for (i) medicine, (ii) clothing (iii) food (iv) industry.

In early times, the sources of medicines were plants and animals. But it was very difficult to prepare medicines from them. Besides, medicines made from plants and animals were not effective enough. But with the inventions made by Paul Ehrlich, doctors began to use chemical substances to treat Human diseases. The important contribution of organic chemistry to medicine is the sulphadrugs. There are about one thousand three hundred types of them.

Let us take the case of malaria. It is not at all a problem now because of the synthetic anti-malarials like 'Atobrine', 'Plarmochin' & 'Meepacrine'. But 'Proguanil', a synthetic product, is the best anti-malarial used at present.

Antibiotics are organic compounds prepared from living organisms. Lewis Pasteur invented the basic idea for them. The most common antibiotic is penciline having the formula $C_9 H_{11} O_4 N_2$ SR where 'R' determines its nature. Streptomycine is used for the treatment of T. B., Phenumoina etc.

Aurromyce is used to cure typhoid, fever, phenumonia etc. Therramycine capsule is used when streptomycine is not effective. Mercurochrome is used as antisceptic. The antisceptic 'Salol' is a blessing to man. It is nothing but Phenyle-Salicylate. There is Acetyle Salicylic acid to cure tooth ache, head ache cold etc. Methyle salicylate is used as a hairtonic and to treat aches, sprains, or bruises. Bezyle benzoate is a remedy for asthma and wooping cough. There are many other compounds that are used as medicines. Thus, Organic Chemistry has produced many substances that are of great value in combating diseases.

To begin with man lived without clothes. But later, as he became civilized he began to use clothes made from naturals ubstances. Clothes made from cotton became common. Dyes made these textile goods very attractive. Dyes of different colours are used now-a-days. Congo-red is a dye for cotton textiles. Costly, unattractive silk made from natural substances has been replaced by artificial silk. Resorcin yellow is used as a dying agent for silk. There are other dyes like Malachite-green, Azodyes like Aniline yellow. The accidental preparation of a purple dye by william Perkin opened the door to the huge store room of different dyes. These are all based on the 'Otto Witts Theory' of colour and dyes. There is nylon which is now replaced by terlene. Thus there are cotton, woolen, silk, nylon, and terylene suitings at one's beck and call. All these we owe to Organic Chemistry.

In the field of agriculture organic fertilizers have brought about great changes. These fertilizers have improved the fertility of soil and increased food production. Even artificial food stuffs are there. Pyridine is used for the production of vitamin pills. These vitamin pills and tonics have now become a part and parcel of our food. Fruits are preserved for future use with the help of organic compounds like Sodium Benzoate. There are certain substances that make food tasty, pleasing and durable.

Knowledge of Organic Chemistry is indispensable to almost all chemical industries. There are factories that prepare food materials. There is the industry of medicines about which we have already seen something just now. The textile industry grows day by day. Organic Chemistry is the corner stone of all these industries. Ink, Soap, Candles, Sugar, glucose and such other

Hon. Justice Mr. Balakrishnan Eradi inaugurating the College Associations

Mr. M. K. Sanu addressing the students

Rev. Dr. Thomas Moothedan inaugurating the C. S. U.

Rev. Dr. John Vallamattam addressing the C. S. U. of the College

Sri. Srikantan Nair addressing the Malayalam Association

Rev. Fr. Mathew Palamatam, Principal, addressing the College Day gathering

Prof. K. M. Tharakan
addressing the English Associaiton

Sri. Palai Narayanan Nair inaugur
the Arts Festival on 31st January

Dr. M. V. Pailee M.A. D. Litt
addressing the students

President, Thodupuzha panchayat,
addressing the 'guardians' meeti

II D. C. House Captain
receiving the Intramural Trophey

Annakutty George
receiving the Champion Cup

വിൻഡോഗ്ലാസ്സ്, ഷീറ്റ്ഗ്ലാസ്സ്, മിറർ, പാഠപുസ്തകങ്ങൾ,
ഹാർഡ്ബോർഡ്, പ്ലൈവുഡ് പലകകൾ,
പിക്ച്ചർ, കാർഡ് മുതലായവയ്ക്ക്
സമീപിക്കുക

നിർമ്മലാ ഗ്ലാസ്സ് വർക്ക്സ്

തൊടുപുഴ

FOR FREE ENLARGEMENTS

GRACE PHOTOS

PHOTOGRAPHERS
THODUPUZHA
Br. ARAKULAM Phone No. 165

എല്ലാവിധ അച്ചടിവേലകൾക്കും

നാഷണൽ പ്രിൻറിംഗ് വർക്ക്സ്

തൊടുപുഴ

PHONE: 150 **THE NOBLE FINANCE Co; (Regd)**
(BANKERS)
THODUPUZHA, KERALA

Consult us for financial adjustments and to get loans on
Hire Purchase Scheme.

Phone 68

For your requirements of all kinds of auto-parts:

Please contact

PULICKAL AUTOMOBILES

TEMPLE ROAD

THODUPUZHA

ഫിലിപ്സ് റേഡിയോ, വാച്ച്, ക്ലോക്ക്, ടൈംപീസ്,
ഉഷാ തയ്യൽമെഷീൻ ഇവകളും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി വാങ്ങുന്നതിനും
റിപ്പയർ ചെയ്യുന്നതിനും വിശ്വസ്ത സ്ഥാപനം

ചെറുപുഷ്പം ഡിപ്പോ

തൊടുപുഴ

Phone 131

കല്യാണസാരികൾക്കും പുതുവസ്ത്രങ്ങൾക്കും
സന്ദർശിക്കുക

ഗോൾഡൻ ടെക്സ്റ്റയിൽസ്

തൊടുപുഴ

ഇരുപത്തിരണ്ട് കാരറ്റ് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്ക്

കണ്ടിരിക്കൽ ജൂവലറി

Prop: K. M. Mathai

തൊടുപുഴ

things are manufactured in factories out used. Leather, petrol, synthetic rubber and paints are industrially prepared from organic compounds. This industrial revolution has been possible mainly because of the many and manifold organic compounds that are available now. Dyes, perfumes, paints varnishes etc. have made human life happier and more comfortable. The uses of plastic goods and rubber goods are inumerable. Plastic is nothing but a product obtained from cellulose acetate, urea, and formaldehyde.

Acetonephenone under the name hypnome was used as a hypnotic. But it is now replaced by more effective drugs.

There are many organic explosives such as T. N. T. dynamite, cordite and metenite, which are used for military purposes as well as for individual purposes. Plastic and synthetic resines find a variety of uses in industrial and domestic fields. The enzymes help complex chemical changes to be acute and rapid. With the help of enzymes gutter-water and industrial wastage are converted into precious drugs and vitamins. Thus we see many things that are directly or indirectly connected with Organic Chemistry.

Wholer considered organic Chemistry a trophical forest 'full of most remarkable things'. Many have entered this monstrous and boundeous forest, cleared the under growth and unearthed much of its treasures, but much remains unknown and unconquered.

MY ALBUM

It was a cold December night and the wind was howling outside. My daughter and her husband and my grand children were enjoying themse lves around a cheerful fine in our cosy drawing room. I was sitting in the room smoking a cigarette.

My wife had passed away and I was thinking of marry-ing again; but my children, two sons and three daughters opposed it strongly. All these thoughts were whirling round my head, when little Henry came and sat on my knee and begged me to tell a story. As it was dinner time I promised to enternin them after dinner.

I knew that children preferred pictures to stories. So I was wondering how I could find a picture-book wh remembered about my old album.

So after dinner I hunted it out and Henry and S came and sat on my knees.

Then I opened the book which was half eaten by ra moths and white ants. On the first page was the picture my father and mother holding me in their hands when I was a baby. Oh! how I loved my parents and how I grieve when they departed from this world.

Thomas B. K.
I B. Sc.

At this moment my daughter and son-in-law also ca and stood behind me. The next page revealed me as teen-ager. There were my old school, my class, myself an this was my class teacher. I remember how I raced school to cover the three long miles when ever I woke late.

The next few pages showed my college in Oxford and all oth places nearby. I pointed to a photo and told my daughter that he mother and I were class-mates.

The next few pages were crowded with my marriage snaps, m friends on picnic etc. Then, there were my office, my house, my fir daughter as a baby and all our servants. There was a negative phot

among them. Then my daughter asked me why it had been kept there. I explained that when I was young I happened to read a detect-ive novel. I was so impressed by the novel that I decided to start detective work as my hobby. One day while I was on an evening walk, I found a negative photo lying on the road. I picked it up and intended to find out what story would be spun out of it. But I forget all about it later. My daughter roared with laughter calling me 'Grandpa detective'.

The next few pages showed the funeral of my wife and the family photo. I made them cry with laughter by telling them that I wanted to preserve the album in the Tower of London.

My chewing the cud and revi-ewing my album, had one salutary effect on me: I resolved never to marry again.

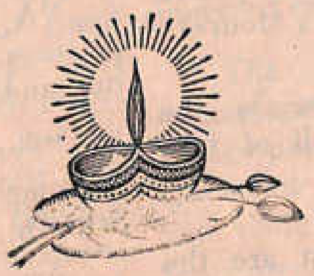

Think! Read! Learn!

Ciciliamma George

"Life is a riddle which none could fiddle" (Blake)

"The fountain of death makes the still waters of life play" (Tagore)

"Never trust the advice of a man in difficulties" (Aesop)

"Ask a woman advice, and whatever she advise

Do the very reverse and you're Sure to be wise" (Thomas Moore)

"A life of sacrifice is the pinnacle of art and is full of true joy" (Gandhiji)

"The actions of men are the best interpreters of their thoughts" (Locke)

"The highest duty is to respect authority (Pope Leo XIII)

"Old wood best to burn, old wine to drink, old friends to trust and old authors to read" (Bacon)

"Silence and modesty are very valuable qualities in conversation" (Montaique)

"Do wrong to none" (Shakespeare)

"Circumstances are more powerful than man" (Nehru)

"A good marriage would be between a blind wife and a deaf husband" (Montaique)

"Personality is to man what perfume is to flower" (Charles M. Schwab)

"Truth sits upon the lips of dying man" (Matthew Arnold)

"When we have not what we like, we must like what we have" (Bussy)

The Metal that cuts Like Cheese

(Usha Jose I B. Sc.)

Sodium, once a laboratory curiosity has now become essential to our everyday living. What is the history behind sodium? Soduim Chloride or Common Salt and sodium Carbonate have been known since very early times. The former is an indispensable item of food. The latter comprises a considerable proporation of the ashes of maritime plants. Metallic Sodium was first obtained by Sir H. Davy in 1807 by the electrolysis of fused Caustic Soda. Sodium in the form of compounds, is a widely distributed and abundant element. But on account of its intense chemical activity it is never found free. Sodium Chloride occures in enormous quantities in the sea and is also found in extensive deposits of rock salt. Sodium also occoures in large quantities in the form of complex alumino-silicates, like Soda-felspar. The Chile nitrate beds are largely composed of Sodium Compounds.

Sodium is a temperamental element used in detergents automobiles, airplanes, fule tanks, drugs, insecticides and atomic powered sub-marines. Recently the navy anounced that 99.95% pure molten Sodium was the heat-exchange medium in the sea wolfs's atomic powered engine. As a metal, Sodium conducts heat and electricity very well. It is employed for the cooling of the valves of aero-engine on account of its efficiency as a heat transfer medium. Sodium is essential for the operation of all atomic-powered engines and machines.

The use of Sodium-filled valves in airplane engines has made the jet age possible. The hollow heads and stems of the valves are filled with sodium and sealed, which prevents them from wraping at high temperatures. Sodium is used for heat transfer in nuclear reactors. Like all the alkali metals, Sodium exhibits the photo-electric effect and hence it is used widely for the photo-electric cells on which television, the telegraphic transmission of pictures, the talking film and many other modern devices depend.

But the use of Sodium in less spectacular ways is equally new. The soapless soaps, the detergents, would not exist were it not for sodium. The energetic, chemical is powerful enough to change the oils that went into the old-fashioned soaps into certain alcohols that are essential in the manufactures of modern detergents. Gone are the days of the streaky drinking glass or the bath tub ring. Man-made indigo and many other synthetic textile dyes belong to the newer branches of the Sodium family tree. Without Sodium, Sulfa drugs, barbiturate, Sedatives, antipyrines, antimalarials, even the popular antihislamines would be unknown.

If you have not heard any pings in your ear engine lately, you probably use a gasoline containing tetraethyl-lead. The largest Single-Volum use for Sodium is in the manufacture of tetraethyl leads, still the most effective chemical for taking the ping out of high-compression gasoline engines. Tetraethyl lead is produced by the reaction of ethyl chloride and a Sodium-lead alloy.

Thanks to sodium perborate, now there are new easy-to-use powered bleaches that remove the yellow from clothes. The new bleaches can be used safely on all types of washable fabrics. The paper industry uses once rare and now inexpensive Sodium peroxide to give us white letter head paper.

Thousands of steel products including the moving parts of sewing machines, cars, and typewriters have been made more wear resistant by treatment in molten Sodium Cyanide baths. The electroplating industry uses millions of pounds of Sodium in Sodium Cyanide each year to give us thousands of gleaming products.

Sodium can be shipped in tank cars because it melts below the boiling point of water. Despite its butter like consistency metallic sodium is a true metal. Besides all these things, sodium has got a large number of compounds which are very essential in our day-to-day life.

Sodium is no longer the temperamental laboratory reagent that the chemist carefully stored under kerosene just a few years ago. It has taken its place as a major industrial metal with a tremendously exciting future.

A DAY IN THE N.C.C. CAMP

Serg P. V. Jose I B. Sc.

'Shrou.........Shrou.........' I was awakened from my sleep by the shrill sound of a whistle. I had arrived at the camp only the previous noon. So I was not familiar with the rules and routine of an N. C. C. camp-life. The sound of the whistle started me.

Hardly a few minutes had passed, when again the same "Shrou...... Shrou......" sound was heard. This time it was followed by the heavy stamping of nailed boots and shouts of 'Get up.....' hurry up....' etc. The shouts were heard nearer and nearer till at last our R. S. M. (Regimental Sergeant Major) came and stood in front of our room asking us to get up. It was 5.30 a. m., too early a time for one to get up. But the Major's order had to be obeyed. I was in the habit of rising late. So when I was disturbed by the whistle I wished if I were with my parents at home rather than in this camp.

At 6.10 a.m. we were ready for the P. T. (Physical Training) parade in P. T. dress. The parade was a warming up exercise resulting in a fine bath in sweat. A long whistle at 7.30 a. m. released us from the tiresome parade. Before long we had our break-fast of 'Chapathy' and 'dal Curry'.

At 8.30 a. m. we were once again in the parade ground. This time we were in our full uniforms. I wore my best pair of uniform.

After the report, we were divided into different groups and one instructor who was enormously and ridiculously fat came to select some cadets for the special counter-guard duty. We were interested in ridiculing him rather than in trying our best for the selection. I was selected and was in the counter-guard group and soon getting myself trained in using the rifle and the cane.

It was at 1 p. m. that another whistle was sounded. It was for lunch. I was awfully hungry. When I reached the cook-house, I saw a long queue of about 600 cadets with

their plates and mugs. I was the last to join the queue and being unable to endure the heat of the scorching sun, I began weeping.

After lunch I was lying in my room brooding over my camp-life when one of my friends came and said, 'you, my dear, we have planned to go to town at 4 p. m. Are you coming'? Nothing could be more welcome to me at that time than a proposal to slip away from the camp. I readily agreed. But cadets propose, Camp Commandant disposes. At 3 p. m. we were once again called for a parade. Our captain Mr. K, whom, we called 'Captain Slim' was very particular that all the cadets kept complete silence in the ground. At 4 30 p. m. we were escorted by some P. A. staff to a river where we had a fine bath along with some buffaloes.

After dinner at 7 p.m. we were again in the parade ground in civilian dress for the 'Roll Call parade' which, we called 'Chapathy parade'. The Camp-Commandant was to address the cadets. The R. H. M. read out all sorts of camp orders. Though he mentioned the time for the P. T. parade, the Roll Call parade etc., he did not say anything about the 'sleep parade' or the 'rest parade' which we wished to have.

Then, there were variety entertainments giving us a golden opportunity to enjoy ourselves and to laugh at the Officers and the camp-commandant.

At last I was in my bed writing this account of my first days experiences in the camp. I felt sleepy and I tried to resist the sleep and complete the account. But.........my.......pen...........slipped away.

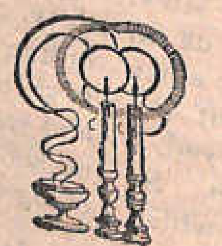

Phone 133

DO WELL ENGINEERS

(FOUNDRY & WORKSHOP)

THODUPUZHA

* IRON GATES
** WINDOWS
*** RUBBER ROLLERS
**** OIL MILL CHUCKS & PARTS
***** MODERN FURNITURE
****** AND ALL OTHER COST
****** IRON MATERIALS

★

ഭക്ഷണത്തിനും താമസത്തിനും ടീ പാർട്ടികൾക്കും
സന്ദർശിക്കുക

ററി. സി. റെസ്റ്റോറൻറ്

(TEA SEA RESTAURENT)

തൊടുപുഴ

★

നല്ലതരം ചെരിപ്പിനു്

നല്ലതരം ഷൂസിനു്

നല്ലതരം സാൻഡൽസിനു്

എസ്സ്. ജെ. ഷൂമാർട്ട്

തൊടുപുഴ

കരളും കായവും കുളർപ്പിക്കുന്ന മധുരതരങ്ങളായ ശീതള
പാനീയങ്ങൾക്കും കല്യാണാവശ്യങ്ങൾക്കും മററടിയന്തിര
ങ്ങൾക്കും ആവശ്യമായ ടീപാർട്ടികൾക്കും

★ സമീപിക്കുക ★

എടപ്പറമ്പിൽ ബേക്കറി ആൻറ് കൂൾഡ്റിംഗ്സ്

തൊടുപുഴ

Reliable House For:-

SCIENTIFIC INSTRUMENTS
LABORATORY GLASSWARES
THRMOMETERS & HYDROMETERS
SILICA & PORCELAINWARES
NICKEL & PLATINUMWARES
FILTER PAPERS & PRODUCTS
LABORATORY REQUISITES. ETC. ETC.

Please Contact:-

CENTRAL SCIENTIFIC SYNDICATE
Importers & Stockists 475, Jagannath Shankerseth Road,
(Chira Bazar) BOMBAY-2

Grams: 'MAXSERVE'

Phone: 316867

Office bearers of the College Associ

Officials of the C. S. U., Mission League and the Newman Association

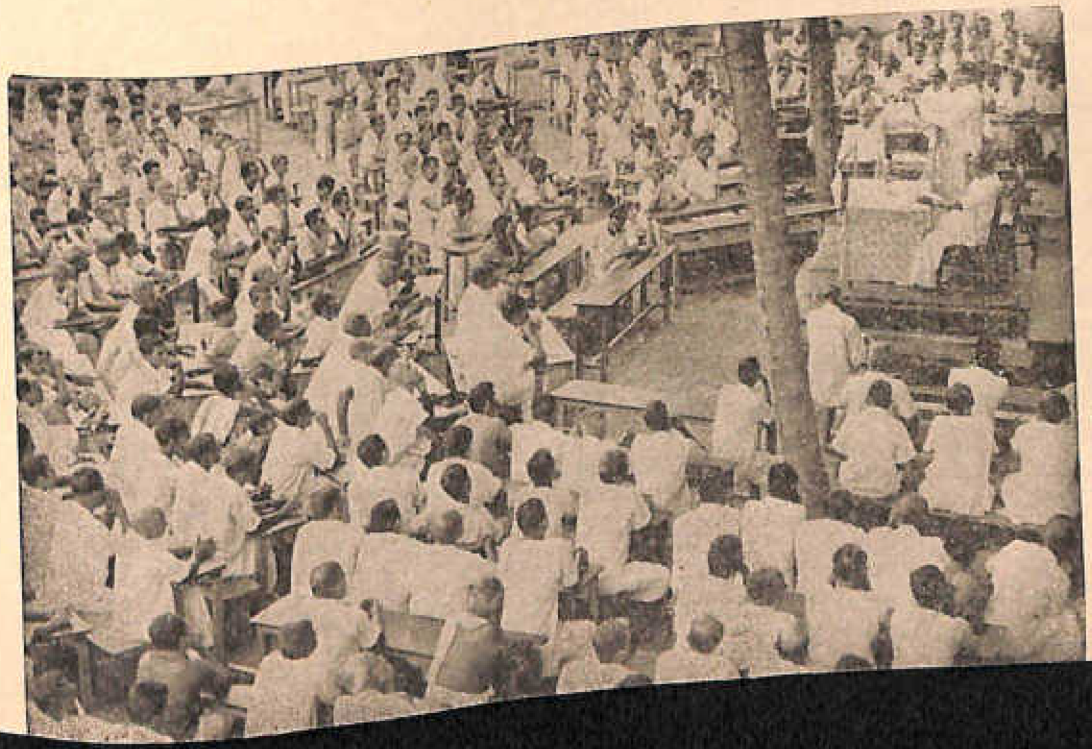

The Guardi
Assemb

Foot-Ball Team

Volley Ball Team
Winners of the Ernakulam District Inter Collegiate
Volley Ball Tournament and the Thodupuzha Taluk Volley Ball Tournament

A Life Devoted to Mathematics

(Konthalam M. P. I B. Sc.)

Issac Newton whose contribution to Mathematics is unique, was born at Lincolnshire as the son of a poor farmer. There was nothing exceptional about him as a boy. His education began in a local school where he showed little progress in his studies and therefore, he was taken back from that school and put in a school at Grantham. Being very inattentive to his studies Newton ranked among the lowest students of his class. His chief interest was in carpentry, mechanics, verse making and drawing. In 1660 Newton was sent to Trinity College, Cambridge. Not even there did Newton develop any enthusiasm for his studies. However, in 1665 he was able to take his B.A. Degree. By this time his genius had so much asserted itself that he was considered the most promising Mathematician in England and he was awarded M. A. Degree in 1668.

It was in 1664 that Newton began his work on Mathematics. He used his theory of 'fluxions' to find the radius of curvature at any point on a curve. In 1666 Newton worked on the Theory of Light. In the same year he made many investigations on the theory of gravitation and applied the methods of fluxion to the study of equations.

In 1667 Borrow, Netwon's former teacher in the University of Cambridge resigned the Lucasian Professorship of Mathematics and Newton was appointed his successor. His research during this period brought him a name enviable and a fame immortal.

In 1672 Newton was elected a Fellow of the Royal Society. He represented the University of Cambridge in Parliament in 1689. Besides he was made Warden of Merit

in 1696 and a Master in 1699. Newton was again elected to the Parliament in 1701, but took no interest in politics. For nearby sixty years after his becoming a professor. Newton was looked upon as one of the greatest Mathematicians.

Newton always hesitated to publish his works. His 'Arithematica Universilis' written in 1683 remained unpublished till 1707. His greatest work 'The Principia' which he prepared in 1685 in accordance with the methods of Greek Geometry was published only in 1687. In this he set forth the theory of gravitation undisputably. His work on the quadrature of curves, written in 1671, was not published until 1704. Newton is best known for his 'Fluxions'. But this was published only nine years after his death.

Newton was so absorbed in his work that he was not free from the eccentricities of genius. There are many stories about his absent mindedness.

Newton breathed his last in 1727 leaving a wide gap in the field of Mathematics which can never be filled up. He will be lovingly remembered as long as his principles are used in Mathematics.

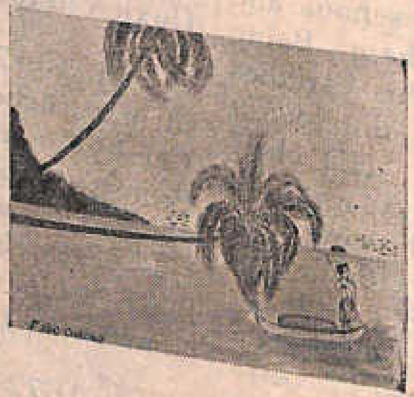

A HYMN OF LOVE

J. C. Plakan

Forest green I went through once,
Grazing sheep and cattle mine;
When they had their belly filled,
Lie down did they licking each.

Climbed I up an apple tree,
Plucked I there from apple one
Tempting anyone looking up
As it happened in Eden.

With that fruit in right hand held
Sought I for a seat to rest
Seated myself on a branch
As if in an easy chair,

Back mine learning on the trunk,
Legs mine hanging either side,
Head mine resting in between
Branches two which the trunk ends in.

Eating was I apple fruit,
Thinking was I nothing, but
Pangs of pain I felt in heart,
Cause of pain I did not know.

Soon I felt from far off place
Couplets of a moving song
Creeping into the depth of heart
Stinging deep my paining heart.

Moments painful crawled on, when
Maiden one-of sixteen, looks-
Appeared lonely canoeing
In the nearby blue lake.

She didn't look up down or side,
Nor did she then move at all;
Eyes her were cast into the far
East horizon yonder there.

Aching was her heart it seemed,
Singing was her life it seemed,
Singing songs in memory of
'er dear dear dear friend.

"Purest thoughts I talked to you with,
Simplest heart I knew you had,
Open was your heart to me,
Ease I read it always with.

'ntelligent were you most of all,
Brilliant were you skills in all,
Healthy was your flesh and soul,
Heartiest was your smile of all.

Wore you always flower bud one,
Produced by wild jasminum,
On your thickly curly lock
For which all did envy you.

Wearing but a simple dress,
Adorned with a flower like jewell
Hanging on your mid-breast low,
Moved you like a beauty queen.

Dancing was your movement like,
Rhythmic was your stepping, like
Swimming swan on wavy Lake
Bounded by the daffodils.

Charming had a figure you most,
Radiant was your heart with love
Mirrored on your glistening face
Shining like a spotless moon.

Eyes your were two twinkling stars,
Twinkling like the morning star,
Risen to make men's idle life
Hopeful one and purposeful.

Forget did not I to pray,
"Twinkle twinkle little star"
'claimed I with a wonder-sight
"How I wonder what you are".

Watch I did you many a time
Saw you sit in lonely chair,
Glancing at the farthest west,
Singing hymns to the goddess-LOVE

"Music, of all earthly ones,
Reaching farthest is this one
Beating of a loving heart,
The Beating of a truly loving heart"

Passed on days and weeks and months;
Year after years still
Forget can't that "HYMN OF LOVE".
Inscribed in my beating heart.

AN UNFORGETTABLE Night

Francis P. J. II B. A.

The 16 th of March dawned. My burden was lightened and all my worries were gone and I felt like Bunyan's Christian and gave three leaps and started singing. I knew that I would have no worries for a month and a half. The advent of the long awaited vacation thrilled my heart, while my thoughts about a holiday-tour gave me additional joy.

Diaz, my friend, had come from Madras and he was to leave on the 18th. What a short time I had for my preparations for tour! I hurried up. Diaz was mostly out on visits. He did not return even by the dawn of the 18th. I was full of the tour and cursed Diaz for being not punctual. At last by 10 O'clock the block-head made his appearance and then I felt like giving him kick.

By 11 a. m. we started "Diaz, no time to hang about", I warned him; " the train starts at 4 p. m. sharp and we have to be at Cochin by 3.30". "What man!" he cut me short, "don't forget that we are Indians and our trains observe the 'Indian standard time".

"Hush", I silenced him. "Don't be silly. This is no time to play the fool". His calm and cool temperament irritated me.

By 3 40 p.m. we reached Cochin. We bought the tickets and made sure of our seats. There were twenty minutes more for the train to start and as we waited I almost lost myself in a reverie. A knock from my friend roused me and I looked at the clock. It was already 3.57, but there was no sign of the train at all. "The train will be half an hour late"-the whole

station echoed with the station master's voice "Rascal", I cursed him in my mind. But then, I remembered what Diaz had told me. "Our trains observe the Indian Standard time". I prayed God that He might teach the railway staff punctuality. "Francis let us go and have a cup of tea", said Diaz. The mention of a cup of tea brought to my mind Katherine Mansfield's 'Rosemary Fell' and I chuckled to myself ruminating over her foolishness. I was not at all in need of a drink; but just to oblige him I accompanied him to a neighbouring tea-shop. We returned to the station as quickly as we could. Luckly for us, the compartment was not crowded.

'Chuck, chuck'........ 'Poo, poo'- The train started. The very start seemed monotonous. Exhausted and worn out, Diaz soon fell asleep. But the Lady sleep would not favour me. She had in store for me, a merry night.

At Trichur, a bulky pot-bellied man with a grave moustache that stood out like a porcupine's quills, pushed in and seated himself opposite me. A gang of youngsters too came in and sat not far from that massive figure.

His very look provoked my laughter. But I, like Addison's Sir Roger, composed myself and asked him in all politeness". Sir, may I know, your name?" The man stared at me for a while and said in all majesty "Kottakalil Ittupu". To me he was another Malvolio. "Sir, could you tell the licence number of your ration-shop", a young man from the crowd asked him. The man flew into a rage and were the questioner within his reach, he would have squeezed him to nothing. He opened his mouth to speak, when another remarked, "It seems to be the eighth month for him. The travellers burst out into a loud laughter; but I sat like the 'Specator' watching the fun.

Silence prevailed for a while and all seemed to have forgotten the man. Then quite all of a sudden he jumped up screaming "who, the devil has pricked me with a pin". The cry echoed and re-echoed through the whole compartment and many crowded round him to know what the matter was. The place was closely examined. The electric light seemed too dim for him and when I saw him examine his seat in the light of his three-celled torch, I was tickled to laugh. But at the same time I recited an 'Ave' for him. The crowd judged it to be an attack of fits and one by one all moved off.

Being laughed at, but not disheartened, the man sat and seemed to be determined to find out the

AN UNFORGETTABLE *Night*

Francis P. J. II B. A.

The 16 th of March dawned. My burden was lightened and all my worries were gone and I felt like Bunyan's Christian and gave three leaps and started singing. I knew that I would have no worries for a month and a half. The advent of the long awaited vacation thrilled my heart, while my thoughts about a holiday-tour gave me additional joy.

Diaz, my friend, had come from Madras and he was to leave on the 18th. What a short time I had for my preparations for tour! I hurried up. Diaz was mostly out on visits. He did not return even by the dawn of the 18th. I was full of the tour and cursed Diaz for being not punctual. At last by 10 O' clock the block-head made his appearance and then I felt like giving him kick.

By 11 a. m. we started "Diaz, no time to hang about", I warned him; "the train starts at 4 p. m. sharp and we have to be at Cochin by 3.30". "What man!" he cut me short, "don't forget that we are Indians and our trains observe the 'Indian standard time".

"Hush", I silenced him. "Don't be silly. This is no time to play the fool". His calm and cool temperament irritated me.

By 3 40 p.m. we reached Cochin. We bought the tickets and made sure of our seats. There were twenty minutes more for the train to start and as we waited I almost lost myself in a reverie. A knock from my friend roused me and I looked at the clock. It was already 3.57, but there was no sign of the train at all. "The train will be half an hour late"-the whole

station echoed with the station master's voice "Rascal", I cursed him in my mind. But then, I remembered what Diaz had told me. "Our trains observe the Indian Standard time". I prayed God that He might teach the railway staff punctuality. "Francis let us go and have a cup of tea", said Diaz. The mention of a cup of tea brought to my mind Katherine Mansfield's 'Rosemary Fell' and I chuckled to myself ruminating over her foolishness. I was not at all in need of a drink; but just to oblige him I accompanied him to a neighbouring tea-shop. We returned to the station as quickly as we could. Luckly for us, the compartment was not crowded.

'Chuck, chuck'........ 'Poo, poo'- The train started. The very start seemed monotonous. Exhausted and worn out, Diaz soon fell asleep. But the Lady sleep would not favour me. She had in store for me, a merry night.

At Trichur, a bulky pot-bellied man with a grave moustache that stood out like a porcupine's quills, pushed in and seated himself opposite me. A gang of youngsters too came in and sat not far from that massive figure.

His very look provoked my laughter. But I, like Addison's Sir Roger, composed myself and asked him in all politeness". Sir, may I know, your name?" The man stared at me for a while and said in all majesty "Kottakalil Ittupu". To me he was another Malvolio. "Sir, could you tell the licence number of your ration-shop", a young man from the crowd asked him. The man flew into a rage and were the questioner within his reach, he would have squeezed him to nothing. He opened his mouth to speak, when another remarked, "It seems to be the eighth month for him. The travellers burst out into a loud laughter; but I sat like the 'Specator' watching the fun.

Silence prevailed for a while and all seemed to have forgotten the man. Then quite all of a sudden he jumped up screaming "who, the devil has pricked me with a pin". The cry echoed and re-echoed through the whole compartment and many crowded round him to know what the matter was. The place was closely examined. The electric light seemed too dim for him and when I saw him examine his seat in the light of his three-celled torch, I was tickled to laugh. But at the same time I recited an 'Ave' for him. The crowd judged it to be an attack of fits and one by one all moved off.

Being laughed at, but not disheartened, the man sat and seemed to be determined to find out the

offender. Time passed and most travellers began dozing, but he alone sat contemplative with wide-open eyes. An hour later, the man cride out, "I have caught him, I have caught him".

"What is the matter?", asked a fellow traveller. "I have cought him"-he shouted again, "whom"? the questioner grew serious. "Him" said the corpulent figure. Presently he opened his fist with the utmost care lest "He" should escape. As the hold was released the wasp found itself free and it gave him a mortal sting. The man gave out an yell and shook his hand violently. Peals of laughter arose, while he stood staring and seemed to mutter "I'll be revegend on the whole pack of you".

The wasp was mortally wounded and with the little life left, it made a frantic effort to escape. But Ittupu was no coward. He would not let his enemy live. He made after the wasp. In his mad haste, he bumped against the door of the toilet room; and lo!

'Live and let live', the wasp was heard to mutter.

The man slowly raised himself up, dusted and washed his shirt and returned with the same majestic look and Malvolian smile. And as he passed by the crowd paid their compliments to him, singing.........

"Ittupu is a wonder,
A special creature of God,
But for the arch,
He is cent percent good looking.

Mighty that he is,
A wasp is a trifle to him,
Beware, don't play the fool,
Or he will blow you off into the air"

As the song died out he bowed to all, his face being all radiant. He seemed to say, "Thanks friends" and part did we as friends. I had not had even a wink of sleep the whole night. But I did not regret. It was indeed an unforgettable night.

Basket Ball team

Athletic team

Winners of Arts Competitions

Winners of Literary Competitions

INDIAN WHITHER DEMOCRACY?

Hafsa III B. A.

"Modern age is the age of grim tests and ordeals. Democracy like many other political and economic creeds, is on its touch stone. Either its salient principles be translated successfully into creative practicability, assuring the people of its sound role of guiding them in crises or else it must, automatically wither away"-Nehru.

What do we see in India? Do we see the salient principles of Dedomocracy translated into creative practicability? Certainly not. What we witness is violence in all spheres of public life. Fissiparous trends are gathering momentum. India's body-politic has been disfigured by self-interests, party-spirit and sloth. Democracy which aims at the greatest good of the largest number, which aims at settling differences through discussion and compromise and which works for the establishment of an equalitarian society has become, a sheer mockery, not because it has lost its merits, but because the country has become unfit to maintain it.

For the successful working of Democracy, certain conditions should be fulfilled. They are mass-literacy, enlightened public opinion and a minimum economic soundness enjoyed by the masses. We cannot close our eyes to the fact that the majority of the Indians are illiterate. Can we expect a proper exercise of the Universal Franchise here? The illiterate masses dance to the tunes of the crafty politicians. And the pity is that they do it even when they can foresee the bitter consequences of it. It is an admitted fact that the masses prefer economic advancement to political emancipation. A people who starve and live naked cannot exercise their right of voting independently. They want clothes and food instead of voting rights. First things first.

In addition to poverty, there is a lot of selfishness in India cutting at the very root of Democracy. The selfish motives of especially those who are in power thwart the sincere attempts of patriotic democrats to secure the greatest good of the largest number.

Dr. C. V. RAMAN,

Gangadharan Nair G.
II B. Sc.

A GLANCE AT HIS LIFE AND WORK

It was the year 1902. The lecture-hall for the B. A. students in the Presidency College, Madras was fully-packed. The famous professor of English, Mr. E. H. Eliot came in. His eyes fell on a small boy in the front row. The professor thought that this short-statured boy might not be a B. A. student.

"Are you a student of the B. A. class"?

"Yes, sir", replied the boy.

"How old are you"?

"Thirteen, sir".

"Where did you do your Intermediate"?

"In Voltaire, sir".

"Your name"?

"C. V. Raman, sir".

It was this small boy, who, after twenty-eight years, won the Nobel Prize for Physics. He was the first Asian scientist to receive it.

This great scientist of India is in his eighties now. He is a man of varied talents and possesses a magnetic personality. India can ever be proud of this worthy son of hers.

Chandrasekhara Venkitta Raman was born in Trichy on the 7th of November, 1888. His father, Sri. Chandrasekhara Iyer was a lecturer in Mathematics and Physics His mother was a virtuous woman and was a scholar of Sanskrit and music. Raman owed his deep interest in Mathematics, Physics and other science subjects to his father. The boy was also interested in music and fine arts.

C. V. Raman completed his secondary education in the school attached to the Hindu College, Visakapatnam. He showed exceptional intelligence at all stages of his studies. He passed all his examinations creditably. He used to make small engines and machines using simple tools. As a school-boy he studied several great books on science which even college students did not read. He had a keen interest in the study of religion also. His continuous hardwork affected his health. Once, while lying ill, his greatest desire was to see the Laydon jar experiment done. This single incident shows his eagerness to study science.

Before Raman was twelve years old he passed his matriculation and before he was thirteen, he passed F. A. Examination with the first rank. Then Raman joined the B. A. class in Presidency College, Madras. His parents wanted him to take history as his main subject. But Raman had decided to continue his study of Physics. In 1904 he passed the B. A. Degree Examination with the first rank. Then joined the M.A. course in the same college.

As a student Raman conducted many experiments in Physics, alone. In 1907 he took his M. A. degree with a first class and with the first rank. So far no student had got a first class in the M. A. Degree Examination in Physics of the University of Madras.

After completing his studies, Mr. Raman joined Government service as Deputy Accountant General. But later he resigned this job to take up his favourite profession-teaching. He was appointed Professor of physics in University Science College, Calcutta. Also he received membership of Indian Association for the Cultivation of Science and several other associations. He derived immense pleasure from spending almost all his time with his students, guiding them and giving them instructions in their studies and researches. At the same time, he continued his independent researches in Physics.

It was about this time that Raman discovered the famous phenomenon in light called "Raman Effect". He showed that when rays of light having a single colour (monochromatic light) are passed through certain transparent bodies, a scattering of that light takes place and rays of light differing from the incident light in colour frequency and wave length emerge. It is difficult for us to believe that certain substances can change the colour of monochromatic light rays. But he has proved this fact beyond all doubt. This wonderful phenomenon is known as 'Raman Effect'.

Ordinary white light consists of seven colours. We can easily observe the spectrum of these seven colours. For this the white light is passed through a glass prism. The rays of light that emerge are allowed to fall on a screen. The white light would be dispersed into various lines of light different in colour. If monochromatic light is incident on a molecule of a substance that is stationary, the molecule will be made to vibrate with a frequency equal to the frequency of the incident light. The light rays emerging will have the same frequency, wave length, velocity etc. There-

IDEALS OF EDUCATION

Thresiamma P. J. I B. A.

Education is a favourite topic of discussion among many thinkers, writers and speakers. Poets like Milton, Philosophers like Rousseau and John Locke, progressive thinkers like Spender and H. G. Wells have contributed to this endless stream of discussion. Yet the problem of devising a suitable system of education remains still unsolved.

Education is a preparation for life. According to Tryon Edward the main purpose of education is to discipline the mind. Education does not merely mean teaching students what they do not know, but it means teaching them to behave as they do not behave. It is good to recall the words of Sord who said, "To know the laws of God in nature and revelation and then to fashion the affections and will into harmony with these laws is education".

Education is essentially a moral and social process. It consists in the operation of all the influences, conscious and unconscious, that shape character. Instruction denotes only one of the means of education, viz. intellectual training.

One is educated through life for life. Body as well as mind should be developed by education. Education is the means by which individual personality is articulated. It should be more practical than theoretical.

Aristotle finds in man two tendencies, one passionate and brutal, the other intellectual and human. Education consists in the conquest of the lower impulses by the higher intelligence. Man is not born moral. The immoral tendencies in him are kept down by the will responsive to the higher ideas. It is the function of education to supply these higher ideas and there by to make the good will, which Herbert defined as, "the steady resolution of an individual under the law which is universally binding".

An education system that does not cater to the needs of the changing society is like a boy in his grand-father's coat. At present education should be a means to prepare men and women to the up the duties of democratic citizenship. They have their duties to the country, to society, their family and to themselves. The boy who comes

FOR ECONOMY & PERFECTION
PHONE : 226051
Grams : WIDSCIEN-DELHI
Always Insist on
WISWO INSTRUMENTS
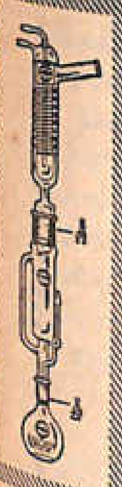
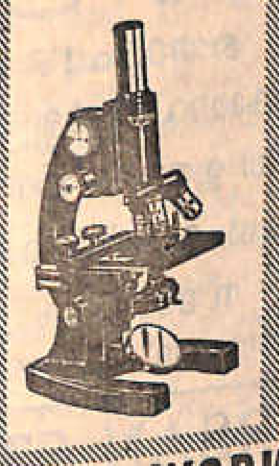

LABORATORY APPARATUS
SURGICAL INSTRUMENTS
HOSPITAL FURNITURE
EXPERIMENTAL CAGES
GLASSWARE AND CHEMICALS
WIDSONS SCIENTIFIC WORKS
Head Office : 10, WEST SADAR THANA ROAD, DELHI-6
Branch Office : P BOX NO. 2428, KALBADEVI, BOMBAY-2

GRAMS: 'CHEMIGLASS'
Phone: OFF: 7880 Res: 7880A
QUALITY TRADERS
NARAKATHRA ROAD
GUNAPAI - MUKKU
ERNAKULAM-COCHIN - 11
Authorised Stockists For:
BOROSIL GLASS WORKS LTD.
B. D. H-A-DIVISION OF GLAXO LABORATORIES.
SARABHAI MERCK LTD.
LARGE STOCK OF GLASSWARES & CHEMICALS ALWAYS AVAILABLE.

കാവളക്കാട്ട് ബ്രദേഴ്സ്

തൊടുപുഴ

ഇരുപത്തിരണ്ടുകാരററ് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കും

എല്ലാവിധ ഇരുമ്പുസാമാനങ്ങൾക്കും

ഇനാമൽ പെയിൻറുകൾക്കും

സന്ദർശിക്കുക

കാവളക്കാട്ട് ബ്രദേഴ്സ്.

SUDARSAN STORES

THODUPUZHA

Cheapest House For:—

STATIONERIES, STAINLESS STEEL UTENSILS, GLASS WARES, CROCKERIES, STEEL TRUNKS Etc.

For Best Photos

Visit

VENUS STUDIO

THODUPUZHA

എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്കും

സമീപിക്കുക

V. T. J. ഫാർമസി, തൊടുപുഴ

ആര്യവൈദ്യഫാർമസി കോയമ്പത്തൂരിൻെറ എല്ലാവിധ ഔഷധങ്ങളും നായ്ക്ക് ലാബറട്ടറി, ആലപ്പുഴ, മാധവഫാർമസി, ഷണ്മുഖഫാർമസി, ചരകഫാർമസി. അഫാലി, കവിരാജ്, N. N. സെൻ എന്നീ കമ്പനികളുടെ ഔഷധങ്ങളും സ്റ്റോക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

out of the secondary school fumbles and miserably fails when it comes to the discharging of his duties. What he requires most is practical training in the art of gracious and harmonious living. Mere bookish and parrot learning of some academic subjects is worse than useless in real life.

As school children should have opportunities to acquire desirable social qualities like patriotism, tolerance, selfdiscipline, love of service perseverance, and so on. No amount of eloquent preaching would inculcate these qualities of true democratic citizenship. Co-crricular activities conducted under efficient guidance would stand the children in good stead in acquiring these qualities. Children will learn well, when they see that there is concrete relationship between learning and real life. Knowledge imposed from out side is soon forgotten. Self-motivated and self-acquired knowledge only is genuine and lasting.

But now, education has become a fashion and our schools and colleges are nothing better than factories. The Educated men think that manual labour is something below their dignity and they seek white collar-jobs. Hence the problem of unemployment of the educated. It is the duty of educational institutions to inculcate a love of work and a sense of the dignity of labour.

The progressive idea of education is to have full equipments and machinary for laboratories. The system of education now in existence in secondary schools must be altered. The pupils should be given technical training from the very beginning. They may be given higher training and education after leaving the secondary schools. After completing education, some become chemists, some botanists, some geographers and so on. Thus the problem of unemployment of the educated can be solved.

The progressive idea of education is to enable a student to become a full-fledged citizen. Character, and discipline are the first points to be considered here. Students should be given sufficient opportunities to read the life-histories of great men. Health is also an important factor. Facilities for sports and games should also be provided.

While discussing the educational ideal the first thing to be emphasised is the relation between the teacher and the taught. The formation of culture, the formation of character and the acquisition of genuine knowledge can be achieved only through the relation between the teacher and the taught. The teacher by his noble and selfless conduct and by his great devotion to knowledge carries his students to heights of learning and self-realization.

actually very unkind to their students and some of the students may resent this. But before making a hue and cry against the unkindness and intolerance of a teacher, the students will do well to remember that men are of different temperaments. One may be kind and another may be unkind. We cannot help such temperamental differences. However, it is good that the authorities concerned give timely advice and warnings to those of the teachers who are irresponsible and who develop an unsympathetic attitude towards their students. This world of ours is fast changing and the teachers and the other authorities should move with the times. The elders should give up their old conservatism and rigidity and then develop an attitude of sympathy and love towards the youngsters.

The students are unreasonable sometimes; unrealistic very often. Their inexperience and ignorance land them in trouble. But then the elders should not heap downright criticism on them and stifle all their ambitions and aspirations. The students of to-day are the citizens of to-morrow and therefore, they have to be treated with sufficient leniency and sympathy.

The students of a country are a reservoir of great energy and vitality. If all that energy is directed through the proper channel wonderful will be the result it produces. If enraged, the students may prove a great menace to peace. As most students are immature and short-sighted and are likely to indulge in hooliganism for silly reasons, the elders must think twice before wounding their feelings. The elders and the youngsters should sit together and discuss their common problems. The differences should be ironed out through healthy discussions leading to a compromise. Many of the violent storms raging in the student-world will subside, if the elders are generous, charitable and large-hearted enough to listen patiently to the students' grievances and make sincere, whole-hearted attempts to redress them.

MAN AS AN ELEMENT

Anna M. V.I B. Sc.

Symbol: Ma.

At. Wt.

Different isotopes of this element with mass number varying from 120 to 290 have been observed.

History

This was known earlier than any other element. It was first prepared by the Creator of the world. It is said to have appeared first in the company of woman in the Garden of Eden.

Occurrence

It is found free in nature and is easily available every-where. It is the most abundant and widely distributed element in nature.

Methods of Preparations

Since it freely occurs in nature no particular method is needed for its preparation.

Properties

Physical Properties: It is a very hard crystalline solid. It has two colours-white and black. It is one of the heaviest elements. It is soluble in concentrated H_2SO_4.

Chemical Properties:

It is an active element mixing directly or indirectly with most of the elements. It has got a great affinity with woman.

1. Reactions to non-metals:

It rarely reacts to nonmetals like lipstick, cutex and face-powder

2. Reactions to metals:

It is slightly attracted by metals like gold and silver.

3. Reactions to organic solvents:

It slightly reacts to organic solvents like alcohol and toddy in normal conditions. But a vigorous reaction takes place in the presence of a catalysts like mutton.

Many compounds are formed as a result of this reaction. The important compounds are anger and murder. Murder is the hardest compound known.

Reducing property:

It is the weakest reducing agent so far known.

Uses

Many are the uses of this element. It is mainly used for the discovery of other elements.

usually very strict to their stud-ents and some of the students may resent this. But before making a hue and cry against the unkindness and intolerance of a teacher, the students will do well to remember that men are of different tempera-ments. One may be kind and ano-ther may be unkind. We cannot help such temperamental differenc-es. However, it is good that the authorities concerned give timely advice and warnings to those of the teachers who are irresponsible and who develop an unsympathetic attitude towards their students. This world of ours is fast changing and the teachers and the other authorities should move with the times. The elders should give up their old conservatism and rigidity and then develop an attitude of sympathy and love towards the youngsters.

The students are unreasonable sometimes; unrealistic very often. Their inexperience and ignorance land them in trouble. But then the elders should not heap down-right criticism on them and stifle all their ambitions and aspirations. *The students of to-day are the citi-zens of to-morrow and therefore* they have to be treated with suffi-cient leniency and sympathy.

The students of a country are a reservoir of great energy and vit-ality. If all that energy is directed through the proper channel won-derful will be the result it produ-ces. If enraged, the students may prove a great menace to peace. As most students are immature and short-sighted and are likely to in-dulge in hooliganism for silly re-asons, the elders must think twice before wounding their feelings. The elders and the youngsters should sit together and discuss their common problems. The diff-erences should be ironed out thro-ugh healthy discussions leading to a compromise. Many of the viole-nt storms raging in the student-world will subside, if the elders are generous, charitable and large-hearted enough to listen patiently to the students' grievances and make sincere, whole-hearted attem-pts to redress them.

MAN AS AN ELEMENT

Anna M. V.I B. Sc.

Symbol: Ma.

At. Wt.

Different isotopes of this ele-ment with mass number varying from 120 to 290 have been obser-ved.

History

This was known earlier than any other element. It was first prepared by the Creator of the world. It is said to have appear-ed first in the company of woman in the Garden of Eden.

Occurrence

It is found free in nature and is easily available every-where. It is the most abundant and widely distributed element in nature.

Methods of Preparations

Since it freely occurs in nature no particular method is needed for its preparation.

Properties

Physical Properties: It is a very hard crystalline solid. It has two colours-white and black. It is one of the heaviest elements. It is solu-ble in concentrated H_2SO_4.

Chemical Properties:

It is an active element mixing directly or indirectly with most of the elements. It has got a great affinity with woman.

1. Reactions to non-metals:

It rarely reacts to nonmetals like lipstick, cutex and face-powder

2. Reactions to metals:

It is slightly attracted by met-als like gold and silver.

3. Reactions to organic solvents:

It slightly reacts to organic solvents like alcohol and toddy in normal conditions. But a vigorous reaction takes place in the presen-ce of a catalysts like mutton.

Many compounds are formed as a result of this reaction. The important compounds are anger and murder. Murder is the hard-est compound known.

Reducing property:

It is the weakest reducing agent so far known.

Uses

Many are the uses of this ele-ment. It is mainly used for the discovery of other elements.

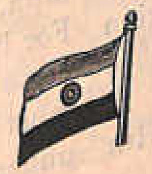

EARTH SATELLITES

M. N. Sadasivan Pillai I B. Sc.

Man has always looked at the moon, the sun and the myriads of stars glittering in the sky with wonder and has ever dreamt of space flights, the possibility of life on other heavenly bodies and so on. But then, with the development of jet-propulsion followed by that of high speed rockets man began to dream of flights into space and of inter-planetary travels and today a voyage by man to the moon and back home has become a reality. Let us try to understand the basic principles underlying this great phenomenon.

The orbiting of an earth satellite is based on the gravitational pull of the earth. Once the satellite has been put into the right path and given the right speed it never comes down at all, provided that nothing interferes with it. We are quite familiar with the whirling motion of a stone, tied to one end of a string, the other end being held in the hand. The same is the case with a planet going round the sun, or an artificial satellite going round the earth, with the force of gravitational attraction like the tension of the string. There is, however, one fundamental difference between the two: whereas the tension of the string is within limit, a variable quantity, permitting a lower or a higher velocity of the stone, the attractive force of the earth on the satellite is a specific quantity and thus permits only a specific velocity for the satellite, if it is to remain in the orbit. In the case of a satellite moving round the earth at a distance of only two or three hundred miles, the orbital speed, 'the circular velocity' is about 18,000 mph. If the velocity of projection is less than the circular velocity of 18,000 mph. the satellite falls back to the ground and if it exceeds 25,000 mph. the satellite flies off into space. For inorder to be able to revolve close around the earth, the satellite must be in dynamic equilibrium under (1) the centrifugal force,

drawing it away from the centre of the earth and (2) the gravitational pull on it on account of the earth, drawing it towards the centre of the earth.

The acceleration produced by the earth's attraction falls off as the distance from the earth's centre increases and so the circular velocity also falls off with altitude. To send up an artificial satellite, we have to project it parallel to earth's surface with the circular velocity computed. When launched laterally to the earth's rotation, however, an increase in its velocity is automatically obtained at the expense of the velocity of the earth's rotation, depending upon the latitude of the launching site. The orbit selected will be coinciding with equatorial plane. The orbit must be one such that its plane passes through the centre of the earth and it will, therefore, be launched in an orbit, the plane of which is perpendicular to the rays of the sun and the season chosen for the launching such that the satellite can get the maximum time to store up enough energy from the sun,

Since we know the orbital velocity required by a satellite in an orbit at any given altitude we can also find out the period of the satellite. The shape of the orbit depends completely upon the launching speed. : It will be a circle, ellipse or a parabola depending upon the launching speed. In the elliptical orbit, the point nearest to the earth is called 'perihe' and that the farthest from it, the 'acme!

It is only natural to enquire as to how long can a satellite be expected to stay in its orbit. There being air even at a height of 1000 kms. and above, it has to encounter resistance due to it. This resistance is greater for orbital paths nearer the earth than further away from it. So that when its velocity is sufficiently retarded, it can not possibly remain in its orbit and starts falling down along a spiral path. In doing so, it either gets burnt up owing to the heat produced by friction in the denser atmosphere or drops down to the earth with the help of parachutes.

In designing a satellite, attention is naturally paid to the geometrical shape it should be given to ensure its smooth motion in its orbit. If it is spherical it is not over turned and calculation of air resistance to its motion is easy. But it does not make for an easy setting of the various instruments and other equipment inside it. The weight of a satellite clearly depends essentially on the potentialities of the rocket carrier and its dimensions, upon those of the last stage rocket. Obviously, the material of the satellite frame must be both light and

strong. The material must also be less sensitive to changes of temperature and must be able to reflect radio-waves. It must, therefore, be either aluminium, magnesium or one of their alloys, with in some cases, a suitable outer covering.

In case a man is to be placed in the artificial satellite, there are a few other problems to be tackled. Here the windows fitted with the cabin must be made of some material that absorbs ultraviolet and x-rays which are harmful in its effects. It is, however, almost impossible to afford any protection against cosmic rays, which can penetrate even through a block of lead, one metre thick. But luckily, they do not appear to produce any baneful effects. The other problems like weight lessness, have been already over come.

For the return of the satellite to the earth, the main problems is that of sufficiently slowing down its motion or braking it. There are two devices for it. (i) utilising air as the resisting medium and (ii) using rockets.

In memorium of
Miss. K. U. Mariam II B. Sc. (Chemistry)

Winners of prizes for general proficiency

Women Athletic Team
Champions of Ekm. District Inter Collegiate
Athletic team

"Pacha malai
Pavizha malai"
Miss. Hemalatha

THE PRESENT SYSTEM OF EXAMINATION IN INDIAN EDUCATIONAL INSTITUTIONS

A. D. George II B.A.

The system of examination in most Indian educational institutions is faulty.

The public examination or the university examination is a nightmare to all students. Very often a course of study ends with only one such examination and therefore, the risk the students run is very great. Take the case of a good student. He is intelligent and studious. From the very beginning of the course of study he undergoes, he works devilishly hard and secures high marks in all his class-examinations. His intelligence and diligence are noticed and applauded by his class-mates and he easily becomes the pupil of his teachers' eyes. But all this is of no use. What really matters is the result of his university examination or his public examination. If he fails or secures poor marks in it, his career will be adversely affected. The high marks he has secured in the class-examinations cannot, in any way, help him. What a pity it is! It is really unfortunate that the future career of the students is made to depend on their performance in a single examination.

Oral tests are very rarely conducted in Indian schools and colleges. Here almost all examinations are written tests. How imperfect and inadequate they are! A student may have studied all his lessons very well. But where is the time to prove all his knowledge? At the most three hours are given. Within this limited time a student cannot prove his knowledge fully. This is not all. Some students are very nervous. The moment they enter the examination-hall they begin to tremble from head to foot. On account of their nervousness and excitement they do not know what they write. Thus at last all their hard-work becomes fruitless. No greater tragedy can be imagined. There are many students who cannot write quickly. They will have to leave the examination - hall in tears. Then, there are others who

(Short Story)

MARIA ROY

Albert K. J. I B. A.

It was a bright Sunday morning. Mr. Wilfred came into my room in great hurry. He seemed excited and upset. I wondered why he had come to me instead of going to the church.

"Good morning Mr. Wilfred. What has brought you here? Are you on your way to the church?" I asked.

"No....no.... I have a serious problem", so saying he sat on my bed, lit a cigarette and began smoking it.

"What is the matter with you?" I enquired.

"Thomson, I am in trouble. Will you help me?"

"Of course....What can I do for you?" Is your elder sister Lilly ill again"?

"No, Mr. Thomson, don't be a fool like other editors and publishers. Don't you know what my problems are?"

"No, I don't"-said I.

All of a sudden Wilfred sprang to his feet and blurted out.

"Thomson, my problems cannot be easily understood. Have you read my novels?. If you have, you know what they are". Now Wilfred sat down on my bed. Before long he lay on it and fell asleep. Half an hour later I gently awakened him.

"Mr. Wilfred, I should like to know what is the matter. Do you want my help?"

"Yes, hope you can guess why I have come here."

"No I can't. Is there anything paining your heart?"

Here Mr. Wilfred laughed aloud. He, then, took forth a roll of paper and hoisted it in the air and asked–

"Do you know what is this?"

I tried in vain to snatch it from him. He whispered- "We people are called low-class people. Many consider us good-for-nothing and at the same time exploit us. Many of the present customs and conventions should go. "Am I not correct Mr. Thomson"?

" Of-course-you are".

"And you know" he continued, "modern writers are not properly respected. Pepole are unpardonably indifferent to them". Mr. Wilfred grew excited and began walking to and fro in the room. He gave the roll of written paper to me for my perusal. I read a few pages of it and found that it was a novel.

"Do you want this to be published''?

"Of-course"

"I shall see that it is published immediately".

"It's a fine novel-a socio-religious novel. It should be published", he added.

"I shall see to it"-I assured him

"I hope you will have some sympathy for me. My novel is a literary feat. If it is not published it will be a great loss".

"To whom?''

"To the whole world''

"Mr. Wilfred, if you are in a hurry, you may go. If possible meet me tomorrow, in the evening"

"Thank you Thomson. Tomorrow we meet again"

But Wilfred did not meet me at all. I read the whole of his novel. I found that it was the story of his own life.

The story begins when the hero realizes that life is not so easy and pleasant as he thought it to be. One remarkable thing about the novel is that it is full of so many contradictions and unexpected incidents. To make matters worse the hero falls in love with a village girl. Maria who is both rich and beautiful. Her parents raise objections. The lover decides to marry the girl of his choice in the teeth of opposition. The marriage is rushed through. But it is followed by all kinds of tragic events. Maria's married-life is proved a failure. The freedom-loving Maria cannot tolerate the aggresive ways of her husband and before long she leaves him for good. The next chapter begins with the hero going in search of his wife.

I found a similarity between the story of the novel and the family-life of its author, Wilfred. The hero of the novel and its author find themselves in the same situation. Both have been deserted by their wives.

One year later, I happened to meet Wilfred unexpectedly on a beach. The author of 'Maria Roy' was squatting on the sand and watching the mighty waves of the sea. His novel had already been published. It provoked the laughter of all those who read it. People

laughed because the story was the story of his own family. His wife had deserted him and this made many laugh at him.

"Why are you sitting here"? I asked

Wilfred slowly got up and said in a feeble voice

"She has come back"

"Who?"

"My wife"

"Are you sad about it"?

"No........no, but I should die"

What Wilfred said was thought-provoking. He represented thousands of husbands whose hearts had been broken by their unfaithful wives.

"Why should you die?" I asked again

"Have you not read my novel?" Don't you know the story of it? When the wife comes back having been away for one year, the husband is......................"

"I understand Mr. Wilfred. I understand. When she comes back, she finds that her husband is no more. But why should you kill yourself? Fiction is different from life".

"But Thomson, "Maria Roy' is my own story. Maria is my own wife. She deceived me; deserted me without any reason. Now she has come back. That means I should die. Then only my novel will be an exact representation of my family-life"-so saying Wilfred began to cry. Soon I parted from him.

Next week I was informed that Mr. Wilfred had been admitted in the mental hospital in the town.

TUG-OF-WAR BETWEEN THE OLD AND THE NEW GENERATIONS

(T. S. T.)

The present world is a horrible battle-field where the old and the young generations meet in a fierce combat. The elders are equipped with deadly weapons such as old beliefs and customs and conventions. The youngsters too are well-armed. Theirs are mighter and more effective weapons like novel and progressive ideas and ideals. Parents are pitted against children, teachers against students, elderly politicians and rulers against young political adventurers and administrators and so on. The battle-cries and shrieks and shouts rend the air and the whole earth seems to be shaken by the commotion of the fray.

A typical modern family is an unmistakable battle-ground. The head of the family with his old, out-moded views and opinions and an unyielding authoritarian attitude, is at logger heads with his own sons and daughters for their progressive views.

See the realm of education. The tug-of-war between the educational authorities and the students deprives the academic atmosphere of all its sacredness and serenity. The students clamour for more freedom, more voice in the organisation and administration of the educational institutions. They want to be consulted when syllabi are prepared, when the mode of teaching and examination is fixed and when the percentage of pass decided upon.

The spectacle one can see in the political field is not less alarming. The elderly politicians, most of whom are intolerant and parochial-minded, fail to understand and admire the budding politicians whose views are broad-based and cosmopolitan.

Chaos and confusion are the necessary aftermaths of these ever-recurring clashes between the old and the new generations.

Unless the elders give up their uncompromising attitude towards the youngsters, this world will not know peace again. One must move with the moving times lest one

should become a misfit. But it is a pity that the elders do not change with the changing times.

Of course, the young are guilty of many sins. Out of their immaturity they indulge in useless and even destructive activities. Many of the demands and claims they make are unreasonable, unrealistic and hence unjustifiable. But the imperfections of the young are no justification for the downright criticisms mercilessly heaped upon them by the elders. Such criticisms stifle the ambitions and aspirations of the youngsters with the result that they become aimless wanderers.

The old generation should realize that only through advice and persuasion can the corrupted youth be corrected. Force is no remedy. Of course, there is nothing wrong with the loving force applied to naughty children by their well-meaning parents and the rather hard force used on the mis-behaved students by the well-intentioned authorities. But force, when applied to the vital problems of man, will do more harm than good. Those who think that peace and order can be established in the present chaotic world through force stoop to the level of the nomadic man to whom might was right.

We need not give ourselves up to despair and despondency while witnessing the violence and lawlessness around us. "If winter comes can spring be far behind"? Like Shelley let us hope for a better tomorrow. The present day world is facing a severe winter with its dismal gloom and benumbing cold. But no winter is everlasting. It will soon be followed by the sweet spring when the whole Nature will blossom forth. Similarly, when the old generation develops a sympathetic and compromising attitude towards the youngsters and subjects them to the benign influence of kind advice and sweet persuasion many of the troubles in the world will end and a new era of peace and calm will usher in.

മനോരമ ട്രസ്റ്റ് & ചിട്ടിഫണ്ട്

തൊടുപുഴ

പ്രൊപ്രൈ: പി. ഐ. ദേവസ്യാ

PHONE NO. 126

ഡ്രസ്സിന്ത്യാ

തൊടുപുഴ

മനോഹരമായ റെഡിമെയ്ഡ് ഡ്രസ്സുകൾക്കും

തയ്യൽജോലികൾക്കും ഇലക്ട്രിക്ക് ഡ്രൈ ക്ലീനിംഗിനും

ഡ്രസ്സിന്ത്യാ സന്ദർശിക്കുക

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്ക്

പുൽപ്പറമ്പിൽ ജ്വല്ലറി

തൊടുപുഴ

Phone 162

ഈ. എ. പരമേശ്വരൻ നായർ & കമ്പനി

പുകയില വ്യാപാരം, തൊടുപുഴ

വടക്കൻ പുകയിയ, ഗ്യാലിപുകയില ഇവ മൊത്തമായും

ചില്ലറയായും വില്ക്കുന്നു.

നാല്പതുവർഷത്തെ വ്യാപാരപരിചയം.

FOR STUDENTS' ATTENTION PLEASE !

* College Guides
* P. S. C. Guides
* P. S. C. Form No. I & II
* Drawing Papers
* Graph Papers
* All Kinds of Writing Papers
* High Quality Drawing Pencils, Rubber & Note Books

Visit

FINE PAPER MART
THODUPUZHA

വിമലാ സ്റ്റോഴ്സ്, തൊടുപുഴ

റെഡിമെയിഡ് ഡ്രസ്സ്
ടെയിലറിംഗ്
ഡ്രൈക്ലീനിംഗ്
കട്ട്പീസ് റിട്ടെയിൽ
& ഹോൾസെയിൽ
ചിട്ടി ഫണ്ട്

Prop: N. C. John Naranath, Thodupuzha

The English Association

It is with great pleasure that I submit this report of the activites of the Englsih Association for the academic year 1968-69.

The Association began to be active with the election of its office-bearers. Two representatives were elected from each class to form the Electoral College. They in their turn, elected Messrs. Jose Sebastian I B. A. (Eco), T. C. James, II B. A. (Eng.) and C. J. Chacko, II B. A. (Eco.) as chairman, secretary and joint-secretary respectively. Rev. Fr. Matthew Palamattam M. A., Principal and Ex-officio president of the Association, nominated Sri. T.S. Thomas, M. A. as the Director.

The formal inauguration of the Association was done by Hon. Justice Mr. Balakrishnan Eradi of the High Court of Kerala, on 2nd November, 1968. Sri Jose Sebastian, Chairman presided. Sri. M K. Sanu M. A., of Maharaja's College, Ernakulam spoke on the occasion on the need of discipline among students. There were songs in between the speeches.

The Association conducted three debates. Subjects such as 'Who is more useful to society – the Scientist or the Politician?' The Possibility of a World Government', 'Should the present examination system be changed?' etc. were debated upon hotly. A good number of students and teachers actively participated in them.

A meeting of condolence was conducted on 24-10-68, to express our sincere grief at the demise of Sri. Ahamed Kurikal, a minister of Kerala. Mr. M. C. Varkey was in the chair. Sri T. C. James spoke about the demised minister. The resolution of condolence moved by Sri Jose Sebastian was passed by the members by standing up.

A special meeting was held on 28-1-1969 to congratulate the athletes who won prizes in the Inter-collegiate sports competitions and the volley-ball team which secured trophies. Rev. Fr. Palamattam, Principal took the chair. Sri T. S. Thomas made a congratulatory speech stressing the need for physical education in colleges. Sri. Jose Sebastian and Kumari Hafsa Beevi also spoke on the occasion.

The valedictory meeting of the Association was on the 31st of

January, 1969. Prof. K. M. Tharakan of Mar Athanasius College, Kothamangalam spoke eloquently and at length on the role of literature in the modern world. The chairman presided over the meeting. Sri Palai Narayanan Nair inaugurated the variety entertainments by the members of the Dramatic and Music Clubs. After the meeting, the college Dramatic Club staged the drama 'Rajadhani'.

In connection with the college day celebrations, competitions in extempore speech, essay writing, declamation and general knowledge were conducted.

The Association actively took part in all other activities in the college. It will not be an exaggeration to say that the English Association filled the gap of the absence of a College Union.

Before concluding, I would like to place on record my sincere thanks to Rev. Fr. Principal and the Director, Sri T. S. Thomas for their valuable help and effective guidance to the Association. Let me also express my hearty thanks to the members of the Association for their sincere co-operation and good will.

T. C. James
Secretary

Dramatic Club

The club came into being with the election of its Office-bearers on 22nd November, 1968. Sri P. J. Varghese II B. A. was elected Chairman and Sri K. M. Kuriakose II B. A. Secretary. Mr. Varkey Mattam was nominated Director.

Sri Palai Narayanan inaugurated the Club on 31st January 1969. Prof. K. M. Tharakan spoke on the occasion. The Malayalam Drama 'Rajadhani' which was staged in connection with the inaugural function won the praise of one and all.

A competition in One-act plays was held under the auspices of the club towards the end of the academic year. Nine plays were presented and 'Agni Sudhi' by the animal science students was judged the best. Sri P. J. Jose I B. A. was declared the best actor and Kumari Meenakshi the best actress of the year.

Before concluding this report we should like to express our sincere thanks to our beloved Principal for his kind patronage of the club. Our special thanks go to Messers. Varkey Mattam M. A. and Gopalakrishna Pillai M. A. without whose unerring guidance and timely help our activities would not have been a success.

P. J. Varghese
(II B. A)
President
K. M. Kuriakose
(II B. A.)
Secretary.

Our Achievements in Sports & Games

Our Athletic Team won the Championship in the Ernakulam District Intercollegiate Athletic meet held at St. Peter's College, Kolancherry and secured the trophy for the same. In the Ernakulam District Intercollegiate Volleyball Tournament our Volleyball team won the winners' trophy. They also got the Vincent Stephen Memorial Trophy for the Thodupuzha Taluk Volley-ball tournament. Our Athletic teams were the champions in the Thodupuzha Taluk sports festival and Miss M. A. Elsy got the individual championship for women. In the Ernakulam District sports Festival Miss Annakutty George got selection for the Kerala Sports Festival by securing the first place in Javelin Throw. Sri Mathew Sebastian, Sri Sayed Mohammed, Kumari Elsy M. A., Kumari Annakutty N. J. and Kumari Aleykutty M. U. came out victorious in the above meet.

In the Kottayam Zone Intercollegiate Athletic meet held at Kottayam 6 of our Athletes got selection for the University meet. In the combined Intercollegiate Athletic meet of the Kerala and the Kozhikode Universites Sri Mathew Sebastian won the second place in Javelian Throw, Miss Elsy M. A. got the second place in 100 meters race and 200 meters race, Miss Annakutty George won the 2nd place in Javelin Throw, and the women's relay team secured the 2nd place.

Sports Secretary
P. J. Francis

Newman Association

The Newman Association held a meeting and elected the following as the office-bearers:-

Sri. C. J. Thomas - Chairman
Sri. K. J. Thomas - Secretary
Sri. Jacob Jose - Treasurer

The Association started functioning on 9th Aug. 1968, with the formal inauguration of it by Rt. Rev. Mgr. Mathew Vellankal, the Vicar General. Some members made certain suggestions at the inaugural meeting for the smooth working of the Association. The suggestions were accepted by the General Body.

On 21st Aug. 1968, a special meeting was held to give a sent-off to an active member of the Association, Rev. Fr. Paul Kodamullil who was going on transfer to Nediyasala, as Vicar. Mr. P. T. Thomas B. A. (Hons) and Mr. A. T. John M. A. spoke on the occasion. Fr. Kodamullil gave an apt reply to the greetings.

Another meeting was held in September 1968, to discuss the recent encyclical 'Humane Vitae.' Rev. Mgr. Mathew Vellankal introduced and analysed the subject for discussion. All the members participated in the discussion with great enthusiasm.

On 7th Nove. 1968 the members met to answer the questions prepared by the Kerala Regional Seminar, Alwaye. Later the answers were sent to the Regional Council. Mr. T. S. Thomas M. A. was elected to participate in the Diocesan Seminar which was held at Kothamangalam on 14-11-1968.

Under the auspices of the Association a three-day retreat was arranged for the Catholic members of the staff, in last November. The retreat was preached by Rev. Fr. Joseph Velacheri S. J.

A discussion on 'Modern Church in the vision of the Vatican Council' was conducted by the Association on 20th Jan. 1969. Rev. Fr. Varghese Uralikunnel led the discussion.

We, members of the Newman Association are gratefully indebted to Rev. Fr. Principal, Rev. Fr. Vice-principal and Rev. Dr. John Vallamattam, the Chaplain for their able guidance and co-operation.

Thodupuzha,
5-3-1969

Secretary,
K. J. Thomas

The C. S. U.

The C.S.U. became active with the election of the following members as the Office-bearers:-

Rev. Fr. Paul Kodamullil — Chaplain
Rev. Sr. Lisieux — Adviser
Sri. T. V. Sebastian, Miss P. A. Leelamma — Presidents
Sri. M. M. Peter, Miss Usha Jose — Secretaries
Messers. A. M. Devasi, P. V. Jose & V. D. George, Miss T. A. Rosakutty, ,, Ciciliamma George, ,, P. T. Mary — Council members
Sri M. M. Michael, Sri. George Joseph — Mission League Secretaries

The inauguration of the C. S. U. was done by Rev. Fr. Thomas Moothedan M. A., D. D., Principal St. Thomas College Trichur in November, 1968.

Every First Friday we had a community Mass with General Co-mmunion

As members of the C. S. U. our main objective was to set an exam-ple of true Christian Life. Service was our chief motto.

Four elected members particip-ated in the Inter-Regional Leader-ship camp held at St. Thomas Coll-ege, Palai from 23rd to 27th Dece-mber, 1968.

On 19th January 1969 we conducted a discussion on the nece-ssity of religious instruction in colleges. About 150 members took active part in it. Rev. Dr. John Vallamattam was present to lead the discussion.

On 2nd February we had a one-day leadership camp under the guidance of Rev. Fr. Joseph Kizha-kkedom S. J. Three of the senior leaders of the C. S. U. were also present to guide us.

We avail ourselves of this opportunity to express our heart-felt gratitude towards our beloved Principal for his wise guidance and loving patronage of us. We also express our thanks to Rev. Fr. Paul Kodamullil our Chaplain and Rev. Sr. Lisieux M.Sc.,B.Ed., our adviser.

Secretaries
M. M. Peter & Usha Jose

The College Chronicle 1968-'69

24-6-1968	Admission to the I P. D. classes is closed.
13-7-68	N. C. C. activities begin.
9-8-68	A University Inspection Commission visits the college.
,,	Classes for the I D. C. students begin
,,	Election of the Office-bearers of the Newman Association is conducted.
11-8-68	Newman's Day is celebrated.
22-8-68	Last working day of the term.
26-8-68	I term exam begins.
9-9-68	The college re-opens after the Onam holidays.
24-9-68	Dr. M. V. Pylee visits the college.
29-9-68	Retreat for the Catholic students.
15-10-68	Election of the office-bearers of the various Associations is conducted.
28-10-68	Election of the Office-bearers of the C. S. U. and Mission League is conducted.
2-11-68	The College Associations are inaugurated by Hon. Justice Mr. Balakrishna Erady.
9-12-68	The Second-term Exam begins.
27-12-68	A picnic-party of the students goes to Thekkady.
1-1-69	The college re-opens after the Christmas holidays.
1-4-69	The Annual Exam begins.

Prize Winners of the Year 1968-'69

Proficiency in Religion, Moral Science and the Bible

Religion

I Year P. D. C.
Luke P. G.
Emmanuel A. J.
Michael A. M.
Aleykutty K. V.
Saji Philomina Chandy

I Year D. C.
Joseph K. M.
Rossily M. M.
Mary George

II Year P. D. C.
George C. J.
Mathew V. M.
Alphonsa C. A.
Annakutty P. M.

II Year D. C.
Mary N. V.
James T. C.

The Bible

Jacob C. C.

Moral Science

I Year P. D. C.
Vijayakumari P. N.
Suresh K. K.
Krishnakumari S. K.

I Year D. C.
Krishna Pillai U. R.
Syamala R.

II Year P. D. C.
Sreedharan K. S.
Sukumaran P. M.
Balakrishnan P. M.
Lekshmy Amma P. V.

II Year D. C.
Hafsa Beevi P. K.
Sreedharakaimal P. N.

Academic Proficiency

I Year P. D. C.
Thomas V. V.
Luke P. G.
Jayalekshmy T. V.
Michael A. M.
Chinnamma Thomas
John V. S.

II Year P. D. C.
Philip T. J.
Mathew P. A. (Puliyammakkal
Joseph N. J.
Joseph A. P.
Mathew T. M.
Eliza C. M.

'പുതുവസ്ത്രങ്ങളുടെ കലവറ'

ചെട്ടിപ്പറമ്പിൽ ടെക്സ്റ്റയിൽസ്

തൊടുപുഴ

Phone: 62

എല്ലാവിധ ബേക്കറിസാധനങ്ങളും
മിതമായ വിലയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നു.

അശോകാ ബേക്കറി

പാലത്തിനു പടിഞ്ഞാറുവശം

തൊടുപുഴ

ബേബി സ്റ്റോഴ്സ്

തൊടുപുഴ

എല്ലാവിധ സ്റ്റേഷനറി സാമാനങ്ങളും, സ്റ്റീൽ ഉപകരണങ്ങളും, ക്രോക്കറി സാധനങ്ങളും മുതലായവ മിതമായ വിലയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന തൊടുപുഴയിലെ വിശ്വസ്ത സ്ഥാപനം

സന്ദർശിക്കുക!

ബേബിസ്റ്റോഴ്സ്
തൊടുപുഴ

THE BANK OF COCHIN Ltd.

Regd. Office: BROADWAY, ERNAKULAM

Branches:-

Adimaly, Calicut, Chalakudy, Cochin, Ernakulam, Elappara, Irinjalakuda, Kaloor, Kattoor, Kattappana, Kuthiathode, Moozhikulam, Munnar, Perumannoor, Trichur, Thodupuzha, Trivandrum, Vazhakulam, & W| Island

POUND, DOLLAR CHEQUES NEGOTIATED.

LETTERS OF CREDIT OPENED.

DEPOSITE INTEREST RATE

UP TO $8\frac{1}{4}$ %

Parambi Lonappan, B. A., B. L.
Chairman

K. M. Thariyan, B. Com., A. C. A.
Gen. Manager.

On the Role of Honour

(Students who secured First Class in the Pre Degree Examination)

Francis Michael

Rosamma P. J.

Mary George (Sr. Canosa)

Augusthy K. A.

Chacko K. C.

Konthalam M. P.

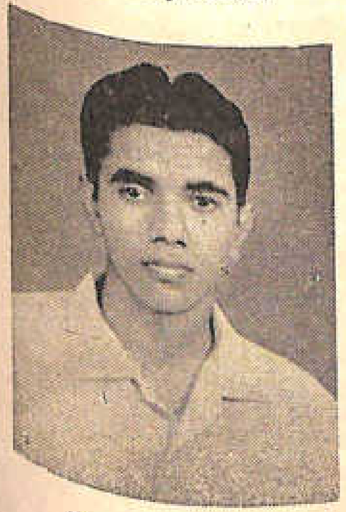
Madhavan M.

Peter M. M.

Ramachandran A. K.

On the Role of Honour

Students who secured First Class in the Pre-Degree Examination

Thomas V. M.

Thomas V. Muttom

Chinnamma A. M.

Kochuthresia K. J.

Christopher Abraham

Lucy P. Augustine

Tomy Abraham

Suseeladevi Amma K.

Rossily M. M.

Saji Philomina Chandy

I Year D. C.

Chacko C. C.
Peter M. M.
James Thomas C.
Kurian T. J.
Alice A. M.
Krishna Pillai U. R.

George Varkey
Sreedharan K. S.

II Year D. C.

George Joseph
Muraleedharan Nair N.
George K. John
James T. C.
Gopinathan E. S.
Ravindradas A. N.

II P. D. C. Students who passed all the 5 Examinations.

Alphonsa C. A.
Elizabeth N. J.
Eliza C. M.
Mathai T. M.
George Varkey

II D. C. Students who passed all the 5 Examinations

George Joseph
Lakshmykutty Amma K. K
Thresia P. O.
Joseph T. M.
Mathew V. L.
Varkey T. U.
Celine Mathew
George K. John
Annice George

Thresiamma C. K.
Vasanthakumari K. N.
Francis P. J.
Thomas K. U. (Rev. Fr.)
Krishnakumar K. P.
James T. C.
Kochuthresia K. O.
Gopinathan E. S.
Vijayan N.

Rev. Fr. Theobald C. M. I. and Rev. Fr. Peechatt Memorial Gold Medal Winners

Science - Chacko C. J.
Arts - Rossily M. M.

Results of the competitions conducted under the auspices of the English Association

I Essay Writing

Seniors

1st Hafsa Beevi P. K.
2nd Francis P. J.

Juniors

1st Mathai T. M.
2nd Varkey C. S.

II Declamation

Seniors (Girls)
1st Ciciliamma George
2nd Usha Jose

Juniors (Girls)
1st Santa Mathew
2nd Eliza C. M.

Seniors (Boys)
1st Abraham T. M.
2nd Krishnakumar K. P.
Kuriakose K. M.

Juniors (Boys)
1st Mathai T. M.
2nd Varkey C. S.
" John K. P.

III Extempore Speech

Seniors (Girls)
1st Kochuthresia K. T.
2nd Leelamma P. J.

Juniors (Girls)
1st Elizabeth N. J.

Seniors (Boys)
1st Krishnakumar K. P.
2nd T. C. James

Juniors (Boys)
1st Mathai T. M.
2nd Varkey C. S.

IV General Knowledge

Seniors
1st Krisnapillai U. R.
2nd Thomas B. K.

Juniors
1st Krishnakumari S. K.

V Cartoon Drawing

Seniors
1st James Joseph K.
2nd James T. J.

Juniors
1st Joseph T. F.
2nd Divakaran Achari P. V.

Competitions conducted under the auspices of the Malayalam Association

I Elocution

Seniors Boys
1st James T. C. II B. A.
2nd Thomas V. M. I B. Sc.
(Abraham T. M. II B. Sc.

Juniors Boys
1st Jose A. J.
2nb Varghese K. P.

Seniors Girls
1st Kochuthresia K. T. I B. Sc.
2nd Hafsa Beevi P. K. II B. A.

Juniors Girls
1st Elizabeth N. J.
2nd Soosa V. J.

II Declamation

Seniors Boys
1st Kuriakose K. M. I B. A.
2nd James C. J. I B. A.
(Krishnakumar K. P. II B. A.)

Juniors Boys
Nil

Seniors Girls
1st Gracy Joseph I B. Sc.
2nd Ciciliamma George II B.Sc

Juniors Girls
1st Santha Mathew
2nd Soosa V. J.

III Essay writing

Seniors
1st James T. C. II B. A.
2nd Vijayan N. II B. A.
(Krishnakumar K. P. II B. A.)

Juniors
1st Luke P. G.
2nd Veeramani T. k.

IV Short story

Seniors
1st Abraham T. M. II B. Sc.
2nd Albert K. J. I B. A.

Juniors
1st George V. J.
2nd Luke P. G.

V Verse-Making

Seniors
1st Rossily M. M. I B. A.
2nd Vijayan N. II B. A.

Juniors
1st Joseph M. T.
2nd Kausallia K.

Literary Championship

Seniors
Krishnakumar K. P. II . D. C.

Juniors
Mathai T. M. (II P. D. C.)

Science Talent Test

1st George Joseph (II B. Sc.) 2nd Chacko C. J.

Results of the various competitions conducted under the auspices of the Hindi Association

Extempore Speech

D. C. Boys
1st Krishnakumar K. P. II B.A.
2nd Abraham T. M. II B. Sc.

P. D. C. Boys
1st Mathai T. M.

D. C. Girls
1st Gracy Joseph I B. Sc.
2nd Hafsa Beevi P. K. II B. A.

P. D. C. Girls
1st Elizabeth N. J.
2nd Soosa V. J.

Declamation

D. C. Boys

1st Krishnakumar K. P. II B. A.
2nd Sasidharan Nair I B. A.

D. C. Girls

1st Gracy Joseph I B. Sc.
2nd Rosakutty T. A. I B. A.

P. D. C. Boys

1st Mathai T. M.

P. D. C. Girls

1st Santha Mathew
2nd Soosa V. J.

Essay Writing

Seniors

1st Krishnakumar K. P. II B. A.
2nd K. C. Chacko I B. Sc.

Jnniors

1st Elizabeth N. J.
2nd Mathai T. M.

Verse Making

Seniors

1st T. M. Abraham II B. Sc.
2nd Krishnakumar K. P. II B. A.

Juniors

1st Elizabeth N. J.
2nd Mathai T. M.

Competitions Conducted Under the Auspices of the Music and Dramatic Clubs

Music-Solo

First George Sebastian Second Valsa P. A. and Sofy Cherian

Music-Group

First Sofy Cherian & Party Second George Sebastian & Party

Instrumental Music

First Krishnan V. R. Second Joseph John

Dance-Single

First Syamala P. N. Second Hemalatha Devi K.

Dance-Group

First Syamala P. N. & Kalamoorthy Second Hemalatha & Party

Fancy-Dress

First Chandy T. M. Second Chinnamma James

Mono-act

First Gopinath K. P. Second 1. Sebastian T. V.
2. Chinnamma James

One-act Play-Boys

First Varghese M. M. & Party Second Chacko K. M. & Party

One-act Play-Girls

First Miss Lakshmi & Party Second Maheswari & Party

Tableau-Boys

First Chandy T. M. & Party Second Sebastian T. V. & Party

Tableau-Girls

First Hemalatha Devi Second Usha Jose & Party

Best Actor

P. J. Jose

Best Actress

Meenakshi K.

Sports and Games

Women

Throw ball

First I D. C.
Second II D. C. } Trophy awarded by Fr. Thomas Peechat

Tennikoit

First I D. C. Second II D. C.

Men

Foot Ball

First I D. C.
Second II D. C. } Trophy awarded by Mr. K. A. Thomas M. Sc.

Volley Ball

First I D. C.
Second II D. C. } Trophy awarded by Mr. George Koikakudy M. A.

Basket Ball

First I D. C. Second II D. C.

Badminton (Fives)

First II P. D. C.
Second I P. D. C. } Trophy awarded by Mr. Jacob Mathew M. A.

Champion Athletes

Women Annakutty George II P. D. C. 18 Points
Men Mathew Sebastian II P. D. C. 16 Points

Total Points Secured by Various Classes

Women

First II P. D. C. 56 Points
Second I P. D. C. 32 Points
Third I D. C. 17 Points
Fourth II D. C. 9 Points

House Champions (Women) II P. D. C. Captain Aleykutty M. U.
Trophy awarded by Mr. T. S. Thomas M. A.

Men

First II D. C. 63 Points
Second I D. C. 31 Points
Third II P. D. C. 30 Points
Fourth I P. D. C. 23 Points

House Champion (Men) II D. C. Captain Francis P. J.
Trophy awarded by Mr. Jacob Jose B. Sc. D. P. Ed.

Thodupuzha,
12-3-1969

Director

RECORD OF WINNERS

MEN

Sl. No.	Events	I Place	Class	II Place	Class	III Place	Class
1.	100 Metres Race	Varghese M. M.	II D. C.	Sayedmohammed K.S.	II D. C.	Mathew P. D.	II P.D.C.
2.	200 " "	Varghese M. M.	II D. C.	Sayedmohammed K. S.	II D. C.	Mathew P. D.	II P.D.C.
3.	400 " "	Sayed Mohammed K. S.	II D. C,	Mathew P. D.	II P.D.C.	Tomy Abraham	I D. C
4.	800 " "	George P. T.	I D. C.	Divakaran K. I.	I P. D.C.	Baby K. M.	II P.D.C.
5.	1500 " "	Divakaran K. I.	I P.D.C.	Baby K. M.	II P.D.C.	Joseph Peter	I P.D.C.
6.	Long Jump	T. M. Joseph	I D. C.	Francis P. J.	II D. C.	Mathew Sebastian	II P.D.C.
7.	High Jump	Paul M. M.	I P.D.C.	Sebastian T. V.	II D. C.	Jose P. George	II D. C.
8.	Pole Vault	Baby K. M.	II P. D. C.	Sreedharan Nair P. G.	I P. D. C.		
9.	Tripple Jump	Joseph T. M.	I D. C.	Jose P. George	II D. C.	Thomas K. T.	I D. C.
10.	Shot Put	Mathew Sebastian	II P. D. C.	James Joseph	II D. C.	Augustine C. T.	II D. C.
11.	Javelin	Mathew Sebastian	II P. D..C.	Joseph T. M.	I D. C.	Augustine C. T.	II D.C.
12.	Discus	Mathew Sebastian	II P. D. C.	Surendran B.	I P. D. C.	Augustine C. T.	II D. C.
13.	Hammer	Augustine C. T.	II D. C.	Surendran B.	I P. D. C.	John P. K.	II D. C.
14.	4x100 metres relay	II D. C.		I P. D. C.		I D. C.	
15.	4x200 metres relay	II D. C.		I D. C.			
16.	Tug-of-War	II D. C.		I D. C.			

WOMEN

Sl. No.	Events	I Place	Class	II Place	Class	III Place	Class
1.	100 Metres Race	Elsy M. A.	I P.D.C.	Annakutty N. J.	II P. D. C.	Aleykutty M. U.	II P. D. C.
2.	200 Metres Race	Elsy M. A.	I P.D.C.	Annakutty N. J.	II P. D. C.	Aleykutty M. U.	II P. D. C.
3.	400 Metres Race	Elsy M. A.	I P.D.C.	Aleyamma M. U.	I P. D. C.	Leelamma P. A.	I D. C.
4.	Long Jump	Aleykutty M. U.	II P.D.C.	Annakutty George	II P. D. C.	Elsy M. A.	I P. D.C.
5.	High Jump	Aleyamma M. U.	I P.D.C.	Aleykutty M. U.	II P. D. C.	Sophiamma Joseph	I P. D, C.
6.	Shot Put	Annakutty George	II P.D.C.	Rosakutty T. A.	I D. C.	Karthyaniamma K.R.	"
7.	Javelin Throw	Annakutty George	"	Annakutty N. J.	II P. D. C.	"	"
8.	Discus Throw	"	"	Thresia E. P.	"	Annakutty N. J.	II "
9.	4x100 metres rela	II P. D. C.		I P. D. C.		I D. C.	
11.	Tug-of-War	I D. C.		II P. D. C			

Statement about Ownership of Newman College Annual

Reg. No. R. N. 7829/64

Place of publication	Thodupuzha
Periodicity:	Annual
Printer, Publisher and Editor:	Principal, Newman College, Thodupuzha
Nationality:	Indian
Address:	Newman College, Thodupuzha
Owner of the Annual:	Newman College, Thodupuzha

I, Rev. Fr. Matthew Palamattam, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

THODUPUZHA
10-8-1969

Sd.
Fr. Matthew Palamattam

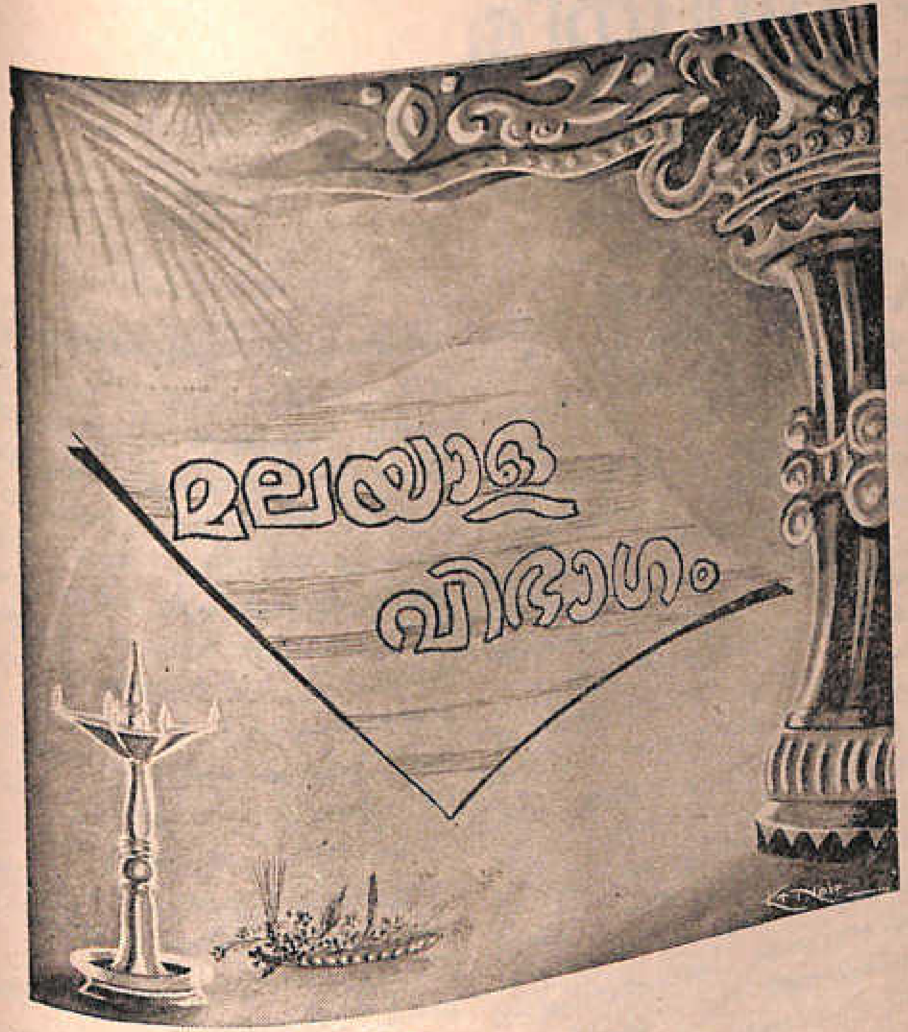

ടാഗൂറിന്റെ മിസ്റ്റിസിസം

റവ. സി. ജെയിംസ്

ടാഗൂർക്കവിതയുടെ മുഖമുദ്രയത്രെ മിസ്റ്റിസിസം. ''ഈ വിശ്വപ്രപഞ്ചത്തിന് ആധാരമായി നിൽക്കുന്ന ഈശ്വരസത്തയെ ആത്മാവുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽക്കരിച്ച സുദുർല്ലഭ വ്യക്തികളുടെ നിരന്തരയോഗാനുഭൂതിയാണ് മിസ്റ്റിസിസം.'' ഈ അനുഭൂതിയുടെ സാഹിത്യാവിഷ്കരണത്തെയും ഇതേ പേർ തന്നെ വിളിക്കുന്നു. ഈശ്വരസത്തയുമായി യോഗാനുഭൂതിയിൽ ലയിച്ചവർ വളരെയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഭാരതത്തിന്നകത്തും പുറത്തും. എന്നാൽ ടാഗൂറിനെപ്പോലെ കവിയും മിസ്റ്റിക്കും ആയിട്ടുള്ളവർ വിരളമാണ്. ഭാരതീയരായ മിസ്റ്റിക്ക് കവികളിൽ അഗ്രിമ സ്ഥാനം ടാഗൂറിനു തന്നെ.

നിരന്തരമായ ഉപാസന വഴി നേടേണ്ട ഒന്നാണ് പരമാത്മാവുമായുള്ള മിസ്റ്റിക്ക് യോഗം. എന്നാൽ ഇരുപത്തിഒന്നാം വയസ്സിൽത്തന്നെ യോഗാനുഭൂതി അനുഭവിക്കുന്നതിന് ടാഗൂറിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ആദ്യത്തെ യോഗാനുഭൂതിയെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു: ''വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലപ്പടർപ്പിലൂടെ സൂര്യനുദിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതിനിടയിൽ, പെട്ടെന്ന് എന്റെ കണ്ണിൽനിന്ന് ഒരു മറ നീങ്ങിയപോലെ എനിക്കു തോന്നി. പ്രപഞ്ചമാസകലം അപരിമേയമായ ഒരു തേജസ്സിൽ മുഴുകിയതായും എല്ലാദിക്കിലും ആനന്ദവും സൗന്ദര്യവും ഓളം തല്ലുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ ഹൃദയതലത്തെ വലയം ചെയ്തിരുന്ന വിഷാദാച്ഛാദനത്തെ ഞൊടിയിടകൊണ്ടു തട്ടിനീക്കി വിശ്വവ്യാപകമായ പ്രകാശം അന്തരംഗത്തിലെങ്ങും വഴിഞ്ഞൊഴുകി''. (''ലോകം പെട്ടെന്ന് അതിമനോഹരമായ ഒരു ഗാനമായി മാറി. തെരുവിലെ വീടുകൾ, അങ്ങുമിങ്ങും പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾ, കളിക്കുന്ന കുട്ടികൾ– എല്ലാം ഏതോ ദിവ്യചൈതന്യത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലാംശങ്ങളായി എനിക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.'') ആ ദിവസം തന്നെയാണ് 'നിർഝരേർ സ്വപ്നഭംഗ്' എന്ന കവിത നിർഝരംപോലെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പ്രവഹിച്ചതു്. ഈ ആനന്ദാനുഭൂതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊരിക്കലും വിട്ടുപോയില്ല.

പരമാത്മാവുമായുള്ള വികാരപരമായ ഈ താദാത്മ്യപ്രാപ്തിയെ ടാഗൂർ തന്റെ കവിതയിൽ പലേടത്തും പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ''നിത്യനായ എന്റെ സഖാവേ! സദാ എന്നെ അങ്ങു പുൽകി

പ്പുക്കി രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. എപ്പോഴും അങ്ങ് എന്റെ കൂടെത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ഭാവിയിലുമെന്റെകൂടെ ആയിരിക്കും.'' ('ഉത്സർഗ്ഗം') 'ഗീതാഞ്ജലി'യുടെ മുഖ്യഭാവം തന്നെ ഈ മിസ്റ്റിക് അനുഭൂതിയാണ്. ''നിശ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്റെ ചാരത്തണഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്വരമാധുരിയിൽ എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ പ്രതിധ്വനിതങ്ങളായി.'' ''അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദമായ പാദസ്വരം നിങ്ങൾ ശ്രവിച്ചില്ലേ? അവിടുന്നു വരുന്നു; വരുന്നു; എന്നേരവും വരുന്നു. ഓരോ വിനാഴികയും, ഓരോ ദശയും, അഹോരാത്രം അവിടുന്നു വരുന്നു; വരുന്നു; എന്നേരവും വരുന്നു.'' ഈ വരികളിൽ പ്രകടമായിരിക്കുന്ന ദേവൈക്യഭാവം വളരെ ചുരുക്കം മിസ്റ്റിക്കുകളുടെ കവിതകളിൽ മാത്രമേ ദർശിക്കാൻ സാധിക്കൂ. പരമാത്മാവുമായി ഇത്രയേറെ ഐക്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യാത്മാക്കളും ചുരുക്കമത്രെ.

പൊതുവേ മിസ്റ്റിസിസ്സം മതവുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞാണു കിടക്കുന്നത്. സെയിന്റ് അഗസ്റ്റിൻ, ജോൺ ഓഫ് ദി ക്രോസ്സ്, ഫ്രാൻസിസ് തോംപ്സൺ തുടങ്ങിയ മിസ്റ്റിക് ഗായകരെല്ലാം മതപരമായ ഉപാസനവഴി അങ്ങനെ ആയിത്തീർന്നവരാണ്. അവരുടെ മിസ്റ്റിക്ക് കവിതകൾ ആസ്വദിക്കുന്നതിന് മതവിജ്ഞാനം അനുപേക്ഷണീയമാണ്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും മതത്തിന്റെ മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒന്നല്ല ടാഗൂറിന്റെ മിസ്റ്റിസിസ്സം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത ആസ്വദിക്കുന്നതിനു സങ്കുചിതാർത്ഥത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും മതവിശ്വാസത്തിന്റെ ആവശ്യമൊട്ടില്ലതാനും. അജ്ഞാതമായതിനെ തേടിയുള്ള അലച്ചിൽ, പൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം, അതീന്ദ്രമായതിന്റെനേക്കുള്ള ആഗ്രഹം മുതലായവ എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഉള്ളതത്രെ. കൂടാതെ എല്ലാ മാനുഷികാനുഭൂതികളുടേയും ഉന്നതതലങ്ങളിൽ മിസ്റ്റിസിസ്സത്തിന്റെ ഒരംശമുണ്ട്. അനുഭവത്തിന്റെ ഈ ഉന്നതതലത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു ക്ഷണമാണ് ടാഗൂറിന്റെ മിസ്റ്റിസിസ്സം. തികച്ചും മാനുഷികമാണതിന്റെ ഭാവം.

എന്നാൽ ടാഗൂർമിസ്റ്റിസിസ്സത്തിന്റെ ശരിയായ പഠനത്തിന് ഉപനിഷദ്ജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമാണ്. കവിയുടെ, ജീവിതമരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളിലും ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിലും ഉപനിഷദ് സ്വാധീനം സുതരാം വ്യക്തമായികാണാം. മൃത്യുവിനെ തന്റെ ദാസനും സഖാവുമായാണ് അദ്ദേഹം വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. കവി പാടുകയാണ്. ''മൃത്യുവേ! ജീവിതത്തിന്റെ അന്തിമ പൂർത്തീകരണമേ! എന്റെ മൃത്യുവേ, എന്റെ അടുത്തുവന്ന് എന്നോട് സ്വൈരപ്രഭാഷണം നടത്തുക. ദൈനംദിനം ഞാനങ്ങയെ കാത്തിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖദു:ഖങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.''

മറ്റൊരിടത്ത് മരണം കഴിഞ്ഞുള്ള തന്റെ യാത്രയെക്കുറിച്ച് കവി ഗാനം ചെയ്യുന്നു. ''ഒഴിഞ്ഞ കരത്തോടും പ്രതീക്ഷാപൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടുംകൂടി ഞാൻ എന്റെ യാത്ര സമാരംഭിക്കുന്നു.........എന്റെ യാത്ര അവസാനിക്കുമ്പോൾ ദിനാന്തതാരം പ്രകാശിക്കുകയും, നൃപന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിൽനിന്ന് ദിനാന്തപ്രകാശത്തിലെ രാഗാലാപങ്ങൾ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും''.

ഈ പ്രത്യാശ കവി സമ്പാദിച്ചത് ഉപനിഷത്തുക്കളിൽനിന്നാണ്.

അന്തർബഹിശ്ചതത്സർവ്വം
വ്യാപ്യനാരായണ: സ്ഥിത:

എന്ന ഉപനിഷത് സൂക്തത്തിലെ ഈശ്വരസങ്കല്പത്തെയാണ് ടാഗൂർ യോഗാനുഭൂതിയിൽ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നത്.

ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന യോഗാനുഭൂതിയാണല്ലോ മിസ്റ്റിസിസ്സം? പരമാത്മാവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ ജീവാത്മാവ് അവർണ്ണ്യവും അവാച്യവുമായ ഒരാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ ആനന്ദത്തെ അങ്ങനെ തന്നെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക അസാദ്ധ്യമാണ്. ഇവിടെ കവി പ്രതിരൂപങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരു നിരൂപകൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ''മിസ്റ്റിസിസ്സം വസ്തുവാണെങ്കിൽ സിംബോളിസം നിഴലാണ്. മിസ്റ്റിക് കവിയാകുമ്പോൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഊന്നുവടിയാണ് സിംബോളിസം''.

യാത്രികനും, കാമുകനും, ഗായകനും, വേണുവും, യാചകനും മറ്റുമാണ് പ്രായേണ മിസ്റ്റിക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള സിംബലുകൾ. ടാഗൂറും ഇവയൊക്കെത്തന്നെയാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈശ്വരാന്വേഷണത്തെ ഒരു യാത്രയായി സങ്കല്പിക്കുന്നവ, ഈശ്വരാന്വേഷണത്തെ ആന്തരജീവിതത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടപരിണാമമായി കാണുന്നവ, ഈശ്വരാന്വേഷണത്തെ ഒരു പ്രേമഭാവനയായി വീക്ഷിക്കുന്നവ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി യോഗാത്മക കവിതയിലെ പ്രതിരൂപങ്ങളെ അണ്ടർഹിൽ എന്ന നിരൂപകൻ തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ഈശ്വരാന്വേഷണത്തെ ഒരു യാത്രയായും, ആന്തരജീവിതത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടപരിണാമമായും സങ്കല്പിക്കുന്ന പ്രതിരൂപങ്ങൾ ടാഗൂർക്കവിതയിൽ വിരളമാണ്. ടാഗൂറിന്റെ മിസ്റ്റിസിസ്സം അതിന്റെ സർവ്വവിധ പ്രത്യേകതകളോടുംകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന 'ഗീതാഞ്ജലി'യിലെ ചില ഗീതകങ്ങളിൽ മാത്രമേ അത്തരം പ്രതിരൂപങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ഈശ്വരാന്വേഷണത്തെ പ്രേമഭാവനയായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന പ്രതിരൂപങ്ങൾ ടാഗൂർക്കവിതയിൽ ഉടനീളമുണ്ട്.

പ്രേമാനുഭൂതിയിൽനിന്നാണ് ടാഗൂർമിസ്റ്റിസിസ്സത്തിന്റെ ജന്മംതന്നെ. പരസ്പരം ഒന്നിക്കുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയിൽനിന്നുടലെടുക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടപരിണാമമത്രെ യോഗാത്മകത്വം. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സ്നേഹം ഏതെല്ലാം രൂപഭാവങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടോ അതെല്ലാം ടാഗൂർ തന്റെ കവിതയിൽ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാമുകനെ കാത്തിരിക്കുന്ന കാമുകിയായും, ആരാധനാമൂർത്തിയെ ആരാധിക്കുന്ന ആരാധകനായും അമ്മയെ അന്വേഷിക്കുന്ന പിഞ്ചുപൈതലായും, ദാനം യാചിക്കുന്ന യാചകനായും മററും ഈശ്വരനെ അന്വേഷിക്കുന്ന തന്നെ കവി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗീതാഞ്ജലിയിലെ ആ നാല്പത്തി ഒന്നാം ഗീതകം നോക്കുക. ഒരു കാമുകി കാമുക സവിധത്തിൽ നടത്തുന്ന പ്രേമയാചനയിൽനിന്നു ലേശമെങ്കിലും ഭിന്നമാണോ അത്? ടാഗൂർ മിസ്റ്റിസിസ്സത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയാണീ പ്രേമഭാവം. ഇതദ്ദേഹം ഒരു മിസ്റ്റിക് കവിയാണെന്നതിനെ ശങ്കിക്കുന്നതിനു തന്നെ ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എഡ്വേർഡ് തോംപ്സൺ ചോദിക്കുന്നു: ''പ്രേമത്തിന്റെയും യുവത്വത്തിന്റെയും മാതൃത്വത്തിന്റെയും ആവേശത്തെപ്പററി ആനന്ദോന്മാദത്തോടെ പാടുന്ന ഈ കവി എത്തുമാതിരി മിസ്റ്റിക്കാണ്?''

ടാഗൂർ മിസ്റ്റിസിസ്സത്തിന്റെ മറെറാരു ഉറവക്കണ്ണ് പ്രകൃതിയോടുള്ള ചങ്ങാത്തമത്രെ. വേറൊരു മിസ്റ്റിക് കവിയായ വേഡ്സ്വർത്തിനെപ്പോലെ ടാഗൂറും പ്ര

കൃതിയെ അതിരററുപാസിച്ചിരുന്നു. പ്രകൃതിയുമായി താൻ പ്രാപിച്ച വൈകാരികൈക്യത്തെ 'ഉത്സർഗ്ഗ'ത്തിലെ ഒരു കവിതയിൽ ഭംഗിയായി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടദ്ദേഹം:

കുസുമഹൃദയത്തിൽ സ്പന്ദിക്കുന്ന സൗരഭ്യം, പ്രഭാതജ്യോതിസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന സംഗീതം, ശരത്ക്കാലത്തിലെ വെയിലിൽ മുങ്ങിത്തിളങ്ങുന്ന വയലുകളിൽ, സ്വർണ്ണത്തിൽനിന്നു പച്ചയിലേക്കുള്ള നിറപ്പകർച്ച—അതേ സൗരഭ്യമാണ് എന്റെ ശരീരം കരുപ്പിടിപ്പിച്ചതു്; അതേ സംഗീതമാണു പുളകവിഭ്രമങ്ങൾ എന്നിൽ ഉണർത്തുന്നതു്; അതേ തിളക്കമാണ് എന്റെ കണ്ണിൽ നിഴൽ വീശുന്നതു്; എന്നിൽത്തന്നെ എന്നെ ആർക്ക് അടക്കി നിർത്താൻ കഴിയും''? താനും പ്രകൃതിയും രണ്ടല്ല ഒന്നുതന്നെയാണെന്നബോധം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രകൃതിയോടുള്ള ചങ്ങാത്തവും പ്രേമാനുഭൂതിയും വഴി പരമാത്മചൈതന്യവുമായി വൈകാരിക ഐക്യം പ്രാപിച്ചപ്പോഴും ടാഗൂർ ജീവിതത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് മിസ്റ്റിസിസ്സം ജീവിതത്തിൽ നിന്നൊളിച്ചോടുവാനുള്ള ഒരുപായമായിരുന്നില്ല. സെയിൻറ് ബർണ്ണാർദ്ദും ഫ്രാൻസീസ് തോംപ്സണും മററും ജീവിതത്തിൽനിന്നു് ഓടിയകന്നാണ് ഈശ്വരനുമായി യോഗൈക്യം പ്രാപിച്ചതു്. എന്നാൽ ജീവിതത്തിലേക്കു കൂടുതലിറങ്ങിച്ചെന്നാണ് ടാഗൂർ ഈശ്വരനെ കണ്ടെത്തിയതും അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപിച്ചതും. കവിയുടെ വാക്കുകൾ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുക: ''മനോഹരമായ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു പെട്ടെന്ന് വിമുക്തി ലഭിക്കണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ആകാശം, ചക്രവാളം, സമുദ്രം എന്നിവയാൽ അനുഗൃഹീതമായ ഈ ഭൂമിയിൽ സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളായ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അവരോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നതിലാണ് എനിക്കു താത്പര്യം. വേറൊരിടത്തു് ടാഗൂർ വീണ്ടും പറയുന്നു: ''എല്ലാം വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടുള്ള മുക്തി എനിക്കു വേണ്ട. എണ്ണമററ ബന്ധനങ്ങൾക്കിടയിൽ കിടന്നുതന്നെ മഹാനന്ദമയമായ മുക്തിയുടെ സ്വാദ് ഞാനനുഭവിച്ചുകൊള്ളാം,'' ചുരുക്കത്തിൽ, ''പ്രപഞ്ചയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ തെല്ലും അവഗണിക്കാത്ത യോഗിയും പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഭാസങ്ങളിൽ അദൃശ്യമായ ചൈതന്യത്തിന്റെ വീചികൾ സദാ ദർശിക്കുന്ന പ്രാപഞ്ചികനുമാണ് ടാഗൂർ.''

പ്രകൃതിയോടും മനുഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുരുത്തിരിഞ്ഞ ഒന്നാണ് ടാഗൂറിന്റെ മിസ്റ്റിസിസ്സം. കളകളഗാനം പൊഴിച്ചൊഴുകുന്ന കൊച്ചരുവികളോടും, പ്രഭാതാനിലനിൽ മന്ദമന്ദം ചാഞ്ചാടുന്ന തരുലതകളോടും, കർണ്ണാനന്ദകരമായ ശബ്ദവീചികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് ചിറകിട്ടടിച്ച് വിഹായസ്സിലേയ്ക്കുയരുന്ന വിഹഗങ്ങളോടും, മൈതാനത്തിലങ്ങുമിങ്ങും മേഞ്ഞുനടക്കുന്ന കാലിക്കൂട്ടങ്ങളോടും, തായതൻ മുലപ്പാൽ നുകരുന്ന പിഞ്ചുപൈതലിനോടും, പ്രതീക്ഷയുടെ നിറകുംഭങ്ങളായ യുവജനങ്ങളോടും, ജീവിതപ്രാരാബ്ധങ്ങളുടെ കനത്ത ഭാരം പേറുന്ന സഹോദരങ്ങളോടും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയ പ്രേമം ഈശ്വരാഭിമുഖമായി പരിണാമം പ്രാപിച്ചതാണ് ആ മിസ്റ്റിസിസ്സം. ജീവിതത്തിൽ നിന്നൊളിച്ചോടുവാനല്ല, ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും, ജീവിത പ്രാരാബ്ധങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുമാണ് ടാഗൂർ നമ്മെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതു്.

വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

എം. എം. റോസിലി

നിശ്ചലയായ് നിന്നവിടൊരു സായം
സന്ധ്യയിൽ ഞാനൊററയ്ക്കപ്പോൾ
പശ്ചിമ സൂര്യൻ പാർത്തലമാകെ
തങ്കച്ചാർത്തണിയിക്കുകയായ്........!

വെൺമ കലർന്നൊരു മേഘക്കീറുകൾ
കുങ്കുമനീരിൽ മുക്കിയപോൽ
വിണ്ണിൽ നിരന്നു-മാലാഖകളുടെ
മഞ്ചലിറങ്ങും താഴ്‌വരയിൽ........

''എവിടുന്നെവിടുന്നെങ്ങിനെ വന്നീ
പ്രാഭവമുററ കലാകാരൻ—
എന്റെ മനസ്സിലുദിച്ചോരു ചോദ്യം—
എല്ലാചേലും പകരുന്നോൻ''?

എതിരേ തേരുതെളിക്കും പൂകാ—
ററാരും കേൾക്കാതറിയിച്ചു.
''എത്രനിറങ്ങളിലെത്ര രഥങ്ങളി—
ലെഴുന്നള്ളുന്നൂയുഗശില്പി........''

ഞൊടിയിടകൊണ്ടാ കുങ്കുമവർണ്ണമ—
തെങ്ങോമാഞ്ഞുമറഞ്ഞപ്പോൾ
ചുടുനെടുവീർപ്പായ് മാറിയതെന്തേ
കുളിരുവിതക്കും പൂന്തെന്നൽ?

പാരിടമാകെയിരുട്ടിൽ മൂടപ്പ—
ടത്തിലമർന്നണരുമ്പോൾ
പൊട്ടിവിരിഞ്ഞുവാനിൻ നെററുകയി—
ലുജ്ജ്വലനാളം നവതാരം........!

കതിർമഴപെയ്യു കനകക്കതിർമഴ
മാനത്തഴകിൻ 'കാഴ്ച'യുമായ്

നിരനിരയെത്തിയൊരായിരമലരുകൾ
'കാണാക്കാട്ടം പൂത്തല്ലോ........'

വിവിധവികാരമലച്ചും മാമക
ഹൃത്തിലുലഞ്ഞു രോമാഞ്ചം
വിടരാൻ വെമ്പിട്ടമെന്നാത്മാവി—
ന്നിതളിലലിഞ്ഞു നിർവ്വാണം.......!

കണ്ണുകൾ ചിമ്മാതങ്ങനെനോക്കി
യിരിക്കാനെന്തൊരു പരിമോദം.
കണ്ണിലിരിക്കും കണ്ണിനു കളിരും
കുളുകവുമരുളും താരകളേ........

മാമക ഹൃത്തിലൊരാശയുദിച്ചിവ
''മായാതിങ്ങനെ നിന്നെങ്കിൽ........''
മാദക ലഹരിയിലെല്ലാമെല്ലാം
മറന്നിരിക്കാമെന്നെന്നും........!

എന്നിലെയെന്നെ, നയിക്കും നാദ—
മുയർന്നു മാററമനിർവാര്യം........
''മന്നിൽ വെളിച്ചവുമിരുളും തമ്മി—
ലൊളിച്ചുകളിക്കുന്നിപ്പോഴും........''

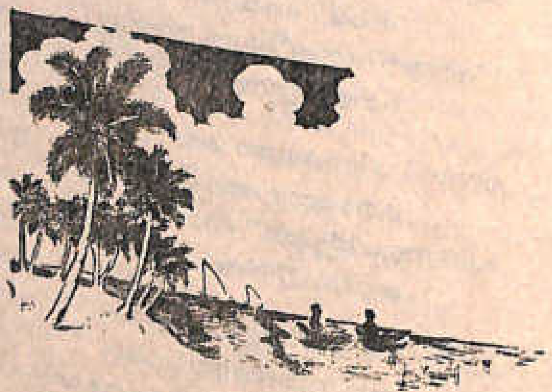

മലയാളത്തിലെ

കെടാവിളക്ക്

P. E. Varghese II B. Sc.

"ഞാനൊന്നുറങ്ങിയിട്ട് ദിവസങ്ങൾ അല്ല, മാസങ്ങൾ വളരെയായി! കഠിനമായ ഹൃദയവേദന! ഇങ്ങനെ അല്പാല്പമായി മരിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ അവസാന ദിവസത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ അശക്തനാണ്. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാകുവാൻ നോക്കി; ഒരു ഭ്രാന്തനായി മാറുവാനാണ് ഭാവം!''

''എന്റെ രക്ഷിതാക്കളുടെ ഔദാര്യമെല്ലാം എന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെ പാതാളംവരേയും മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാഭാരമായിട്ടാണ് തീരുന്നതു്. ഞാൻ ശ്വസിക്കുന്ന വായു ആകമാനം ലേിമസമാണ്. ഞാൻ കഴിക്കുന്ന ആഹാരമെല്ലാം ദാസ്യത്തിന്റെ കല്ലു കടിക്കുന്നവയാണ്. ഞാൻ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രംപോലും പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കാരിരുമ്പാണി നിറഞ്ഞതാണ്.''

''പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുക, ആശിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുക, സ്നേഹിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുക ഈ മൂന്നിലുമാണ് ലോകത്തിലെ സുഖം അന്തർവേിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇവയിലെല്ലാം എനിക്കു നിരാശയാണനുഭവം. എനിക്ക് ഏക രക്ഷാമാർഗ്ഗം മരണമാണ്—അതിനെ ഞാൻ സസന്തോഷം വരിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ വേർപാടിൽ ആർക്കും മനസ്സാ, വാചാ, കർമ്മണാ നഷ്ടമോ ഉത്തരവാദിത്വമോ ഇല്ല..........എനിക്കു പാട്ടുപാടുവാനാഗ്രഹമുണ്ട്; എന്റെ മുരളി തകർന്നുപോയി''.

നിശയുടെ നിശബ്ദതയിൽ നിരാശയുടെ മൂടുപടത്തിനുള്ളിലിരുന്നുകൊണ്ട് കൊല്ലവർഷം ആയിരത്തിഒരുനൂററിപതിനൊന്ന് മിഥുനമാസം പന്ത്രണ്ടാം തീയതി ചൈതന്യമാന്ന കണ്ണുകളും വിഷാദകലുഷിതമായ മുഖവുമായി ഗദ്ഗദം മാറാല കെട്ടിയ വാക്കുകളിൽ പ്രേമനൈരാശ്യം മൂലം —പ്രണയ വഞ്ചന മൂലം — മററു ലോകത്തോട് പിരിയുകയല്ലാതെ ഒരു നൈരാശ്യം ഗതിയില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ച ഒരു നൈരാശ്യഭരിതൻ—ഇടപ്പള്ളി. ആർ. രാഘവൻപിള്ള ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനല്പം മുമ്പു കുത്തിക്കുറിച്ച കറെ വാക്കുകളാണിവ. അണയാറായ ഒരു ദീപനാളത്തിന്റെ അ

വസാന ചലനമായിരുന്ന അതു്. ജീവിതവും സ്വാഭാവികമായുണ്ടായ പ്രേമവും, സ്വാർത്ഥതയും കടിലതയും നിറഞ്ഞ ലോകനീതികളുടെ ഏററുമുട്ടൽനിമിത്തം നേരിട്ട ക്ഷതങ്ങളുംമൂലം വഴി മുട്ടിനിന്നപ്പോഠം മരണം അദ്ദേഹത്തിനു് പടിവാതൽ തുറന്നുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹമതു് ഹൃദയംഗമമായി സ്വീകരിച്ചു..........!

ഇടപ്പള്ളി ആയിരത്തിഎൺപത്തിനാലാമാണ്ടു് ഇടപ്പള്ളിയിലെ ഒരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. വിധിയുടെ ക്രൂരമായ വിനോദം ഈ ബാലനെ മാതൃലാളനം അനുഭവിക്കുവാൻ പോലും അനുവദിച്ചില്ല. പരാശ്രയത്താൽ ദാരിദ്ര്യദുഃഖത്തിൻെറ നടുവിലൂടെ കഴിച്ചു് സ്കൂൾ ഫൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ വരെ എത്തി. അച്ഛൻെറ പുനർ വിവാഹം ഇദ്ദേഹത്തെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. തീരാത്ത വേദനയായിരുന്നു ബാല്യംമുതൽ ഇടപ്പള്ളിയ്ക്കു് സ്വാഗതമരുളിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. യുവത്വത്തിൻെറ രക്തത്തിളപ്പിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തട്ടിതകർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ജീവിതസുഖങ്ങഠംക്കുവേണ്ടി കാംക്ഷിച്ച ഈ യുവാവിൻെറ മുമ്പിൽ വിധി കനത്ത കോട്ടകഠം കെട്ടുകയാണുണ്ടായതു്. സ്നേഹത്തിൻെറ അടങ്ങാത്ത ദാഹവുമായി രാഘവൻപിള്ള ഒരോ പടിവാതലുകളിലും മുട്ടി. പക്ഷേ, അവയെല്ലാം കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതോടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതം തളച്ചുയിലേയ്ക്കു നീങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി.

''മിഴിതുറന്നൊന്നു നോക്കവേ
കാരിരു—
മ്പഴികഠം തട്ടിത്തഴമ്പിച്ചതാണു
ഞാൻ
തടവെഴാ പ്രേമദാരിദ്ര്യബാധയാൽ
തടവുകാരനായിത്തീർന്നവനാണു
ഞാൻ.''

ഇടപ്പള്ളി തൻെറ ഭൂതകാലത്തെപ്പററി അയവിറക്കുകയാണു്.

ഇന്നുമെന്നും ഉറക്കളിരോടുകൂടെ അല്ലാതെ ദുരന്തം വരിച്ച ആ പ്രേമഗായകനെപ്പററി ഒരു മലയാളിക്കും ഓർക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. കവിയുടെ ക്രാന്തിദർശിത്വവും കവിതാത്മകത്വവും സർഗ്ഗശക്തിയും പ്രതിഭയും കൈമുതലായുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്നു ഇടപ്പള്ളി. പക്ഷേ ''മേഘജ്യോതിസ്സുതൻ ക്ഷണികജീവിത''മേ ഇടപ്പള്ളിക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പക്ഷേ ഈ അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ മൃദുലഭാവങ്ങളുടെ ഒരിലൂമിനേഷൻ'' നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഇങ്ങനെ ''ഒരിലൂമിനേഷൻ'' നടത്താൻ മറെറാരുത്തർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ''അക്കവിയുടെ കാവ്യം ഒന്നു രണ്ടു വരികളെന്നാലും അല്പലററു ഹൃദിസ്ഥമാക്കാത്ത ഒറെറാരാളും ഇല്ല'' എന്ന അവസ്ഥ ഇടപ്പള്ളിക്കവിതകഠംക്കുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല.

സമത്വസുന്ദരവും യാതനാനിർഭരവുമായ ഒരു പുതിയ ലോകത്തെ അദ്ദേഹം വിഭാവനംചെയ്തു. ലോകത്തു് ഇപ്പോഠം കാണുന്ന അനീതികളും അക്രമങ്ങളും അസമത്വങ്ങളും ക്രൂരതകളും സ്പർശിക്കാത്ത ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ സാമ്രാജ്യത്തെ സ്വന്തം ഭാവനകൊണ്ടു് വിഭാവനം ചെയ്തു. സങ്കല്പസുന്ദരമായ ആ സാമ്രാജ്യവും ഇന്നത്തെ മാനുഷികലോകവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം അദ്ദേഹത്തെ നിരാശാഭരിതനാക്കി. താൻ ഏതൊരു നീതിയ്ക്കുവേണ്ടി വിത്തിട്ടോ ആ നീതിയുടെ വിളവു് തന്നെക്കൊണ്ടെടുപ്പിക്കുകയില്ലെന്ന ബോധത്താൽ ഇടപ്പള്ളിയുടെ ഹൃദയം വിഷാദാത്മകമായിത്തീർന്നു. താൻ വിഭാവനംചെയ്ത സ്വർഗ്ഗീയസാമ്രാജ്യം ദുഷ്പ്രാപ്യമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു

Our Contributors

Mathai T. M.

Thomas B. K.

George A. D.

Usha Jose

Mathew V. L.

Jose P. V.

Ciciliamma George

Francis P. J.

Albert K. J.

Konthalam M. P.

Sadasivan Pillai M.N.

Vijayan N.

George Joseph

Jacob John Kattakayam

Jose Sebastian

Krishnakumar K. P.

Jayaprakash Mad

Abraham T. M.

Hari R.

Mathai Mathew

Hafsa Beevi

Jos Studio, Thodupuzha

Kerala (Ested 1951)

Prop:- Jos N. M.

ജോസ് സ്റ്റുഡിയോക്ക് എന്താണ് പ്രത്യേകത? വല്ലതുമുണ്ടോ? ഉണ്ട്. തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ പരമപ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി സേവനം ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണ്.

ചാർജ്ജുനിരക്കിൽ മിതത്വം പാലിക്കുകയെന്നതു് നിബ്ബന്ധമുള്ള മറ്റൊരു കാര്യമാണ്.

ഫോട്ടോസംബന്ധമായ നിങ്ങളുടെ ഏതൊരാവശ്യവും (എത്ര നിസ്സാരമായാലും) സവിശേഷശ്രദ്ധയോടും പൂർണ്ണഉത്തരവാദിത്വത്തോടും കൂടി മാത്രമെ കൈകാര്യം ചെയ്യൂ, എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ്.

ജോസ് സ്റ്റുഡിയോക്ക് പ്രത്യേകത അവകാശപ്പെടാൻ ഇതുകം പോരെ?

പോരെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒന്നു പരീക്ഷിക്കുക!!! ഫോട്ടോസംബന്ധമായ ഏതൊരാവശ്യവുമായി സമീപിച്ചു നേരിട്ടറിയുക.

ജോസ് സ്റ്റുഡിയോ, തൊടുപുഴ

ബോംബെ ഹോട്ടൽ

ആൻറ്

ടീ ഷോപ്പ്

കോളേജ് വ്യൂ — തൊടുപുഴ

പാർട്ടി ഓർഡറുകൾ കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

Prop: C. M. S.

Phone 178

Gram. METRO

THE METRO SALOON

THODUPUZHA

Beautiful and Wonderful Hair Dressing Saloon in THODUPUZHA

Reserve Your Seats

Prop: K. RAJAPPEN

UNION HADRWARES

Phone 170

MARKET ROAD

THODUPUZHA

Dealers in;—

IRON & STEEL
CEMENTS
PIPE & PIPE FITTINGS
ASBESTOS
PAINTS
BUILDING MATERIALS
ETC.

Stockists of.-

GOODLASS NEROLAC PAINTS Ltd
EAST INDIA PAINT & CHEMICAL WORKS Ltd
DALMIA CEMENT (BHARAT) Ltd
HYDERABAD ASBESTOS Ltd
ADDISON PAINTS & CHEMICALS Ltd MADRAS

Phone No: 93

തൊടുപുഴ സഹകരണബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

നമ്പർ 394

തൊടുപുഴ

എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നു.

ഡിപ്പോസിററുകൾക്ക് ആകർഷകമായ പലിശനിരക്കുകൾ:

കറൻറ് — 1%
സേവിംഗ്സ് — 4½%
ഫിക്സഡ് — 8% വരെ

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ബാങ്കാഫീസിൽ അന്വേഷിക്കുക.

സെക്രട്ടറി.

തന്നെ മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ വിചാരഗതി കവിതകളിലൂടെ പ്രവഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അനുവാചകരെ കരയിപ്പുവാനുള്ള അനിതരസാധാരണമായ കഴിവ് ഇടപ്പള്ളിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. തൻെറ പാനപാത്രം കണ്ണീരിൽ തുളുമ്പുമ്പോഴും

''സഹതപിക്കാത്ത ലോകമേ!
എന്തിലും
സഹകരിക്കുന്ന ശാരദാകാശമേ!
കവനലീലയിലെന്നുററ തോഴരാം
കനകതൂലികേ കാനന പ്രാന്തമേ!
....
....
പിരിയുകയായിതാ ഞാനൊരധ:
കൃതൻ
കരയുവാനായ് പിറന്നൊരു
കാമുകൻ
മണലടിഞ്ഞുമയങ്ങിക്കിടക്കട്ടെ
പ്രണയമററതാമീ മൺ പ്രദീപകം''

എന്നു് തികഞ്ഞ നിസ്സഹായതയോടെ വിലപിക്കുന്ന കവിയോടൊപ്പം അനുവാചകർക്കും കണ്ണീരൊഴുക്കുവാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

കഷ്ടിച്ച് ഏഴോ എട്ടോ സംവത്സരക്കാലത്തെ സാഹിത്യജീവിതമേ ഇടപ്പള്ളിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹം തൻെറ ചുരുങ്ങിയ ജീവിതകാലം മുഴവൻ സ്നേഹത്തിനും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി കാംക്ഷിച്ചു. അസ്വസ്ഥതയും അവഹേളനവും മാത്രം ലഭിച്ചു! ഇതോടെ ഊററമേറിയ വിപരീത ശക്തികളോടുള്ള സംഘട്ടനത്തിൽ പററിയ പരാജയത്തിൻെറ കരച്ചിൽ അദ്ദേഹം മുഴക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ലോകത്തിൻെറ കാപട്യത്തെയും നിർദ്ദയതയേയും ചൊല്ലി അദ്ദേഹം വിലപിച്ചു. ഇടപ്പള്ളി അവസാനത്തിലെഴുതിയ 'മണിനാദ'ത്തിൽ ലോകജീവിതത്തിലെ കപടവേഷങ്ങളും അഭിനയങ്ങളും നിർവഹിക്കുവാൻ താൻ പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'എൻെറ ജീവിതം' എന്ന ആദ്യത്തെ കവനത്തിൽതന്നെ കവിയുടെ വിഷാദാത്മകത്വം പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്. കവിതയുടെ ജീവിതാശയുള്ളിലെ നൈരാശ്യം, .ജീവിതത്തിൻെറ ക്ഷണികതാബോധം, പ്രകൃതിയുടെ അനുകമ്പാർദ്രമായ ഭാവം, മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ നൈഷ്ഠുര്യം — ഇവയെല്ലാം ഈ പദ്യത്തിൽ പരിസ്ഫുരിക്കുന്നു.

ചുററുപാടും നോക്കുന്നിടത്തെങ്ങും ജീവിതത്തിനു് ആശ്വാസമരുളുന്ന ഒരു ഇരുമ്പുപോലും അദ്ദേഹത്തിനു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോഴും ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ വേദനകളും ഒപ്പിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ള സുഹൃത്തിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. മരണം.......! അഭിലാഷങ്ങളെല്ലാം മണ്ണടിഞ്ഞപ്പോഴും — മാനുഷികസുഖാഭിലാഷങ്ങളുടെ കരുതിക്കളമായ ലോകത്തുനിന്നും രക്ഷനേടുവാനദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു..........മരണം! അദ്ദേഹം മരണത്തെ വരിക്കുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

''മരണം; മനോഹരപ്പച്ചില
വിരിപ്പിട്ട
ഗിരിതൻ സാനുപ്രാന്തം തഴുകും
തരംഗിണി
....
....
നിത്യസൗന്ദര്യത്തിൻെറ നർത്തനരംഗ
മെത്തുവാനായിട്ടെൻ മാനസം
പതറുന്നു?

ഇടപ്പള്ളിയിൽ, വികാരലോലമായ ഒരു ജീവിതത്തിൽ പ്രതികൂലമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന പരാജയബോധം തെളിഞ്ഞു കാണാം. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളായിരുന്നു നല്ലതെന്നും കൂടുതൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരണമാണു് ഭേ

മെന്നുമുള്ള ചിന്താഗതി ഇടപ്പള്ളിയുടെ ആദ്യകാല കവിതകൾമുതൽതന്നെ കാണുവാൻ സാധിക്കും.

> ''വിരിഞ്ഞൊരിസ്സുമം കരിഞ്ഞു
> വീഴ്‌വോളം
> കരിഞ്ഞുതന്നെ മേൽ കഴിച്ചീടാം
> കാലം''

എന്നും മററുമുള്ള വരികളിൽ കവിയുടെ വിഷാദാത്മകത്വം നിഴലിച്ചു കാണാം. ഇരുണ്ട വീക്ഷണഗതിയും നൈരാശ്യവും മരണം വരിക്കാനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹവും മുററിനിന്നിരുന്ന ഈ കവിയുടെ ഹൃദയം തൊട്ടാവാടിപോലെ ക്ഷിപ്രസ്പർശിയായിരുന്നു. സ്ത്രീസഹജമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ മൂർത്തീകരണമായിരുന്നു ഇടപ്പള്ളി. പ്രേമമെന്ന മാനുഷിക മൂല്യത്തെ അദ്ദേഹം ദൈവീകത്വത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തി. അദ്ദേഹം പ്രേമിക്കുക മാത്രമല്ല ആരാധിക്കുക കൂടിചെയ്തു. അതു് കേവലം ''പ്രായോഗിക പ്രേമ''മായിരുന്നില്ല; പിന്നയോ, ''ആദർശപ്രേമ''മായിരുന്നു. ആ ''ആദർശപ്രേമ''ത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ ആ കവി ജീവിതമവസാനിപ്പിച്ചു.

''From world's bitter wind seek shelter under the shadow of the Tomb'' എന്നുപറഞ്ഞ ഷെല്ലിയും ജോൺ കീററ്സും ലിയോപ്പോർഡിയും എല്ലാം ഇടപ്പള്ളിയുടെ വഴികാട്ടികളായിരുന്നു. ജീവിതഭാരങ്ങൾപേറി തളർന്നു വീണതല്ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു്. ''സമ്പത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും കിങ്കരന്മാരായ അസമത്വങ്ങളും അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും വ്യക്തികളെ ശ്വാസംമുട്ടിക്കാതിരുന്നിരുന്നെങ്കിൽ, ധീഷണാവിലാസത്തിനുമുമ്പിൽ പാരമ്പര്യ മഹിമ വിലങ്ങടിച്ചുനില്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽ, മനുഷ്യത്വത്തിനു് മാനവസമുദായത്തിലേയ്ക്കു് ഉയരുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇടപ്പള്ളി ഇന്നു മലയാളസാഹിത്യത്തിനു നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു''.

ഇടപ്പള്ളിയുടെ പ്രേമനൈരാശ്യത്തെയും ദുരന്തത്തെയും ഇതിവൃത്തമാക്കി ചങ്ങമ്പുഴ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ് 'രമണൻ'. പ്രേമത്തിന്റെ യാഗപീഠത്തിനുമുമ്പിൽ ജീവിതം ബലിയർപ്പിച്ച ആ ഗാന ഗന്ധർവ്വന്റെ സ്മരണയ്ക്കുമുമ്പിൽ തൂലികയാൽ 'താജ്മഹൽ' പടുത്തുയർത്തിയ ചങ്ങമ്പുഴ ഒരാത്മസുഹൃത്തിനു് നിർവഹിക്കുവാനുള്ള കടമ പ്രശംസനീയമാംവണ്ണം ചെയ്തു് കൃതാർത്ഥതയടയുകയാണ്.

'രമണ'നിൽകൂടി സ്ത്രീകളുടെ വിശ്വാസവഞ്ചനയേയും അവരിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളേയും മലയാളത്തിലെ ആ വാനമ്പാടി ചേതസ്സമാകർഷമായ വിധത്തിൽ വരച്ചുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു. രമണന്റെ ദാമ്പത്യത്തിനു് വിഘാതകാരിയായിനിന്നു് ആ യുവാവിനെ ദുരന്തത്തിൽ ചെന്നെത്തിച്ച സാമൂഹ്യമായ ഉച്ചനീചത്വത്തിന്റേയും ആഭിജാത്യത്തിന്റേയുംനേരെ ചങ്ങമ്പുഴ തീക്ഷ്ണമായ വിമർശനശരങ്ങൾ തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

തന്റെ ക്ഷണിക ജീവിതകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇടപ്പള്ളി ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളിലും മാസികകളിലും ആയി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കവിതകളെല്ലാംകൂടി ''ഇടപ്പള്ളി കൃതികൾ'' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ മണിനാദം, നവസൗരഭ്യം, ഹൃദയസ്മിതം, തുഷാരഹാരം, അവ്യക്തഗീതം എന്നിവയാണു്. ഇതിൽ ഏററവും ഹൃദയസ്പർശിയായിട്ടുള്ളതു് അവസാനമെഴുതിയിട്ടുള്ളതും മരണശേഷം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ 'മണിനാദ'മാണു്. 'കാട്ടാറിന്റെ കരച്ചി'ലിൽ കവിയുടെ വിചാരവീക്ഷണഗതികൾ വ്യക്തമായി കാണാം. എങ്കിലും പ്രേമത്തിന്റെ പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ചില സാഹചര്യങ്ങൾ ആശ്വാസകങ്ങളാണു്. 'ഞങ്ങൾ' എന്ന കവിതയിൽ അത്തരം സ്മരണകൾ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കവിയുടെ ശോകതപ്തമായ ഹൃദയം അഭൌമമായ ആനന്ദരസം നുണഞ്ഞിറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

സ്വന്തം സ്വപ്നങ്ങളുടേയും അനുഭവങ്ങളുടേയും ഊഷ്മളത ഇടപ്പള്ളിയുടെ കവിതകൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേക ചൈതന്യം തന്നെ നല്കിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതപരവും മാനസികവുമായ അനുഭവങ്ങളെ കവിതകളാക്കി. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അതിൽ വിഷാദാത്മകത്വം ധ്വനിച്ചുകാണാം. ആ വിഷാദത്തിനവലംബം പ്രേമനൈരാശ്യങ്ങളുമായിരുന്നു. ആ പ്രേമനൈരാശ്യം കൂടുതൽ തീവ്രമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആത്മഹത്യചെയ്തു.

ആത്മാർത്ഥതയുള്ള മനുഷ്യനുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന വാദങ്ങളെല്ലാം വ്യർത്ഥമല്ല ചെയ്യപ്പെടുന്ന...

തെററു്

എം. പി. വിജയൻനായർ II P. D. C.

മഞ്ഞച്ചായം തേച്ച കളക്ടറേറ്റ്കെട്ടിടത്തിനു് മുമ്പിൽ ചെറുപ്പക്കാരൻ നിന്നു. മുഷിഞ്ഞു കീറിയ ഷർട്ട് വിയർപ്പിൽ നനഞ്ഞിരുന്നു. രാത്രിയുടെ വരവിനു് പകൽ വഴിമാറി കൊടുക്കുകയാണു്. വഴിവിളക്കുകൾ പെട്ടെന്നു് തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങു വിദൂരതവരെ അവ നിരനിരയായി കത്തുന്നതു കണ്ടു.

മുമ്പോട്ടു് നടന്നു; യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഇല്ലാതെ. ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളിയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നപ്പോൾ കാലുകൾ നിശ്ചേഷ്ടങ്ങളായി. തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു നില്ക്കുന്ന ആ ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു് അയാൾ അറിയാതെ നോക്കിപ്പോയി.

വയ്യ.........അമ്പലങ്ങളും, പള്ളികളും തനിക്കു കാണുവാൻ വയ്യ.

എന്തു്?........ താൻ നിരീശ്വരവാദിയാണോ?

അല്ല. പിന്നെന്തുകൊണ്ടു് തനിക്കു് ദേവാലയങ്ങൾ കണ്ടു കൂടാ.

തന്നോടു്തന്നെ ചോദിക്കേണ്ടതാണു് ഈ ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യം. പള്ളികളിലെ കുരിശു കാണുമ്പോൾ താൻ അറിയാതെ ഞെട്ടുന്നു. മനുഷ്യസ്നേഹിയായ ആ ദൈവപുത്രനെ തറച്ച കുരിശു് കാണുമ്പോൾ താൻ എന്തിനു് ഞെട്ടണം?

വയ്യ........ഇന്നു് തനിക്കു് ഞെട്ടാതെ വയ്യ. കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ ചിതറിയ ഏടുകൾ അവ്യക്തതയിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഒന്നും വ്യക്തമല്ല. ഓർമ്മകളുടെ ശവമഞ്ചം തലയിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഒരിക്കലും ഇറക്കിവയ്ക്കാൻ പററാത്ത ഭാരം. ഒരു അത്താണിയും ആ ഭാരം താങ്ങുകയില്ല. അതു തനിക്കു് മാത്രമുള്ളതാണു്. അതും പേറിനടക്കണം.

വർഷങ്ങൾക്കു് മുമ്പു് ഒരു വിശുദ്ധ ദേവാലയത്തിൽവച്ചു് താൻ കുരിശിനെ സാക്ഷി നിറുത്തി സ്നേഹനിധിയായ പരോഹിതന്റെ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞതെന്താണു്........?

തന്റെ തെററുകൾക്കു് ആ മനുഷ്യസ്നേഹി തന്ന ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിതരൂപത്തിനു മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്റെ തെററുകൾ ഏററുപറഞ്ഞു. പക്ഷേ ഇന്നു്.......

മറക്കുവാനും മറയ്ക്കുവാനും കഴിയാത്ത ഓർമ്മകളെ നിങ്ങൾ എന്തിനു് എന്നിലേയ്ക്കു് കടന്നുവരുന്നു?

മരിച്ചുവീണ സങ്കല്പങ്ങളും കൊഴിഞ്ഞുവീണ ദിനങ്ങളും തന്നെയിന്നു് ഇതേ നിലയിലാക്കി. ആരോടും പരിഭവമില്ല. പരാതിയില്ല. പിന്നെ എന്താണു്. ഒരുതരം നിർവ്വികാരമെന്നു് പറയാമോ?........

പള്ളിമുററത്തു് കൊഴിഞ്ഞുവീണു കിടക്കുന്ന മോണ്ടിസൂവാ പൂക്കളിൽ നിർന്നിമേഷനായി നോക്കിനിന്നു. മണ്ണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആ പൂക്കളെ കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ വേദന തോന്നി. പഴമയെ പുറംതള്ളി പുതുമയെ അഭയം തേടുന്ന കാലം. പുതിയ പൂക്കൾ പുഞ്ചിരിതൂകി നില്ക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളെപ്പററി അവർക്കു് ചിന്തയില്ല. കൊഴിഞ്ഞുവീണ പൂക്കൾ മണ്ണിൽ ലയിക്കുന്നു. ആ മണ്ണിൽ മററുള്ളവ തഴച്ചു വളരുന്നു.

പഴയ ഓർമ്മകൾ അരിച്ചരിച്ചു് വരുകയാണു്; പുഴക്കുത്തുവീണ ഓർമ്മകൾ. അന്നു് പള്ളിവികാരിയായിരുന്ന ഫാദർ എബ്രാഹമിന്റെ വാക്കുകളല്ലേ തന്റെ ചെവിയിൽ വന്നലയ്ക്കുന്നതു്?.......

''മിസ്റ്റർ ജോൺ....... ഒരു കള്ളനായി നിങ്ങളെ എനിക്കു് കാണാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ മററുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ ഒരു കള്ളനാകാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കു.''

ശരിയാണു് നിസ്സാരമായ ഒരു കളവു് താൻ നടത്തിയിരുന്നു. അതു് അച്ചന്റെ ചെവിയിലുമെത്തി. അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. സന്മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞുതന്നു. എല്ലാം മറക്കുവാനും ക്ഷമിക്കുവാനും പഠിപ്പിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിതരൂപത്തെ സാക്ഷിനിറുത്തി താൻ പറഞ്ഞു.

''അച്ചോ............ഞാൻ ഇനി ഒരു മനുഷ്യനായി ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കും.''

പക്ഷേ ഇന്നു് താൻ ആരാണു്. രണ്ടു വർഷത്തെ കഠിനതടവുകഴിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയ ജയിൽപ്പുള്ളി. കള്ളൻ. എല്ലാവരാലും വെറുക്കപ്പെട്ടവൻ.

താനിനി എങ്ങോട്ടു പോകും? എവിടെ ചെല്ലും?...........

കററിരോമങ്ങളിൽ വിയർപ്പു് കണങ്ങൾ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു. കണ്ണുകളിൽ അശ്രുകണങ്ങളോ.......? പരിശുദ്ധമായ പള്ളിയങ്കണത്തിൽ പാപിയായ തന്റെ കണ്ണുനീർ വീഴാൻ പാടില്ല. തന്റെ ഓരോ തുള്ളി കണ്ണുനീരും ഓരോതുള്ളി വിഷമാണു്. നെററിയിലെ വിയർപ്പുകണങ്ങൾ തുടച്ചു കളഞ്ഞു. തണുത്തകാററു വീശിയപ്പോൾ കുളിർമ തോന്നി. പക്ഷെ അകം നീറുകയായിരുന്നു.

ചില ദുർബല നിമിഷങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനല്ലാതായി തീരുന്നു. അതിനു് ബലഹീനതയെന്നു് പറയാമോ..?

നല്ല മഴയുള്ള ഒരു രാത്രി. ചാക്കോ മുതലാളിയുടെ ബംഗ്ലാവിൽ ഒരു മോഷണം നടന്നു.

അതിനുത്തരവാദി താനാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ലോകം ഞെട്ടിയില്ലേ?........ തന്റെ കുട്ടികളും ഭാര്യയും വഴിയാധാരമായപ്പോൾ താൻ കരഞ്ഞില്ല. അന്നു് കരയാൻ കഴിയാത്ത താൻ ഇന്നെന്തിനു് കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തുന്നു.

ഓർമ്മകളെ........നിങ്ങൾ എന്നിൽനിന്നും അകന്നു പോകു. ഈ ഏകാന്തതയിൽ ഞാനൊന്നിരിക്കട്ടെ.

കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ മറയ്ക്കപ്പെടേണ്ട ഓർമ്മകൾ പുതുമയുടെ ശവക്കുഴികളാണു്. പക്ഷെ മറക്കുവാൻവേണ്ടി മറക്കുമ്പോൾ പുതുമയുടെ ശവക്കുഴികൾക്കു് ചുററും ഭീകരരൂപങ്ങൾ താണ്ഡവനൃത്തം നടത്തുന്നില്ലേ........?

വയ്യ........മറക്കുവാനും ഓർക്കുവാനും വയ്യ........

പള്ളിയിൽനിന്നുള്ള മണി മുഴങ്ങി. അതിന്റെ നാദം പട്ടണത്തിലെ തിരക്കു പിടിച്ച അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നു.

പെട്ടന്ന് വഴിവിളക്കുകൾ അണയുകയും തെളിയുകയും ചെയ്തു. എങ്ങും കൂരിരുട്ട്. അഭയം തേടിയപ്പോൾ വെളിച്ചം അവയെ വീണ്ടും പുറംതള്ളി.

കൂടുതൽ സമയം ഇവിടെ നില്ക്കുവാൻ വയ്യ. ആരെങ്കിലും തന്നെ ഇവിടെ സംശയാസ്പദമായ രീതിയിൽ കണ്ടാൽ............

വേണ്ട......... അതിനിടകൊടുക്കണ്ട. വഴിവിളക്കിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ പതുക്കെ നടന്നു. തന്റെ നിഴൽ തന്നെ ഇരുട്ടിലാകുന്നു. ഇരുട്ടിന്റെ പ്രേതങ്ങൾപോലെ വഴിമരങ്ങളുടെ നിഴലുകൾ റോഡിൽ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു; കറുത്ത വികൃതമായ നിഴലുകൾ.

പട്ടണം ശാന്തമാകുകയാണ്. തിരക്കുപിടിച്ച അന്തരീക്ഷം ഇരുളിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു.

മെയിൻറോഡു വിട്ടു ഇടവഴിയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ മനസ്സിന്റെ സമനില തെറ്റുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആകാശത്തു് വിളറിവെളുത്ത ചന്ദ്രനുണ്ട്. അതിനു ചുറ്റും മങ്ങിപ്രകാശിക്കുന്ന കുറെ രാത്രിജങ്ങളും. 'തനിക്കു് വളരെ പരിചയമുള്ള ഇടവഴിയാണിതു്. പക്ഷെ ഇന്നു് എന്തോ പേടി തോന്നുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രാവശ്യം ഈ വഴി നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ഇടവഴികളിലെ ഓരോ മൺതരിക്കും തന്റെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന കഥകൾ പറയാനുണ്ടാവും.

എങ്ങിനെ തന്റെ ഭാര്യയേയും, കുട്ടികളേയും അഭിമുഖീകരിക്കും. ആരോ തന്നെ കുടിഞ്ഞാണിട്ടു പുറകോട്ടു വലിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

ഇടറിയ കാലുകൾ നീട്ടിവച്ചു നടന്നു. മണ്ണട്ടകളുടെ കരച്ചിൽമാത്രം നിശബ്ദതയ്ക്കു് വിരാമം ഇടുന്നു.

മനസ്സിലെ വേലിക്കെട്ടുകൾ ഞെരിഞ്ഞമർന്നുവീഴുന്നു. കാലുകൾ മരവിക്കുന്നതുപോലെ. താൻ ദുർബലനാകുകയാണോ?

നേരെ വീട്ടിൽ ചെല്ലണം. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഭാര്യയേയും, കുട്ടികളേയും ഓലമറക്കപ്പുറത്തുനിന്നുകൊണ്ടു് നേരിയ നിലാവെളിച്ചത്തിൽ കാണണം; മതിവരുവോളം. പിന്നീട്ട് നേരെ പള്ളിയിലേക്കുപോകണം. അച്ചന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നു് അച്ചനെ വിളിച്ചുണർത്തി ആ കാൽപാദങ്ങളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു് മാപ്പിരക്കണം. തന്റെ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു് ആ പാദങ്ങൾ കഴുകണം. തന്റെ തെറ്റുകൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി ഏറ്റുപറയണം. നല്ലവനായ അദ്ദേഹം തനിക്കു് ഒരിക്കൽക്കൂടി മാപ്പു തരും. ചിന്തകൾ ചിറകുവിരിച്ചു് പറക്കുകയാണ്.

ചിന്തകളേ.........നിങ്ങൾക്കു് അന്ത്യമില്ലേ.........? നിങ്ങൾ എന്തിനു് എന്റെ മനോമുകുരത്തിൽക്കൂടി ചിറകുകൾ വിരിച്ചുപറക്കുന്നു......?

ഇല്ലികൊണ്ടു് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കടമ്പകടന്നു മുററത്തു നിന്നപ്പോൾ വല്ലാതെ കിതക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നനഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു് വിയർപ്പു തുടച്ചു. പരിചയമുള്ള പരിസരം അതുപോലെ നില്ക്കുന്നു. മുററത്തു നില്ക്കുന്ന ചാമ്പയും, തന്റെ ഒട്ടുമാവിൻ തൈകളും മിഴിപ്പൂട്ടിയുറങ്ങുന്നു. തന്റെ ലാളന ഏറ്റുമാത്രം വളർന്ന തന്റെ മാവിൻ തൈകൾ.

ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ഇറയത്തു് കയറി. എന്നും വൃത്തിയായും, ഭംഗിയായും ഇടാറുള്ള ഇളംതിണ്ണ കണ്ടും, കുഴിയുമായി കിടക്കുന്നു. ഓലമറകൾ മുഴുവനുംതന്നെ ദ്രവിച്ചുപോയികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താൻ ഇവിടെനിന്നുംപോയതിൽപ്പിന്നെ പുര കെട്ടിമേഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിതലെടുത്തും, ദ്രവിച്ചും

എല്ലാം നശിച്ചിരിക്കുന്നു; തന്റെ ജീവിതംപോലെ.

ഓലപ്പഴുതിലൂടെ അകത്തേക്കു് നോക്കി. ഒരു കീറപ്പായിൽ തന്റെ ഓമനമക്കൾ കിടന്നുറങ്ങുന്നതു് അവ്യക്തമായി കാണാം. പൂനിലാവിന്റെ വെള്ള തുവലുകൾ അവിടവിടെ കൊഴിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടു്; അവരുടെ ദേഹത്തും. കുട്ടികളുടെ സമീപത്തുകിടക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ കണ്ണുകളിൽ ഇപ്പോഴും കണ്ണുനീർ കണങ്ങൾ ഉണ്ടോ ......? പാപിയായ തനിക്കുവേണ്ടി പൊഴിക്കുന്ന കണ്ണുനീർ. ആ മുഖങ്ങൾ അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ കഥകൾ പറയുന്നില്ലേ.........? കള്ളന്റെ മക്കൾ എന്നായിരിക്കുമോ—മററുള്ളവർ അവരെ വിളിക്കുക.

'കള്ളന്റെ ഭാര്യയും, കള്ളന്റെ മക്കളും. ഹോ.........വയ്യ. ഇനി ഇവിടെ നില്ക്കുവാൻ വയ്യ. ഇനിയും നിന്നാൽ ഞാനൊരു ഭ്രാന്തനാകും.

ഭാര്യയോടും, കുട്ടികളോടും മൂകമായി യാത്ര ചോദിക്കുമ്പോൾ വേദന തോന്നിയില്ല. മനസ്സിൽ ആത്മസംതൃപ്തിയായിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ താൻ അർഹനല്ല. കാലചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചിലിൽ താനും, തന്റെ പേരും, വിസ്മൃതിയുടെ ലോകത്തെത്തിക്കൊള്ളും. അവരുടെ ജീവരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി താൻ വിടവാങ്ങുകയാണ്; എന്നന്നേയ്ക്കുമായി.

കടമ്പ കടന്നു് തിരിഞ്ഞുനോക്കി; തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ ആ ചെററപ്പുരയിലേക്കു്. മനസ്സിൽ പശ്ചാത്താപവും, അപരാധവും തമ്മിൽ മൽപ്പിടുത്തം നടത്തുകയാണ്. ആ ഗോദായിൽ പശ്ചാത്താപത്തിനു് സ്ഥാനമില്ല. സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ആ വൈദികന്റെ വാക്കുകളുടെ മുമ്പിൽ ഇനി തന്റെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ എന്തിനു് വീഴണം.

"അരുതു്" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കേട്ടു; പക്ഷെ അനുസരിച്ചില്ല.

മനപൂർവ്വമായിരുന്നോ.........? തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും, കുട്ടികൾക്കുംവേണ്ടി താൻ തെറ്റുചെയ്തു. ആ അവർക്കുവേണ്ടി ഇന്നു് എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. എല്ലാം ത്യജിക്കുന്നു.

ഊടുവഴികൾ കടന്നു് വിശാലമായ പാടത്തിറങ്ങി. പാടത്തിനും അപ്പുറത്താണു് പള്ളി. സിമിത്തേരി കടന്നുവേണം പള്ളിയിലേയ്ക്കു് പോകാൻ. എളുപ്പത്തിനുവേണ്ടിയാണു് ഈ വഴി പോന്നതു്. പക്ഷെ ഒന്നിലും പേടിയില്ലാത്ത താൻ ഇന്നു് എല്ലാത്തിനേയും പേടിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തെത്തന്നെ.

മെലിഞ്ഞ വരമ്പിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ നഗ്നമായ കാൽപാദങ്ങളിൽ തണുപ്പുതോന്നി. പ്രകൃതിയുടെ കണ്ണുനീർ വീണു നനഞ്ഞു പുൽനാമ്പുകൾ തല പൊക്കിനില്ക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ കണ്ടിട്ടാവാം പ്രകൃതി ഈ കണ്ണുനീർ പൊഴിക്കുന്നതു്.

പകലിന്റെ വരവിനു് രാത്രി വഴിമാറികൊടുക്കുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരും തുടയ്ക്കപ്പെടും. പക്ഷെ തന്റെ കണ്ണുനീരോ..... അതു തുടയ്ക്കാൻ ആരും കാണുന്നില്ല.

സിമിത്തേരിയിൽ കടന്നപ്പോൾ ഒന്നും പ്രത്യേകിച്ചു തോന്നിയില്ല. പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാത്ത അഭിലാഷങ്ങളുമായി മണ്ണടിഞ്ഞ ആ മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ ശവകുടീരങ്ങളിലേക്കു് നോക്കിനിന്നപ്പോൾ തന്നേക്കാൾ അവർ എത്രയോ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു തോന്നി. അവർക്കുവേണ്ടി ഇനി ആരും കണ്ണുനീർ പൊഴിക്കില്ല. പക്ഷെ പാപിയായ തനിക്കുവേണ്ടി ഇനി ആരെങ്കിലും കണ്ണീർ പൊഴിക്കുമോ......?

സിമിത്തേരി കടന്നു് പള്ളിയങ്കണത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ടതു്

കരിശിനെയാണ്. കരിശു കാണു മ്പോഴും താൻ അറിയാതെ ഞെട്ടുന്നു. ആ സ്നേഹനിധിയായ ദൈവപുത്രനേയും, വൈദികനേയും ഓർക്കുന്നു.

വയ്യ ......ഇനി താമസിക്കുവാൻ വയ്യ. പുരോഹിതന്റെ മുറിയുടെ വാതലിൽ ആഞ്ഞുമുട്ടുമ്പോഴും മനസ്സിൽ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ അണക്കെട്ടു തകരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു.

അസമയത്തു് ആരോ കതകിൽ മുട്ടുന്നതു കേട്ടു്. പുതുതായി ചാർജ്ജെടുത്ത പള്ളിവികാരി ഫാ. ലെയോ പെട്ടെന്നു് കതകിന്റെ സാക്ഷ നീക്കി.

കതകു് തള്ളിത്തുറന്നു് ആ കാൽപാദങ്ങളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു് ''അച്ചോ എനിക്കു് ഒരിക്കൽക്കൂടി മാപ്പുതരണം'' എന്നുപറയുമ്പോഴും ഫാദർ ലെയോ ഞെട്ടുന്നതു് താൻ കണ്ടില്ല.

റബ്ബർ റോളർ, ഇരുമ്പ്ഗേററു്, ബക്കററു്
കൃഷിയായുധങ്ങൾ, എന്നിവയ്ക്കു്:-
NATIONAL (METAL) INDUSTRIES
THODUPUZHA
Phone: Office: 96
Res: 11

ശാന്തിനികേതനം ഗുരുകുലം
(1958-ൽ സ്ഥാപിച്ചതു്)
കേരളയൂണിവേഴ്സിററിയുടെ മലയാളം വിദ്വാൻ പരീക്ഷകളിൽ വിദ്യാർത്ഥിനീ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് വിദഗ്ദ്ധമായ പരിശീലനം നൽകിവരുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ സെപ്ററംബർ പരീക്ഷയിൽ പ്രിലിമിനറിക്കു് 83-ൽ 63 പേരും, ഫൈനലിനു് 22-ൽ 18 പേരും വിജയികളായി. പല കൊല്ലങ്ങളിലും ശാന്തിനികേതനം നൂറു ശതമാനവും വിജയം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.—അന്വേഷിക്കുക. പ്രിൻസിപ്പാൾ.

എല്ലാവിധ സ്റ്റേഷനറിസാധനങ്ങൾക്കും
സന്ദർശിക്കുക
ബാലകൃഷ്ണാ സ്റ്റോഴ്സ്
തൊടുപുഴ

സുഗമമായ എഴുത്തിനു് എല്ലാപ്പോഴും
★ പ്രഭാത്മഷി ★
തന്നെ ഉപയോഗിക്കുക

സെൻറ് ജോസഫ്സ് ബുക്കുഡിപ്പോ
തൊടുപുഴ
പാഠപുസ്തകങ്ങളും (school & college) നോട്ടുബുക്കുകളും (special), ഡിക്ഷണറികളും, ഗൈഡുകളും മുതലായവയ്ക്കു് ഞങ്ങളെ
സമീപിക്കുക

യംഗ് ഇൻഡ്യാ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

തൊടുപുഴ

(ഫോസ്റ്റോഫീസിനു് എതിർവശം)

മലയാളത്തിലെ എല്ലാ നല്ല പുസ്തകങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന
തൊടുപുഴയിലെ ഏക സ്ഥാപനം

For Drinks !

INDIAN COFFEE HOUSE
AND
NEW INDIA COOL DRINK STORE
THODUPUZHA

YOUNG INDIA COLLEGE
The Most Reliable
Institute for P. D. C.
At
THODUPUZHA

★ സുപ്രിയാ പ്രിൻേറഴ്സ് ★
ഒളമററം റോഡ്,
തൊടുപുഴ

അച്ചടിസംബന്ധമായ എല്ലാ ജോലികളും വളരെ ഭംഗി
യായും കൃത്യമായും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയും
മിതമായ ചാർജ്ജിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന
തൊടുപുഴയിലെ മികച്ച സ്ഥാപനം

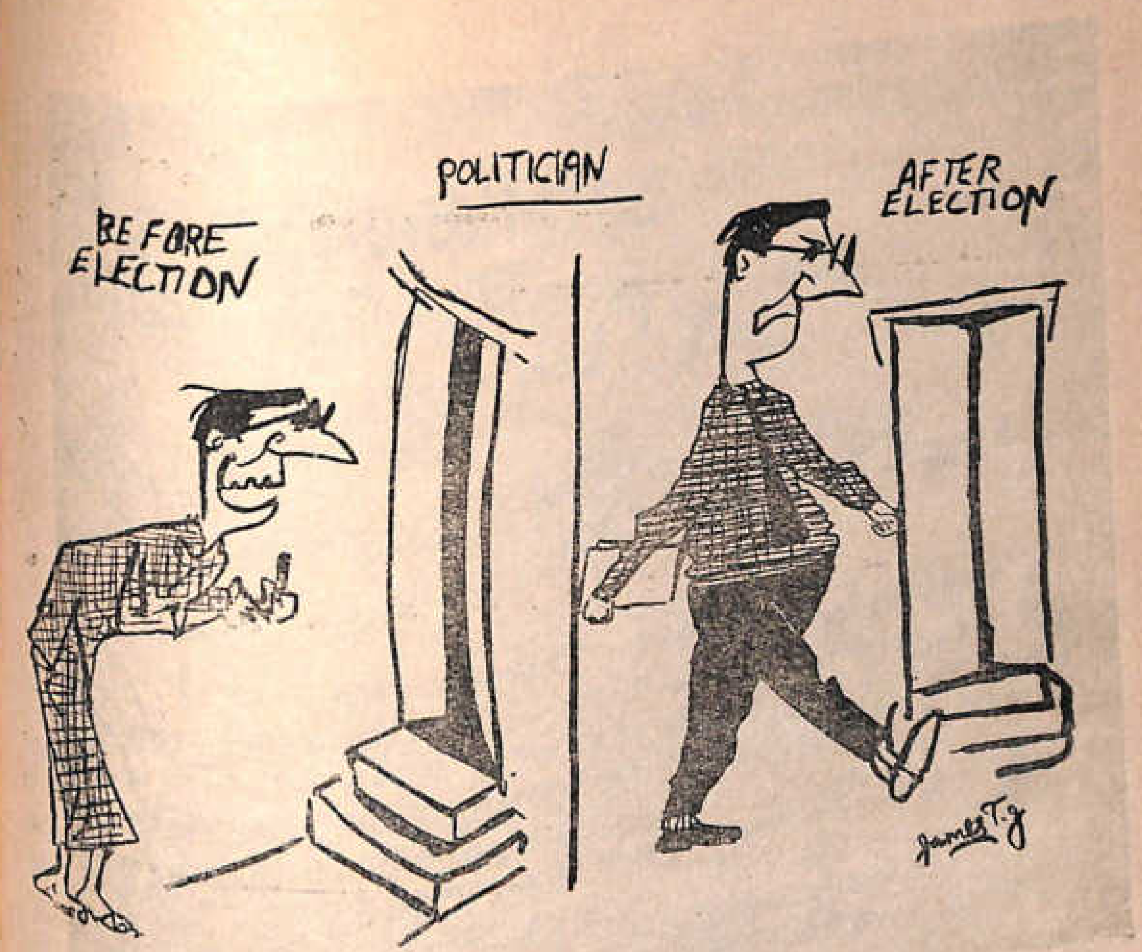

"അപ്പാ, അപ്പന്റെ ഓണത്തിന pair ഷൂസുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്."
"ഇപ്പം വേണ്ട മോനെ; ആ മൂലയ്ക്കോട്ട് വച്ചേരെ. വായിൽ മുറുക്കാനുണ്ട്."

"എടാ, എനിക്ക 25 വയസ്സുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴം നെഹ്റു പ്രധാനമന്ത്രിയാ; നിനക്ക വയസ്സ് 26 ആയില്ലേ, നിന്നെക്കൊണ്ടെന്തു സാധിച്ചു?"

ലേഖനം

കേരളത്തിലെ പ്രാചീന ദൃശ്യകലകൾ

Rajan K. S.
II P.D.C.

സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ പ്രകാശനോപാധികളിൽ പ്രഥമ ഗണനീയമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് കലയ്ക്കുള്ളതെങ്കിൽ, പൗരാണിക കാലംമുതല്ക്കേ വിപുലവും വ്യക്തിത്വമുള്ളതുമായ ഒരു സംസ്ക്കാരം പുലർത്തിപ്പോന്ന കേരളത്തിൽ, വൈവിദ്ധ്യമാർന്നതും വൈശിഷ്ട്യമേറിയതുമായ അനേകം കലകൾ ജനിച്ചു വളർന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ. വിശിഷ്ടവും വിപുലവുമായ കേരളീയ സംസ്ക്കാരത്തെ തികച്ചും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ് കൈരളിയുടെ കലാസൗന്ദര്യം. ഭാരതത്തിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെ കലകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്നതാണ് കേരളീയ കലകൾ. മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചക്കും വികസനത്തിനും ഈ കലകൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് അനല്പമാണ്. മലയാളികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാത്തുറകളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതിന് സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കലകൾ, വിശേഷിച്ചും ദൃശ്യകലകൾ പ്രാചീന കേരളത്തിലെ ജീവിതരീതികളിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു.

കേരളത്തിലെ പുരാതന ദൃശ്യകലകളിൽ പലതും സംഘകാലംമുതൽതന്നെ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നവയാണ്. മലയരുടെ മാൻകളി, തവളകളി, പുലയർകളി വേട്ടവർകളി, പ്രേവർകളി, ദേശത്തുകളി, പൂരക്കളി മുതലായവ അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ ചിലത് ഇപ്പോഴും നിലനിന്നുവരുന്നു. പുലയരുടേയും പറയരുടേയും വകയായിട്ടുള്ള പല കളികളും ഇന്നും നിലവിലിരുപ്പുണ്ടല്ലോ. വിളവെടുപ്പ് കാലങ്ങളിലും മററുമാണ് ഇത്തരം കളികൾ നടത്താറ്. ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ട മിക്ക കളികളും ഇന്നപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞു.

സവർണ്ണരുടെ കേരളപ്രവേശകാലത്തിൽ ഇവിടെ പലതരം നൃത്തവിശേഷതകളും മററുകലകളും നിലനിന്നിരുന്നു. കൈകൊട്ടിനൃത്തം, പാണ്ഡുരംഗനൃത്തം, മോഹിനിയാട്ടം, മല്ലനാട്ടം തുടങ്ങിയ പതിനൊന്നു നൃത്തങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രധാനമാണ്. മലയാളം ഒരു പുതിയ സാഹിത്യ ഭാഷയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം, പശ്ചിമഘട്ടത്തിനും പശ്ചിമപ്രദേശത്തു് ഒരു പുതിയ സംസ്ക്കാരം

പ്രചരിച്ചതിനുശേഷം രൂപംകൊണ്ട ചില കലാവിഭാഗങ്ങളെ മാത്രമേ തനി കേരളീയമായിട്ടുള്ളവയെന്ന് വിവക്ഷിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അപ്രകാരമുള്ള ചില ദൃശ്യകലാവിഭാഗങ്ങളിലേക്കൊന്ന് കണ്ണോടിക്കാം.

കേരളത്തിൽ പുരാതനകാലത്ത് പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഒരു വിനോദമാണ് സംഘക്കളി. എ. ഡി. ആറാം ശതകത്തിൽ ഉൽഭവിച്ച ഈ കല ബുദ്ധമതക്കാരെ ജയിക്കുന്നതിന് ഒരു സിദ്ധൻ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്ത ഒരു മന്ത്രമാണത്രേ. കേളി, നാലുപാദം, പാന, ഹാസ്യം, ആംഗ്യ എന്നിങ്ങനെ ഇതിന് അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പൻകൈമൾ എന്ന ഹാസ്യപാത്രം നമ്പൂതിരിമാർ തന്നെ വേഷംകെട്ടിവരുന്ന മണ്ണാൻ, മണ്ണാത്തി, ഇടങ്ങിയവർ ആണ് ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. പുരാതന രാജാക്കന്മാരുടെയും അപ്രക്കേന്മാരുടേയും യുദ്ധയാത്രയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് സംഘക്കളികൾ ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറോളം വർഷം പഴക്കമുള്ളതാണ് ഈ വിനോദം എന്ന് ഭാഷാചരിത്രകാരൻ (ഗോവിന്ദപ്പിള്ള) അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മോഹിനീരൂപം ധരിച്ച മഹാവിഷ്ണുവാൽ മോഹബാണാന്തകനായ പരമേശ്വരൻ മോഹിതനാകുന്നതാണ്, മോഹിനിയാട്ടം എന്ന ദൃശ്യകലയിലെ പ്രമേയം. ചിലപ്പതികാരത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മോഹിനിയാട്ടവുമായി ഇതിന് സാമ്യമുണ്ട്. കത്തിച്ചുവച്ച നിലവിളക്കിനുമുമ്പിൽ വാദ്യവിശേഷങ്ങളോടെ നടത്തുന്ന ഈ കലാരൂപത്തിന് മറ്റുരംഗസംവിധാനങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. മിക്കവാറും മൃതപ്രായമായ ഈ നൃത്തകലയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അവിടവിടെ ചില ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്, ഇപ്പോൾ.

വനിതകൾ കലാരംഗത്ത് ഒട്ടും പിന്നിലായിരുന്നില്ല, അക്കാലത്തും. കൈകൊട്ടിക്കളി (തിരുവാതിരക്കളി)യും മറ്റും അവരുടെ കുത്തകയായിരുന്നു. തരുണീമണികൾ വട്ടത്തിൽനിന്ന്, ചുവടുവച്ച് പ്രധാനി പാടിക്കൊടുക്കുന്ന പാട്ട് ഏറ്റുപാടിയും, കമ്മിയടിച്ചുംമറ്റും നടത്തുന്ന ഈ വിനോദം കണ്ണിന് കൗതുകം പകർന്നുതരുന്നു. ഈ കലാവിനോദം കേരളത്തിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തുംതന്നെ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവാതിര നാളുകളിലാണ് ഇത് സാധാരണ നടത്താറുള്ളത്. വനിതകളുടേത് മാത്രമായ ഉത്സവദിവസമാണല്ലോ ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര അഥവാ ആർദ്രോത്സവം.

പുരാതനകാലത്തെ മറ്റൊരു വിനോദമായിരുന്നു തോൽപ്പാവക്കൂത്ത്. ചരടിൽ കെട്ടിയ പാവകളെ ഇളക്കി നിഴൽ തിരശ്ശീലയിൽ വീഴ്ത്തിക്കാണിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ 'ടെക്നിക്': സംഘകൃതികളിൽ 'തോൽപാവൈ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിനോദത്തിൽ രാമായണമോ ഭാരതമോ ആയിരിക്കും കഥാവസ്തു.

പഴയകാലത്തു നിലനിന്നിരുന്ന ദൃശ്യകലകളിൽ നല്ലൊരു ശതമാനം ദൈവീകങ്ങളോ മതപരങ്ങളോ ആയിരുന്നു. തൂക്കം, തീയാട്ട്, തിറയാട്ടം, മുടിയേറ്റ്, പാന, പാട്ട് തുടങ്ങിയവ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഇന്നും ചില ദുർഗ്ഗാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഈ കലകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടത്തിവരുന്ന തീയാട്ടിന് അയ്യപ്പൻ തീയാട്ടെന്നും: ഭഗവതി തീയാട്ടെന്നും രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. തീയാട്ടുണ്ണികളോ, നമ്പ്യാർമാരോ നടത്താറുള്ള ഈ ചടങ്ങിൽ തീയാട്ടുണ്ണി ഭഗവാൻ ആയി ആടുന്നു എന്നാണ് സങ്കല്പം. കളമെഴുതിയതിനുശേഷമാണ് ഇത് നടത്തുന്നത്.

ഉത്തര മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഫെബ്രുവരി, മാർച്ച്, കാലങ്ങളിൽ നടത്തിവരുന്ന ഒരു കലയാണ് തിറയാട്ടം. പഴയ ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ് തോറ്റംപാടി നടൻ നൃത്തം ചവിട്ടുന്നു. വീര നായകന്മാരേയും, കാളിദേവിയേയും പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനാണത്രേ ഇത് നടത്തുന്നത്.

മാന്ത്രിക വേഷങ്ങൾ ധരിച്ച്, കൊമ്പ്, കുഴൽ ചെണ്ട മുതലായ വാദ്യങ്ങളോടെ നടത്തുന്ന ഒരു തരം നൃത്തമാണ് പാന. മഞ്ഞൾപ്പൊടി, മുളകുപൊടി, അരിപ്പൊടി, കരിപ്പൊടി തുടങ്ങിയ വർണ്ണപ്പൊടികൾകൊണ്ട് ദുർഗ്ഗാരൂപം വരച്ച് നടത്തുന്ന മറ്റൊരു വഴിപാടാണ് ഭഗവതിപ്പാട്ട്.

കുറുപ്പന്മാരുടെ 'അവകാശ'മായിട്ടുള്ള വഴിപാടാണ് മുടിയേറ്റ്. ദേവീരൂപം വർണ്ണപ്പൊടികൾകൊണ്ട് വരച്ച് വാദ്യമേളങ്ങളോടുകൂടി ദേവിയുടെ കോലം ഇതിനുമുമ്പിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ദാരികാസുരവധം കഥ നടത്തുന്നു. കാളിദേവിയാണ് ദാരികനെ വധിക്കുന്നത്. ഈ ചടങ്ങുകഴിഞ്ഞശേഷം കാളീദേവിയുടെ വേഷം എടുക്കുന്ന നടന്റെ 'കലി' ഇറക്കാൻ ചിലപ്പോൾ വളരെ സമയം വേണ്ടിവരാറുണ്ടത്രെ!

തൂക്കം മൂന്നുവിധത്തിൽ ഉണ്ട്. ഗരുഡൻ തൂക്കം, ഗരുഡൻ വദപ, തൂക്കം ഇവയാണ് അവ. തൂക്കം നടത്തുന്ന ആൾക്ക് നോമ്പുകളും ദിനചര്യകളും ആവശ്യമാണ്. അയാൾ തൂക്കദിവസം ഭഗവതീദർശനം കഴിഞ്ഞ് ഒരു കപ്പിയിൽ കയറിനിൽക്കും. ഒരു കോഴിയെ വെട്ടി രക്തം കാൽക്കൽ വീഴ്ത്തിയശേഷം അയാളുടെ പുറത്തെ തൊലി നീട്ടി ഒരു കൊളുത്തിൽ കോർത്ത് അയാളെ ഉയർത്തി ക്ഷേത്രത്തിനുചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം വയ്പിക്കുന്നു. ഇന്നും ഇത് കേരളത്തിൽ നിലവിലുള്ള കലയാണ്. മറ്റു രണ്ടിനം തൂക്കങ്ങളിലും തൂക്കക്കാരൻ ചിറകും കൊക്കും വച്ച് ഗരുഡവേഷം പൂണ്ട് നൃത്തം ചവിട്ടുകയും പറക്കുന്നതുപോലെ അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മെയ്‌വഴക്കവും പരിശീലനവും ആവശ്യമായ ഒരു കലയാണിത്.

മേൽപ്പറഞ്ഞവയെക്കൂടാതെ ശാസ്താംപാട്ട്, കാവടിതുള്ളൽ തുടങ്ങി ദേവീപരങ്ങളടങ്ങിയ ഏതാനും ദൃശ്യകലകൾകൂടി ഉണ്ട്.

പിൽക്കാലത്ത് മേൽപറഞ്ഞവയെക്കൂടാതെ പല കലകളും—ദൃശ്യപരവും അല്ലാത്തതും—മലയാളത്തിൽ ഉദയം ചെയ്തു. ഗീർവ്വാണത്തിൽനിന്നും പരിഷ്കാരഭേദങ്ങളോടെ രൂപംപ്രാപിച്ച പാഠകം, കൂത്ത്, കഥകളി, തുള്ളൽ തുടങ്ങിയവയാണ് ഇവ.

ഭാഷാസംസ്കൃതങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു സങ്കരകലാവിനോദമത്രെ പാഠകം. പാഠകത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പുരാണകഥയെ അവതരിപ്പിച്ച്, സംസ്കൃതത്തിൽ ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലി തനിമലയാളത്തിൽ ഫലിത സമ്മിശ്രമായ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വാദ്യഘോഷങ്ങളോ രംഗവിധാനങ്ങളോ ആവശ്യമില്ലാത്ത പാഠകം കൊളുത്തിവച്ച നിലവിളക്കിനുമുമ്പിൽ വച്ചാണ് നടത്താറ്. പാഠകക്കാരൻ തലയിൽ കിരീടമണിയുകയോ ചുവന്ന പട്ടുകൊണ്ട് കെട്ടുകയോ ചെയ്തിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ മറ്റു വേഷവിധാനങ്ങളും കാണും.

അമ്പലങ്ങളിൽവച്ചുമാത്രം നടത്തുന്ന കൂത്ത് ചാക്യാർമാരുടെ കലത്തൊഴിലാണ്. പ്രധാന അമ്പലങ്ങളിലെല്ലാം കൂത്തു നടത്തുന്നതിനായി ഒരു കൂത്തമ്പലവും കാണും. ചാക്യാർ വിദൂഷകവേഷം ധരിച്ച് രംഗത്തുവന്ന് ഏതെങ്കിലും പുരാണകഥ വിവരിക്കുന്നു. പരിഹാസ വിമർശസമ്മിശ്രമായ ഈ വിവരണത്തിനിട

യിൽ സാമാജികരേയും ചിലപ്പോൾ പരിഹസിച്ചെന്നുവരും. അല്ല, തീർച്ചയായും നിശിതമായി പരിഹസിക്കും. പക്ഷേ, പരിഭവിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. കലശേഖരവർമ്മനും ഭാസ്കരരവിവർമ്മനും തോലനും കൂത്തിൽ പല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രബന്ധംകൂത്ത്, നങ്ങ്യാർകൂത്ത്, കൂടിയാട്ടം ഇങ്ങനെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്, കൂത്തിന്. കൂടിയാട്ടത്തിന് ഒന്നിലധികം നടന്മാർ ഉണ്ടാവും. മിഴാവ്, കുഴിത്താളം മുതലായവയാണ് സധാരണയായി കൂത്തിന് ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാദ്യങ്ങൾ.

തുള്ളൽപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൂത്തിന് മിഴാവു കൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഉറങ്ങിപ്പോയതിനാൽ ചാക്യാരുടെ പരിഹാസപാത്രമായ നമ്പ്യാരുടെ പ്രതികാരബുദ്ധിയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതാണ് തുള്ളൽ എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. എന്തായാലും കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ തന്നെയാണ് തുള്ളൽപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്നത് തക്കമററ സംഗതിയാണ്. ക്രിസ്താബ്ദം പതിനെട്ടാം ശതകത്തിലാണ് തുള്ളൽപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ആരംഭം. അതുവരെ കവികൾ ചെയ്തിരുന്നതിൽനിന്നും വിഭിന്നമായി തനി മലയാളത്തിൽ കവിതകൾ എഴുതുന്നതിനാണ് നമ്പ്യാർ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ പണ്ഡിതപാമരന്മാരെ ഒരുപോലെ രസിപ്പിക്കുന്നതിന് തുള്ളൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹാസ്യപ്രസ്ഥാനം ആദ്യമായി മലയാളത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചതു് തുള്ളൽക്കവിതകളിലൂടെയാവാം. പരിഹാസ ജന്യമായ പ്രതികാരബുദ്ധിയിൽനിന്ന് ജന്മംകൊണ്ട് ഫലിത പരിഹാസങ്ങളിലൂടെ വികസിച്ച ഈ വിനോദകലാപ്രസ്ഥാനത്തിന് പണ്ഡിതപാമരഭേദമെന്യേ എല്ലാ മലയാളികളേയും നർമ്മരസത്തിലാറാടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പനയോലകൊണ്ട് മുഖത്തു ചുട്ടികുത്തി കണ്ണുകൾ ചുണ്ടപ്പഴംകൊണ്ട് ചുവപ്പിച്ച് കിരീടാദിവേഷഭൂഷാദികൾ അണിഞ്ഞാണ് തുള്ളൽ നടത്തുന്നത്. പാട്ടും ആട്ടവും ആംഗ്യവും അഭിനയവും എല്ലാം ഒരാളാണ് നടത്തുന്നത്. മദ്ദളം ഇലത്താളം തുടങ്ങിയ വാദ്യങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഓട്ടൻ, പറയൻ, ശീതങ്കൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുവിഭാഗം തുള്ളലുകൾ ഉണ്ട്. സാധാരണക്കാരെ ഇത്രയധികം ആകർഷിച്ച മററൊരു ദൃശ്യകല കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

കേരളത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഒരുതരം നാടൻനൃത്തമാണ് മാർഗ്ഗംകളി. കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ ആഗമനത്തെയും, പ്രചാരത്തേയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചരിത്ര കഥകൾ ഗാനരൂപത്തിലാക്കി പാടുകയും ചുവടുവച്ച് നൃത്തംചെയ്യുകയുമാണ് പതിവ്.

പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിൽ കോഴിക്കോടു വാണിരുന്ന മാനവേദൻ സാമൂതിരിപ്പാടാണ് കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൻെറ പ്രണേതാവ്. മദ്ദളം, ചേങ്ങല, ഇലത്താളം തുടങ്ങിയ താളമേളങ്ങളോടെ നടത്തുന്ന ഈ കലാവിശേഷം ഒരുതരം മൂകാഭിനയമാണ്. ഒൻപതു ദിവസംകൊണ്ട് ആടിത്തീർക്കുന്ന കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൽ കൃഷ്ണാവതാരം കഥയാണ് പ്രമേയം. കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൻെറ മേന്മയിൽ വശീകൃതനായ കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാൻ ഒരു കൃഷ്ണനാട്ടസംഘത്തെ അയച്ചുകൊടുക്കാൻ സാമൂതിരിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, സാമൂതിരി അതിനെ ധിക്കരിച്ചു തള്ളിയെന്നും, അതിനാൽ അഭിമാനിയായ കൊട്ടാരക്കര രാജാവ് വൈരാഗ്യബുദ്ധ്യാ ആസൂത്രണംചെയ്ത ഒരു കലയാണ് രാമനാട്ടം എന്നുമാണ് പറയപ്പെടുന്നതു്. മററു കാര്യങ്ങളിൽ കൃഷ്ണനാട്ടത്തോട് സാമ്യമുള്ള രാമനാട്ടത്തിലെ പ്രമേയം എട്ടു ദിവസംകൊണ്ട് ആടിത്തീർക്കുന്ന രാമായണം കഥയത്രെ. രാമനാട്ടത്തിൽനിന്നാണ് പിൽക്കാലത്ത് കഥകളി ഉണ്ടായതു് എന്നൊരഭിപ്രായമുണ്ട്.

കേരളീയർ ഏററവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതും, ഏററവും പ്രചാരത്തിലിരുന്നതുമായ ഒരു കലാവിദ്യയാണ് കഥകളി. രാമനാട്ടത്തിൽ നിന്നാണ് കഥകളി ഉണ്ടായതെന്നും, അല്ല പുരാതനമായ ഏതോ ദ്രാവിഡ കഥയുടെ പരിഷ്ക്കരിച്ച രൂപമാണ് കഥകളി എന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. വളരെ അപരിഷ്കൃതമായ വിധത്തിലാണ് ആദ്യകാലത്ത് ഇതു് നടത്തിയിരുന്നതു്. പാളക്കിരീടവും മദ്ദളവും മാത്രമേ അക്കാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളു. വെട്ടത്തുനാട്ടു രാജാവ്, കല്ലിക്കോട്ടു നമ്പൂതിരി, കല്ലടിക്കോടൻ നമ്പൂതിരി ഇവർ കഥകളിക്ക് പല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വരുത്തിയവരിൽ ചിലരത്രെ. കിരീടം കച്ചമുടി കുപ്പായം ഇവ ഏർപ്പെടുത്തിയതു് ഇവരാണ്.

കേളി, തോടയം, പുറപ്പാട്, മേളപ്പദം, അഭിനയം തുടങ്ങി പല വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യത്തെ വിഭാഗങ്ങൾ കഥ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ചില ചട്ടങ്ങൾ ആണു്. നടന്മാർ വലിയ നിലവിളക്കിനു് പിന്നിൽ, വേഷങ്ങളണിഞ്ഞു് വന്നു നിന്നാടുന്നു. മുഖത്തു് ചുട്ടികുത്തി, കുപ്പായമണിഞ്ഞു് കിരീടംവച്ച് കച്ചചുററിയാണ് നടൻ വരുന്നതു്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, പച്ച, കത്തി, കരി, താടി, മിനുക്ക് ഇങ്ങനെ അഞ്ചുവിധത്തിലുള്ള ചുട്ടികൾ ഉണ്ട്. നടന്മാർ ആടുമ്പോൾ പാട്ടുകാർ പിന്നിൽനിന്ന് പാടുന്നു. കണ്ണും കയ്യും മെയ്യും ചലിപ്പിച്ച് മുഖത്തു് ഭാവഭേദങ്ങൾ വരുത്തി നടത്തുന്ന ഒരു മൂകാഭിനയമാണ് കഥകളി. ചെണ്ട, മദ്ദളം, ചേങ്ങല, കൈമണി, ഇടയ്ക്ക തുടങ്ങിയ വാദ്യമേളങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില പ്രത്യേക വേഷങ്ങൾക്ക് ചില വാദ്യങ്ങൾ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗീതവാദ്യനൃത്താദിവിശേഷങ്ങളുടെ ഒരു സമ്യഗ് സമ്മേളനമത്രേ കഥകളി. ഇവയിലേതിലെങ്കിലും താല്പര്യമുള്ള സഹൃദയനെ കഥകളി വശീകരിക്കും. പുരാണകഥകളാണ് സാധാരണ കഥകളിക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു്. കേരളീയ ജീവിതത്തെ ഇത്രയധികം പ്രതിനിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മററൊരു കല ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

കോട്ടയം തമ്പുരാൻ, കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവ്, ഉണ്ണായിവാര്യർ, ഇരയിമ്മൻതമ്പി, വീരകേരളവർമ്മ തുടങ്ങി പലരും സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ പല ആട്ടക്കഥകളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടക്കാലത്ത് മിക്കവാറും നാമാവശേഷമായിത്തീർന്ന കഥകളിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് ജീവൻ നല്കിയതു്, വള്ളത്തോളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കേരളകലാമണ്ഡലവുമാണ്. ഇന്ന് കഥകളി ലോകപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഏതൊരു രാജ്യമായിരുന്നാലും ശരി അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതികളും, ആചാരവിശേഷങ്ങളും ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും പ്രകടമായിക്കാണുന്നതു് അന്നാട്ടിലെ കലകളിലാണ്. കേരളീയകലകളിൽ കേരളീയ ജീവിതരീതികൾ പ്രത്യക്ഷമാണ്. കേരളീയൻെറ ധീരത, വീരത്വം, കലാലോലുപത, ആരാധനരീതികൾ, ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ ഇവയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ് കേരളീയ കലകൾ. ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരുടേയും കുത്തകയായിരുന്ന ചില പ്രത്യേക കലകളിൽനിന്ന് അവരുടെ തൊഴിലും ആചാരങ്ങളും നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാം. കേരളീയമായ മലയാളസാ

ഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും വികസനത്തിലും കേരളീയ കലകൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് അവിസ്മരണീയമാണ്.

പലേവിധത്തിലും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച ഇത്രയധികം കലകളെ ഒരേസമയം പാലൂട്ടി വളർത്തിയിരുന്ന മറ്റേതെങ്കിലുമൊരു രാജ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. കലാക്ഷേത്രമായ കൈരളിയിൽ എത്രയെത്ര കലകളാണ് ജന്മമെടുത്തതു്; വളർന്നതു്; വികസിച്ചതു്. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ ഈ കലകളിൽ മിക്കവയും നശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഥവാ നശിക്കാറായിരിക്കുന്നു. ചിലവയെല്ലാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അവിടവിടെ ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിജയം കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനും 'ടൈം' ഇല്ലാത്ത ഇക്കാലത്തു് ഈ പഴഞ്ചൻ കലകളെ ഉയർത്തിയെടുക്കാൻ ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ മിനക്കെടുമോ? കഥകളി ഒന്നു മാത്രമാണ് ഇന്ന് അല്പമെങ്കിലും ജീവനോടെ നിലനില്ക്കുന്ന ഏക കേരളീയ കല. ഈ നിലയ്ക്ക് അതിവിദൂരമല്ലാത്ത ഒരു ഭാവിയിൽ, കൈരളിയുടേതു് എന്നു ധൈര്യമായി പറയാൻ കലാരംഗത്തു് ഒന്നും ശേഷിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തു്

ജോൺ കട്ടക്കയം

എന്താണു വിദ്യാഭ്യാസം?

വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിർവ്വചനങ്ങൾ എത്രയെന്നോ, വ്യത്യസ്ഥമായ വീക്ഷണകോണങ്ങളിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഏത്രയെന്നോ തിട്ടപ്പെടുത്തുക അസാദ്ധ്യമാണ്. ''നമുക്കു ജന്മനാൽ ഇല്ലാത്തതും വളരുമ്പോൾ ആവശ്യമുള്ളതുമായ എല്ലാ ഗുണങ്ങളെയും നമുക്കു നൽകുന്നതാണു വിദ്യാഭ്യാസം.'' എന്നു റൂസോവും ''സദാചാരപരമായ സ്വഭാവത്തെ വളർത്തുകയാണു വിദ്യാഭ്യാസം'' എന്നു ഹെർബർട്ടും ''ജീവിതം എന്ന ഈ മഹത്തായ കളിയുടെ നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുക എന്നുള്ളതാണു വിദ്യാഭ്യാസം'' എന്നു തോമസ് ഹക്സിലിയും ''സ്വാഭാവികമായ വളർച്ചയെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തേയ്ക്കെത്തിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണു വിദ്യാഭ്യാസം'' എന്നു ഫ്രോബലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നു ബാഹ്യമായ എന്തിന്റെയെങ്കിലും പ്രവേശനമോ അടിച്ചേൽപ്പിക്കലോ അല്ല; ഒരുവനിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ശക്തിവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനമാണു അഥവാ ആന്തരമായൊരു രൂപവൽക്കരണമാണു വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരുവന്റെ ശാരീരികവും മാനസികവും ബുദ്ധിപരവുമായ വികാസമാണു വിദ്യാഭ്യാസം. അതു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും, സമാധാനത്തിന്റെയും, സന്ദേശവും പുരോഗതിയുടെ പാതയിലെ വെളിച്ചവുമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിലോ കലാലയങ്ങളിലോവച്ചു മാത്രമല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസം നടക്കുന്നതു്. വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ ശൈശവംമുതൽ ജീവിതാവസാനംവരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒന്നാണു വിദ്യാഭ്യാസം. അതുകൊണ്ട് ''മനുഷ്യനെ രൂപീകരിക്കുകയും അവന്റേതായ പൂർണ്ണതയിലെത്താൻ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രക്രിയകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം'' എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ നാം വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന പദംകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതു വിദ്യാലയങ്ങളിലോ കലാലയങ്ങളിലോ വച്ചു വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്ന രീതിയെ ആണ്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

എന്താണു വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു ചുരുക്കമായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇനി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കൊന്നു കണ്ണോടിക്കാം. മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണമനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുക—അതാണു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം. വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും, ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു ശരിയും തെറ്റും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും, ദുഷ്പ്രവണതകളെ അകറ്റി ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങൾക്കു അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം നൽകി സമുദായത്തി

നടിമകളാകാതെ നട്ടെല്ലുള്ള പൂർണ്ണമനുഷ്യരായി ജീവിക്കുന്നതിനും വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രാപ്തരാക്കുകയാണു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ചെയ്യേണ്ടതു്. ''വിജ്ഞാനതൃഷ്ണ, വിനയസമ്പത്തു്, സേവനസന്നദ്ധത എന്നിവ നേടുക; അലസത, അഹങ്കാരം അമിതവ്യയശീലം എന്നിവ വർജ്ജിക്കുക'' തുടങ്ങിയവയൊക്കെയാണൊരർത്ഥത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

വിദ്യാഭ്യാസം വ്യക്തിയെ സൽസ്വഭാവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു നയിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പംതന്നെ സന്മാർഗ്ഗദർശകവും ജീവിതപരിശുദ്ധിക്കുതകുന്നതും ആയിരിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികളെ വിജ്ഞാനികളോ പണ്ഡിതന്മാരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോ നേതാക്കന്മാരോ ആക്കിത്തീർക്കുകയെന്നുള്ളതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൗലികമായ ലക്ഷ്യമല്ല. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തേക്കാളുപരി സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണമാണു വിദ്യാഭ്യാസാദർശങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു്. അതു സാധിക്കാതെ ബുദ്ധിപരമായി എത്ര ഉയർന്നാലും എത്രതന്നെ ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കിയാലും വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രയോജനം കരഗതമാവുകയില്ല. യുക്തിബോധവും വിവേചനാശക്തിയും ചുമതലാബോധവും വസ്തുനിഷ്ഠമായ സമീപനവും വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുതകുന്നതായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസം; പ്രത്യേകിച്ചും സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം.

വിദ്യാഭ്യാസം എങ്ങോട്ടു്?

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഈവക ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണോ? അല്ല. കൊല്ലംതോറും കുറെ ബിരുദധാരികളെ സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്ന ഒരുതരം ഫാക്ടറികളായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു് ഇന്നു നമ്മുടെ കലാലയങ്ങൾ. സ്കൂളുകളുടേയും കോളേജുകളുടേയും സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണു നമ്മുടെ ധാരണ. സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിനു യാതൊരു പ്രാധാന്യവുമില്ലാത്ത ഇവിടുത്തെ സാഹിത്യ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുമാത്രം ഒരുവനെ ഉത്തമ പൗരനാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കുറെ ഗുമസ്ഥന്മാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിമാത്രം ബ്രിട്ടീഷുകാരൻ ഇന്ത്യയിൽ പറിച്ചുനട്ട വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം വികസിപ്പിച്ചു വികസിപ്പിച്ചു പോന്നതല്ലാതെ പുനസംവിധാനം ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാർ കാര്യമായി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. കുറെ വൈററു കോളറുദ്യോഗങ്ങൾക്കു മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസം ഇതുവരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു.

ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നിലവിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും ആസൂത്രണവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ലക്ഷോപലക്ഷം അഭ്യസ്തവിദ്യർ രാജ്യത്തു തൊഴിലില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതു അതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു്. ''പഠനശേഷം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിനുതകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണ''മെന്നു കോത്താരിക്കമ്മീഷൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾക്കു പ്രായോഗിക ജീവിതവുമായി വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കറിവില്ല അവർ എന്തിനുവേണ്ടിയാണു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതെന്നു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അത്യന്തിക ലക്ഷ്യത്തെയോ, പ്രയോജനത്തെയോ, അർത്ഥത്തെയോ പററി അവർക്കു യാതൊരു ഗ്രാഹ്യവുമില്ല. ഒരുതരം വ്യവസായ മനോഭാവത്തോടെയാണു നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളിലധികംപേരും തങ്ങളുടെ മക്കളെ വിദ്യാ

Senior Pre-Degree 'A' Batch 1968-'69

Senior Pre-Degree 'B' Batch 1968-'69

Senior Pre-Degree 'D' Batch 1968-'69

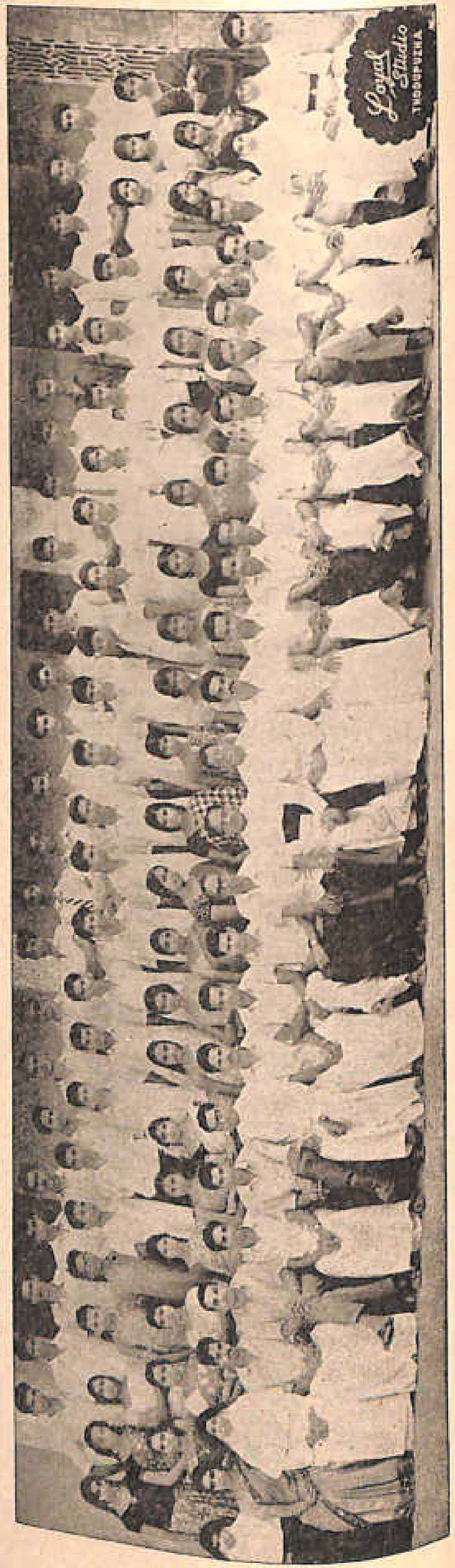

Senior Pre-Degree 'C' Batch 1968-'69

…്യാസത്തിനയക്കുന്നതും വിദ്യാർത്ഥികളിലധികംപേരും വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നതും. അതിന്റെ ഫലമോ, അഭ്യസ്തവിദ്യരായ തൊഴിൽതെണ്ടികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതുമാത്രവും. ''സുപ്രസിദ്ധ ചിന്തകനായ ഡൗളിങ്ങിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ''ജ്ഞാനാർജ്ജനത്തിലാഹ്ലാദവും പഠിച്ചതു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ജീവിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും—ഇവ രണ്ടിനെയും തമ്മിലിണക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒന്നാവും ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിനേററവും പററിയ വിദ്യാഭ്യാസം. ഏതായാലും കേവലം അക്ഷരവിദ്യമാത്രം നല്കുന്ന കാലഹരണപ്പെട്ട നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായവും ഭാഗ്യക്കുറി നടത്തിപ്പും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും അന്തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥി അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല പഠിക്കുന്നതു്, പ്രത്യുത പരീക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു്. പത്തോ അഞ്ഞൂറോ പേജുകളുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു പരീക്ഷക്കു വരുന്നതു കേവലം ഇരുപത്തഞ്ചുപേജുകളെമാത്രം സ്പർശിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളായിരിക്കും. ആ ഇരുപത്തിയഞ്ചു പേജുമാത്രം പഠിച്ചു പരീക്ഷയെഴുതുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കു അഞ്ഞൂറുപേജും പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയെക്കാളും കൂടുതൽ മാർക്കു് ഒരു പക്ഷെ ലഭിച്ചെന്നുവരും. ഇത്തരം ചുററുപാടുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ അർത്ഥമോ വൈപുല്യമോ പ്രാധാന്യമോ മനസ്സിലാക്കാതെ ഏതാനും ചില ഭാഗങ്ങൾമാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു മനഃപാഠമാക്കി പരീക്ഷക്കെഴുതുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

രണ്ടും മൂന്നും വർഷം ദൈർഘ്യമുള്ള കോഴ്സുകളുടെ അവസാനം ഒരു പരീക്ഷ നടത്തി അതിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിലവാരം കണക്കാക്കുന്നതൊരിക്കലും ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഉണ്ടേസ്റ്റോറിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ''പരീക്ഷയുത്തരമെഴുതാൻവിധത്തിൽ ഒരോ പ്രശ്നത്തെയും മുൻനിർത്തി നോട്ടെഴുതിക്കൊടുത്തു അതു പഠിച്ചുവന്ന് ഉരുവിട്ടുപസ്ഥിതമാക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രേരിപ്പിക്കലാണിവിടത്തെ പരിപാടി. ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു പരീക്ഷയിൽ കടന്നുകൂടണമെങ്കിൽ ക്ലാസ്സിൽ കയറുകയോ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല, ഗൈഡുകളെയും അദ്ധ്യാപകൻ തരുന്ന നോട്ടിനെയും ആശ്രയിച്ചാൽ മതി. ഈ രീതി തുടർന്നു പോകുകയാണെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിന്താശക്തിയും അന്വേഷണതൃഷ്ണയും കാര്യകാരണസഹിതം പ്രശ്നങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിൽ സമൂലവും കാലോചിതവുമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തിയേ തീരൂ.

ബോധനമാദ്ധ്യമം

വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ബോധനമാദ്ധ്യമം ഏതായിരിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം വിട്ടുകളയുക സാദ്ധ്യമല്ല. സർവ്വകലാശാലാതലത്തിൽ അദ്ധ്യയനമാദ്ധ്യമം മാതൃഭാഷ ആയിരിക്കണമോ രാഷ്ട്രഭാഷയായ ഹിന്ദി ആയിരിക്കണമോ അതോ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് തുടരണമോ എന്നുള്ളതാണു പ്രശ്നം. സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും അദ്ധ്യയനമാദ്ധ്യമം മാതൃഭാഷതന്നെയായിരിക്കണമെന്നാണു കോത്താരിക്കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായം. ''ഇംഗ്ലീഷ് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ നമ്മുടെ വിജ്ഞാനമണ്ഡലമാകെ അന്ധകാരാവൃതമായിത്തീരുമെന്നു കരു

ുന്ന ഒരുതരം അന്ധവിശ്വാസികൾ നമ്മുടെയിടയിലുണ്ട്.'' പ്രാദേശിക ഭാഷകൾ അദ്ധ്യയനമാദ്ധ്യമമാക്കിയാൽ ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയോൽഗ്രഥനം അപകടത്തിലാവുമെന്നാണ് നമ്മുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രേമികളുടെ ശങ്ക. അമ്പതോളം റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ ഉള്ള സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിൽ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയിട്ടും ആ രാജ്യത്തിന്റെ ദേശീയോൽഗ്രഥനത്തിനു യാതൊരു ഉലച്ചിലും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രാദേശിക ഭാഷാമാദ്ധ്യമം സ്വീകരിച്ചാൽ ഇന്ത്യ പതിനേഴ് സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളായി മാറുമെന്നും മററുമുള്ള വാദഗതിയിൽ വലിയ കഴമ്പൊന്നുമില്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്.

അനായാസമായി വിഷയം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാനും പഠിക്കാനും പ്രയോഗിക്കാനും അനുയോജ്യമായ ഭാഷ മാതൃഭാഷയാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. പ്രാദേശികഭാഷകളിൽ ആവശ്യത്തിനു ശാസ്ത്ര പുസ്തകങ്ങളില്ലെങ്കിൽ മററു ഭാഷകളിൽ നിന്നു തർജ്ജിമകൾ ചെയ്യുകയോ, നമ്മുടെ ശാസ്ത്രസാഹിത്യകാരന്മാർ മാതൃഭാഷയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുകയോ ചെയ്യട്ടെ. പക്ഷെ തർജ്ജിമകൾ ഓരോ ഭാഷയിലും ഓരോ വിധത്തിലാകരുതെന്നുമാത്രം. ഇന്ത്യയിലങ്ങോളമിങ്ങോളം സാങ്കേതിക സംജ്ഞകൾക്കൈകരൂപ്യം വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ പ്രാദേശികഭാഷകളിലൂടെ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയാലുണ്ടാകാവുന്ന പ്രയാസങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ബോധനമാദ്ധ്യമം മാതൃഭാഷ ആയിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷും നാം പഠിക്കണം. പക്ഷെ ''ഇംഗ്ലീഷിലൂടെ പഠിക്കുന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതും രണ്ടാണെന്നുമാത്രം.'' അദ്ധ്യയനമാദ്ധ്യമം മാതൃഭാഷയായെങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം സാമാന്യജനങ്ങളുടേതാകുകയുള്ളൂ.

ഗുരുശിഷ്യബന്ധം

ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിനു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ശൈഥില്യമാണ് ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തിലുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം. ''ഈശ്വരനെന്നും ഗുരുവെന്നും രണ്ടില്ല, നിശ്ചയിച്ചോർക്കുമ്പോളൊന്നുതന്നെ'' എന്നു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭാരതഭൂമിയിൽ. പാവനമായ ആ ഗുരുശിഷ്യബന്ധം ഇങ്ങിനിവരാത്തവണ്ണം കേവലം അപ്രായോഗികമായ സ്വപ്നമോ ഓർമ്മയോ മാത്രമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതാണു ഗുരുശിഷ്യബന്ധം തകരാനുള്ള കാരണങ്ങളിലൊന്ന്. അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥി അനുപാതം ഇന്നു വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ പഠിക്കുന്നതിനോ അദ്ധ്യാപകർക്കു സാധിക്കുന്നില്ല.

രാഷ്ട്രശില്പികളായ അദ്ധ്യാപകർക്കു സമുദായത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഭാവി നന്നാക്കുവാനോ നശിപ്പിക്കുവാനോ സാധിക്കും. ''ആശാനക്ഷരമൊന്നു പിഴച്ചാൽ'' ....? ഒരദ്ധ്യാപകനു മാർഗ്ഗഭ്രംശം സംഭവിച്ചാൽ ആയിരങ്ങളാണു നാശത്തിലേക്കു നിപതിക്കുന്നതു്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് അദ്ധ്യാപകരുടെ കൈകളിലാണ്. അദ്ധ്യാപനം വെറുമൊരു തൊഴിലോ ഉദ്യോഗമോ മാത്രമല്ല. അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു ശമ്പളക്കാരൻ മാത്രമാണെന്ന ധാരണ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതു തുടച്ചു നീക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അനല്പമായ പങ്കുള്ള അദ്ധ്യാപകരെ സമുദായം അങ്ങേയററം ബഹുമാനിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. എങ്കിൽ മാത്രമേ വിദ്യാർത്ഥികളിലും ആ മനോഭാവം ഉളവാകുകയുള്ളൂ.

വിദ്യാർത്ഥികളെ പേടിച്ചും അവരുടെ ഹിതാനുവർത്തികളായും അദ്ധ്യാപകർ കഴിയണമെന്നുള്ള ഒരവസ്ഥയാണിന്നുള്ളതു്. ഈ പ്രവണത അപകടകരമാണ്. അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും പരസ്പരം ധാരണയോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി നീങ്ങിയെങ്കിൽ മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസം സുഗമമായി മുന്നോട്ടുപോകൂ. അതുകൊണ്ടു പൗരാണികകാലം മുതൽ നിലനിന്നു പോന്നിരുന്ന സ്നേഹബഹുമാനാധിഷ്ഠിതമായ ഗുരുശിഷ്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയാണിന്നത്തെ അടിയന്തിരാവശ്യം.

രാഷ്ട്രീയാഭാസകാരുടെയും സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ ശക്തികളുടെയും അനാവശ്യമായ കൈകടത്തലുകൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അച്ചടക്കരാഹിത്യ മനോഭാവം വളർത്തുന്നതിനു മതിയായ കാരണമാണ്. കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി ഏതു ഹീനമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുവാൻ മടിയില്ലാത്ത അക്കൂട്ടർ നാളെയുടെ ആശാകേന്ദ്രങ്ങളായ വിദ്യാർത്ഥികളെ തങ്ങളുടെ കളിപ്പാവകളാക്കി സ്വന്തം കാര്യം കാണുന്നു. രാഷ്ട്രീയച്ചുവയില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥി സമരങ്ങൾ വിരളമാണ്. അതുകൊണ്ടു വരുന്ന തലമുറ നാശത്തിന്റെ അഗാധ ഗർത്തത്തിൽ നിപതിക്കാതിരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരക്കാരെ കെട്ടുകെട്ടിക്കാതെ സാദ്ധ്യമല്ല.

സംസ്കാരം അതിന്റെ എല്ലാവിധ പ്രൗഢിയോടുംകൂടി കുതിച്ചുപായുന്ന ഇക്കാലത്തു്, വളർന്നുവരുന്ന യുവതലമുറക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകേണ്ട നമ്മുടെ ജനപ്രതിനിധികൾ പാർലമെൻറിലും അസംബ്ലി മന്ദിരങ്ങളിലും കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതെന്താണ്? അച്ചടക്കത്തിന്റെ ഒന്നാംതരം മാതൃക!! വിദ്യാർത്ഥിവർഗ്ഗം സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ പതിപ്പുമാത്രമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ഏതു തുറയിലാണിന്നച്ചടക്കം പ്രകടമാകുന്നതു്? പിന്നെങ്ങനെ സമൂഹജീവികളായ വിദ്യാർത്ഥികൾ അച്ചടക്കമുള്ളവരായിത്തീരും? ഇളംതലമുറയുടെ അച്ചടക്കരാഹിത്യത്തെപ്പററി വാതോരാതെ പ്രസംഗിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാരും വിദ്യാവിചക്ഷണന്മാരും ഇക്കാര്യം ഒന്നു സ്മരിക്കണം.

അതുകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളിൽ കാണുന്ന അച്ചടക്കരാഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വം വിദ്യാർത്ഥികളിൽതന്നെ കെട്ടി വയ്ക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. എങ്കിലും സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ ശക്തികളുടെയും രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെയും ബലിയാടുകളാകാതെ, തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം മറക്കാതെ, മുന്നോട്ടുപോകേണ്ട ചുമതല ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കുമുണ്ട്.

സാമൂഹ്യസേവനം

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സന്മാർഗ്ഗികശക്തിയെ ക്രിയാത്മകമായ പന്ഥാവുകളിലൂടെ തിരിച്ചുവിടുകയാണെങ്കിൽ അച്ചടക്കരാഹിത്യത്തിനൊട്ടൊക്കെ ശമനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമോ? തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടത്ര അവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ജനകോടികളുടെ ക്ഷേമത്തിനുപയുക്തമാക്കാനുള്ള ഉദ്യമത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യസേവനം നിർബ്ബന്ധിതമാക്കിയേ തീരൂ. ''വിദ്യാഭ്യാസം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തണമെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ പരിസരത്തു പരിമളം പരത്തണം. നാം സമ്പാദിച്ച അറിവു മററുള്ളവർക്കുകൂടി പ്രയോജനപ്പെടത്തക്ക രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യസേവനം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നായി കണക്കാക്കി ക്ലാസ്സ്സമയം കഴിഞ്ഞു ലഭിക്കുന്ന ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പരിമിതമായ തോതിൽ അതിനായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ചുമതല ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കുമുണ്ട്.

ഇന്നത്തെ അഭ്യസ്ത വിദ്യരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സാധാരണ ജനങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ സമൂഹത്തിന്റെ ഉയർന്ന തട്ടിൽ സ്വൈരവിഹാരം നടത്തുകയാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ സഹജീവികളുടെ നീറുന്ന ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുന്നു. അതിനവരെ തെറ്റുപറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല; ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം പഠിച്ചവർക്കും പഠിക്കാത്തവർക്കുമിടയിൽ ഒരു വിടവു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു സാമൂഹ്യസേവന സംഘടനകൾക്കു മതിയായ പ്രാധാന്യം നൽകാത്തതാണു മറ്റൊരു കാരണം. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ, സമൂഹത്തിലെ ഒരു എളിയ അംഗമാണു താനെന്നും ധാർമ്മികമായി മറ്റുള്ളവരോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും സമൂഹത്തോടുള്ള കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ താൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നും ഉള്ള ബോധം ഉണ്ടായേ തീരൂ.

ജീവിതത്തിന്റെ പരുപരുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി നിരാശയുടെ അഗാധ ഗർത്തത്തിൽ നിപതിച്ചിരിക്കുന്ന സാധുജനങ്ങളെ കൈകൊടുത്തുയർത്തുന്നതിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പലതും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളുടെ മഹനീയതയെക്കുറിച്ചു ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ബോധവാന്മാരാകേണ്ടതാണ്. സാമൂഹ്യസേവന തല്പരതയും, ത്യാഗസന്നദ്ധതയും ഇല്ലാത്ത ഒരു വിദ്യാർത്ഥിവർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യഭാരതത്തിനു യാതൊന്നും നേടാനില്ല.

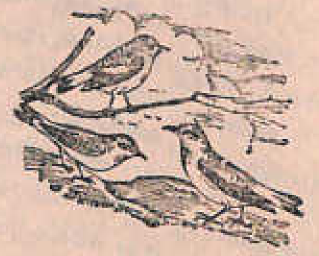

ചന്ദ്രനിലേക്ക് മനുഷ്യൻ

[illegible] II B. Sc.

"ചന്ദ്രനിലേയ്ക്കുള്ള മനുഷ്യൻ"— പേരു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ തോന്നുന്നതു് മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രനെ പ്രദക്ഷിണം വച്ചശേഷം തിരിച്ചെത്തിയവരിൽ ആരെങ്കിലുമോ ചന്ദ്രനിൽ ആദ്യമായി കാലുകുത്തുന്ന വ്യക്തിയോ മറ്റോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ്. ഒരുപക്ഷെ റോബർട്ട് ഹച്ചിങ്ങ്സ് ഗോഡ്ഡാർഡായിരിക്കും ഈ പേരിനർഹമായ ആദ്യത്തെ വ്യക്തി. "അമേരിക്കൻ റോക്കറ്റുശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവ്", എന്ന നാമധേയത്തിൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ തത്വങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു വന്നപ്പോൾ പരിഹസിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നല്കിയ പേരാണ്—"ചന്ദ്രനിലേയ്ക്കുള്ള മനുഷ്യൻ." മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രനിലെത്തുകയെന്നതു് ഒരു ദിവാസ്വപ്നം മാത്രമാണെന്നു് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്തു് തനിക്കെതിരേ പൊന്തിവന്ന ആക്ഷേപങ്ങളെയെല്ലാം തന്റേടപൂർവ്വം നേരിട്ടുകൊണ്ടു് തന്റെ തത്വങ്ങളിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസമർപ്പിച്ചു് അചഞ്ചലനായി നിന്നു, വിനയശാലിയായ ആ മനുഷ്യൻ. റോക്കറ്റു കത്തിക്കുന്നതിനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു് ഗോഡ്ഡാർഡിനെ വിഷമിപ്പിച്ച ഗവണ്മെന്റു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ഭാര്യക്കു് 10 ലക്ഷം ഡോളർ നല്കി—മരിച്ചു് മൂന്നാട്ടുമൂന്നായിത്തീരുമ്പോഴേക്കും പെൻഷൻ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനോടു് സാധർമ്മ്യമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തി. വിഘ്നങ്ങളെ നേരിട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം കാണിച്ച ആത്മവിശ്വാസവും "ഒന്നിനും തടുക്കാനാവാത്തതും ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലെ ഗൂഢതകളിലേയ്ക്കും ശൂന്യതകളിലേക്കും ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതുമായ" ഇച്ഛാശക്തിയുമാണ് മനുഷ്യന്റെ മഹത്തായ നേട്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലുകൾ.

റോക്കറ്റിന്റെ പ്രാകൃതരൂപങ്ങൾ വളരെ പഴയകാലത്തുതന്നെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുപലതിന്റേയുമെന്നപോലെതന്നെ റോക്കറ്റിന്റേയും ഉത്ഭവം പ്രാചീന ഗ്രീസ്സിലാണ്. ചില കരിമരുന്നു പ്രയോഗങ്ങളിലും കപ്പലപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ യാത്രക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കമ്പക്കയറുകൾ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തത്വം റോക്കറ്റുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തത്വം തന്നെയാണ്. ഇന്ധനങ്ങൾ കത്തുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന വാതകങ്ങൾ വളരെ ശക്തിയായി പുറത്തേക്കു് തള്ളപ്പെടുമ്പോൾ റോക്കറ്റു് വളരെ വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്നു.

റോക്കറ്റിന്റെ ആഗമനത്തിനു മുൻപ് ബലൂണിന്റെ സഹായത്തോടെ സഞ്ചാരികൾ യാത്ര നടത്തിയിരുന്നു. ഭാരം കുറവുള്ള വാതകങ്ങളായ ഹൈഡ്രജൻ

അപൂർവ്വ വാതകമായ ഹീലിയം ഇവയാണു് ഈ ബലൂണുകളിൽ നിറച്ചിരുന്നതു്. ബലൂണിനോടു് മനുഷ്യനിരിക്കുന്ന പേടകത്തെ ബന്ധിക്കും. ബലൂൺ സ്വതന്ത്രമായി വിടുമ്പോൾ ഭാരക്കുറവുകൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നു. പേടകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഈയക്കട്ടകൾ പോലുള്ള ഘനംകൂടിയ വസ്തുക്കൾ താഴേക്കു് ഇട്ടുകൊണ്ടു് വേഗത വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. യാത്രക്കാർ പ്രാണവായു, ജലം തുടങ്ങിയവ തങ്ങളോടുകൂടി കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. പേടകം ആവശ്യത്തിനുയരം കഴിയുമ്പോൾ ബലൂണുമായി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വാൽവുകൾ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു് വാതകം പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകുന്നതിനു് അനുവദിക്കുന്നതോടെ ബലൂൺ സാവധാനം താഴുന്നു. വളരെയധികം അപകടങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു ഈ യാത്രകൾ.

യുദ്ധങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയരംഗത്തു് അത്ഭുതാവഹങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു് ശാസ്ത്രം നാനാവിധത്തിൽ പുരോഗമിച്ചു. ഇന്നത്തെ ബാഹ്യാകാശ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ പ്രാഥമിക ഘട്ടങ്ങൾ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു് ജർമ്മനിയിലാണു് നടന്നതു്. ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ജർമ്മൻകാർ നിർമ്മിച്ച ''വി-2'' റോക്കറ്റുകളാണു് ഇന്നത്തെ റോക്കറ്റിന്റെ മുന്നോടികൾ. യുദ്ധാനന്തരം ജർമ്മനിയുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരേയും ശാസ്ത്രീയ സമ്പത്തിനേയും റഷ്യയും അമേരിക്കയും പങ്കുവച്ചു. അങ്ങനെ അവർ ബാഹ്യാകാശപരീക്ഷണങ്ങളുടെ അധിനായകന്മാരായി.

അമിതശീതോഷ്ണങ്ങൾ, അന്ധകാരം, അണുപ്രസരം, ഗുരുത്വാകർഷണം, മനശ്ശല്യം വാഹനത്തിനകത്തെ ജയിൽവാസം—ഇപ്രകാരം നിരവധി പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ബാഹ്യാകാശ സഞ്ചാരികളുടെ മുൻപിൽ വിലങ്ങടിച്ചു് കിടന്നിരുന്നു. വായുമണ്ഡലം 250 മൈൽ ഉയരംവരെ മാത്രമേ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളു. 3 നാഴിക കഴിഞ്ഞാൽ പ്രാണവായു നല്കുന്ന മുഖംമൂടി, 10 നാഴിക കഴിഞ്ഞാൽ ശരീരത്തിനിണങ്ങിയ അന്തരീക്ഷമർദ്ദം നല്കുന്ന ഉപകരണം, 15 നാഴിക കഴിഞ്ഞാൽ വായുസഹായം കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ—ഇവ ബാഹ്യാകാശ യാത്രക്കു് ആവശ്യമാണു്. വിദ്യുച്ഛക്തിയേററ ഹൈഡ്രജൻ അണുക്കൾ, 10 കോടി ഇലക്ട്രോൺവോൾട്ടിലേറെ ശക്തിയുള്ള വാൻ അല്ലൻപടലങ്ങൾ, മണിക്കൂറിൽ രണ്ടു കോടി യൂണിറ്റെന്ന തോതിൽ X-ray പ്രസരം, കോസ്മിക്‌രശ്മികൾ, പൊടിപടലങ്ങൾ, ഉല്ക്കകൾ—ഇങ്ങനെ നൂറുനൂറു പ്രശ്നങ്ങളെ തരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു ഒരു ബാഹ്യാകാശയാത്രികനു്. ബാഹ്യാകാശത്തിൽ എപ്പോഴും അർദ്ധരാത്രിയാണു്. സൗരമണ്ഡലത്തിൽ സൂര്യനുണ്ടെങ്കിലും അന്തരീക്ഷത്തിന്നപ്പുറത്തു് ഇരുട്ടു തന്നെയാണു്. പ്രകാശതരംഗങ്ങൾ വെളിച്ചമാകാൻ തട്ടിത്തിളങ്ങാൻ ഒരു വസ്തു വേണം.

നിയന്ത്രിതമല്ലാത്ത ബലൂണുകളുടെ കാലംപോയി. ഇന്നു് മനുഷ്യൻ റോക്കറ്റുകളുടെ സഹായത്തോടെ ബാഹ്യാകാശ യാത്ര നടത്തുന്നു. തൊടുത്തുവിടൽ പീഠത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് മുൻപും പിൻപും റോക്കറ്റിനേയും പേടകത്തേയും നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു് വിധേയമാക്കുന്നു. റോക്കറ്റിന്റെ സ്ഥാനം, ഗതി, വേഗത ഇവ നിശ്ചയിച്ചു് കംപ്യൂട്ടറിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളാണു് ടെലിമീററുകൾ. ഇനേർഷ്യൽ ഗൈഡൻസ് ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ നിയന്ത്രണം സാധ്യമാക്കുന്നു. റേഡിയോ നിയന്ത്രണമാണു് ഇതിലുപയോഗിക്കുന്നതു്. പേടകത്തിൽ വളരെ സുരക്ഷിതങ്ങളായ ഇരിപ്പിടങ്ങളാണു്

സഞ്ചാരികൾക്കുവേണ്ടി സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

റോക്കറ്റുകളുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി റഷ്യയും അമേരിക്കയും ബാഹ്യാകാശ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മത്സരബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. 1957-ൽ റഷ്യ ആദ്യത്തെ ശൂന്യാകാശ പേടകമായ 'സ്പുട്നിക്-1' വിജയകരമായി പ്രക്ഷേപിച്ചു. റഷ്യ 'സ്പുട്നിക്-2' വിക്ഷേപിച്ചതിനുശേഷമാണു് അമേരിക്കക്കു് 'എക്സ്പ്ലോറർ' വിക്ഷേപിക്കുവാൻ സാധിച്ചതു്. റഷ്യയി യൂറിഗഗാറിനാണു് ആദ്യമായി ശൂന്യാകാശത്തിലെത്തിയതു്. (അദ്ദേഹം 1968 മാർച്ച്-28-നു് ഒരു വിമാനാപകടത്തിൽപ്പെട്ടു് മൃതിയടഞ്ഞു.) തുടർന്നു് പല റഷ്യാക്കാരും അമേരിക്കക്കാരും ബാഹ്യാകാശപര്യടനം നടത്തി. സ്ത്രീകളിക്കാര്യത്തിൽ വളരെയധികം പിന്നോക്കമല്ലെന്നു് കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി വാലന്റീന തെരഷ്ക്കോവ തന്റെ ബാഹ്യാകാശ യാത്ര വിജകരമായി പൂർത്തിയാക്കി. റഷ്യക്കു് ഒരു റോക്കറ്റു് ചന്ദ്രനിൽ സാവധാനം ഇറക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചുവെന്നുള്ളതും പല റഷ്യൻ സഞ്ചാരികളും അമേരിക്കൻ സഞ്ചാരികളും പേടകത്തിനു് പുറത്തിറങ്ങുകയും ബാഹ്യാകാശത്തിൽ നടക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതും വലിയ നേട്ടങ്ങളാണു്.

സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ബാഹ്യാകാശ യാത്ര ആപത്തുകൾ നിറഞ്ഞതാണു്. അമേരിക്കയുടെ മൂന്നു് ബാഹ്യാകാശസഞ്ചാരികൾ ബാഹ്യാകാശപേടകത്തിലിരുന്നു് വിക്ഷേപണത്തിനു മുൻപുണ്ടായ അപകടത്തിൽ മൃതിയടയുകയുണ്ടായല്ലോ? റഷ്യൻ സഞ്ചാരിയായ കൊമറോവ്വ് ബാഹ്യാകാശത്തുവച്ചു് മരിച്ച ആദ്യത്തെ വ്യക്തിയാണു്. ഭൂമിയുടെ ആകർഷണശക്തിയിൽനിന്നു് സ്വതന്ത്രമായി പോകുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭാരമില്ലായ്മ മനുഷ്യന്റെ ഉല്പാദനശക്തിയെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുമെന്നു് അമേരിക്കൻ ഡോക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ ആപത്തുകളെ ഭയപ്പെടാതെ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടു് മനുഷ്യൻ തന്റെ ജൈത്രയാത്ര തുടരുകയാണു്.

ഈയടുത്തകാലത്തു് അമേരിക്കയും റഷ്യയും രണ്ടു് വമ്പിച്ച വിജയങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുക ഉണ്ടായല്ലോ? അപ്പോളോ-8-ലെ യാത്രക്കാരായ ഫ്രാങ്ക്ബോർമാൻ, ജെയിംസ്‌ലോവൽ, വില്യം ആൻഡേഴ്സ് എന്നിവർ പല പുതിയ റിക്കാർഡുകളും സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു് ചന്ദ്രനെ പത്തു തവണ ചുററുകയും തിരിച്ചു് നിരപായം ഭൂമിയിലെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അമേരിക്ക ഈ മത്സരയോട്ടത്തിൽ റഷ്യയെ പിന്നിലാക്കിയെന്നു് തോന്നുന്നു. 5 ലക്ഷത്തിൽപ്പരം മൈലുകൾ സഞ്ചരിച്ചിട്ടും നിശ്ചിത സമയത്തിൽനിന്നു് മൂന്നു് മിനിട്ടേ താമസിച്ചുള്ളു അവർ ഭൂമിയിലെത്താൻ. മണിക്കൂറുകളോളംതന്നെ പതിവായി താമസിച്ചെത്തുന്ന നമ്മുടെ തീവണ്ടികളുടെ യാത്രയുമായി ഈ യാത്രയെ ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. മനുഷ്യനിയന്ത്രിതമായ സ്പേയ്സ്‌സ്റ്റേഷൻ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നതാണു് റഷ്യയുടെ വലിയ നേട്ടം. മനുഷ്യചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ബാഹ്യാകാശത്തുവച്ചു് സന്ധിച്ചു് യാത്രക്കാരെ കൈമാറിയ ഉപഗ്രഹങ്ങളാണു് സോയുസ്-4-ഉം സോയുസ്-5-ഉം. കേണൽ യെവ്ഗിനിഖ്രുനോവ്, അലക്സിയെലിസി എന്നിവരാണു് സോയുസ് 4-ലിൽനിന്നു് സോയുസ് 5-ലേക്കു് കടന്ന സഞ്ചാരികൾ.

ഒരുപക്ഷെ ചന്ദ്രനിൽ ആദ്യം കാലുകുത്തുന്നതു് അമേരിക്കൻ സഞ്ചാരികളായ

നിൽആംസ്ട്രോംഗ്, എഡ്വിൻആൻഡ്രിൻ എന്നിവരായിരിക്കും. 1969 ആഗസ്റ്റിലായിരിക്കും അപ്പോളോ-11-ലുള്ള ഇവരുടെ യാത്ര. പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഇതിനു മുൻപ് വിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന ഉപഗ്രഹങ്ങളിലെ യാത്രക്കാരും ചന്ദ്രനിൽ ഇറങ്ങാൻ ശ്രമിക്കും. 1969 ഫെബ്രുവരിയിലായിരിക്കും ഇവരുടെ ആദ്യത്തെ ശ്രമം നടക്കുന്നത്.

ചന്ദ്രൻ ഗോളാകൃതിയുള്ള ഒരു വലിയ പാറയാണ്. ചന്ദ്രനിൽ വായുവും വെള്ളവും ഇല്ല. രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഖേന ശ്വസനത്തിനാവശ്യമായ പ്രാണവായു വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ചന്ദ്രനിൽ പൊടിപടലങ്ങളും ഉല്ക്കകൾ വീണതെന്നു തോന്നിക്കുന്ന വലിയ കുഴികളും ഉണ്ട്. സൂര്യനോടടുത്തുവരുന്നതനുസരിച്ച് ചൂട് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടെ ഭൂമിയിലെക്കാൾ ചൂട് കൂടുതലാണ്. ഭൂമിയുടെ ആറിലൊന്ന് ആകർഷണബലമേ ചന്ദ്രനുള്ളു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ചന്ദ്രനിൽ മനുഷ്യൻ കാലുകുത്തിയാൽ അധികം താമസിയാതെതന്നെ ഓട്ടത്തിലും ചാട്ടത്തിലുമുള്ള റിക്കാർഡുകളൊക്കെ തകർക്കപ്പെടും. അമേരിക്കൻ നീഗ്രോയായ ബീമോണിന്റെ 29′ 2½″-ന്റെ ലോങ്ങ്ജമ്പ് റിക്കാർഡ് നിഷ്പ്രയാസം തകർക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും.

മനുഷ്യവാസയോഗ്യമല്ലാത്ത ചന്ദ്രനിലെത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അമേരിക്കയേയും റഷ്യയേയും പോലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ എന്തിന് ഭീമാകരമായ തുക ചെലവഴിക്കുന്നുവെന്നൊരു ചോദ്യം അവശേഷിക്കുകയാണ്. കാലാവസ്ഥ, പ്രവചനം, വാർത്താവിനിമയം ഇവക്ക് ഉപഗ്രഹങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അമേരിക്ക ഈയിടെ വിക്ഷേപിച്ച 'ഇന്റൽ സാററ്-3' പോലുള്ള ഉപ... ...ർത്താവിനിമയത്തിൽ അത്ഭുതാവഹങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങളാണ് കൊണ്ടുവരിക. ശൂന്യാകാശത്തിലെ ഭാരമില്ലായ്മയെന്ന സാങ്കേതിക വിദ്യയുപയോഗിച്ച് ഭൂമിയിൽ നിർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത പല വസ്തുക്കളും നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശൂന്യാകാശ താവളങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അമേരിക്ക ഒരു "ഓർബിററൽ വർക്ക്ഷോപ്പിനെ"പ്പററിയാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. മൂന്നു വ്യക്തികൾക്ക് അവരുടെ ഉപകരണങ്ങളോടുകൂടി മാസങ്ങളോളം ഇതിൽ താമസിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ചന്ദ്രനെക്കാൾ ഉപവാസ യോഗ്യങ്ങളായിട്ടുള്ള മററുഗ്രഹങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള ജൈത്രയാത്രയുടെ ആദ്യത്തെ കാൽവെപ്പാണ് ചന്ദ്രനിൽ ഇറങ്ങുകയെന്നത്. അനന്തതയെന്ന പുറം കടലിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിലെ ആൾത്തിരക്കേറിയ ഒരു തുറമുഖമായിത്തീരാം ചന്ദ്രൻ. അന്ന് ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള യാത്രക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഹോട്ടലുകൾ, വിനോദ കേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ചന്ദ്രനിലുണ്ടാകും. ഫലത്തെപ്പററി പൂർണ്ണനിശ്ചയത്തോടുകൂടി ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുക-ഇതാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ രീതി.

ബാഹ്യാകാശ ഗവേഷണത്തിലെ നേട്ടങ്ങളൊന്നും അമേരിക്കയുടേയോ റഷ്യയുടേയോ സ്വന്തമായിരിക്കുകയില്ലെന്നും മനുഷ്യരാശിയുടെ മുഴുവൻ ഒരു നേട്ടമായിരിക്കുമെന്നുമുള്ളത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. നമുക്ക് (ഭാരതീയർക്ക്) ബാഹ്യാകാശ ഗവേഷണത്തിൽ ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ "തീവണ്ടി

കലാസുന്ദരമായ ഫോട്ടോകൾക്ക്

എപ്പോഴും

ലോയൽ സ്റ്റുഡിയോ

തൊടുപുഴ

(Estd. in 1935)

വിദ്യാലയ ഫോട്ടോകൾക്ക്

സിററിംഗ് ചാർജ്ജ് സൗജന്യം !!

Phone 155

Grams 'Loyal'

മണ്ണൂർ ബ്രദേഴ്സ് തൊടുപുഴ

പ്രസന്റേഷൻസെററ്, സ്റ്റെയിൻലസ്സ് സ്റ്റീൽപാത്രങ്ങൾ, പ്ലാസ്റ്റിക്ക് ഉപകരണങ്ങൾ, പ്രഷർകുക്കർ, വെള്ളി ഉരുപ്പടികൾ മുതലായവസ്തു മെയിൻറോഡിലുള്ള ഷോ റൂമും, വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ, വെള്ളിഉരുപ്പടികൾ, മുതലായവസ്തു മാർക്കററ് റോഡിലുള്ള ഷോ റൂമും സന്ദർശിക്കുക.

Phone 110

BEAUTY HALL & Co.
THODUPUZHA

Dealers in:—

Piece goods and Ready made dresses Dry Cleaners for superior quality silk goods.

Phone: 172

For all kinds of Printing works

MAR MATHEWS PRESS
MUVATTUPUZHA

Punctuality .... Clock-like
Responsibility .... Maximum
Rate .... Moderate
Satisfying .... All

ന്നം വരാം. ഇന്ത്യയിലെ റോക്കററു വിക്ഷേപണ കേന്ദ്രമായ തുമ്പ ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനക്ക് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. നാം പുരോഗമിക്കാത്തതു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രതിഭാശാലികളില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല—അവർക്കുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നല്കാത്തിട്ടാണു്. 1968—ൽ നോബൽ സമ്മാനാർഹനായ ഹരഗോവിന്ദ്ഖൊരാന ഇന്ത്യയിൽ ജോലി കിട്ടാതെ പുറത്തേക്കു് പോയ വ്യക്തിയാണു്. ക്ഷമയോടുകൂടിയ നിരന്തര പരിശ്രമവും വിജയത്തിനാവശ്യമാണു്. നിരന്തര പരിശ്രമവും പ്രോത്സാഹനവുമൊന്നിച്ചാൽ നമുക്ക് വളരെയധികം പുരോഗമിക്കുവാൻ സാധിക്കും. റഷ്യയും അമേരിക്കയും അടുത്ത നക്ഷത്രമായ പ്രോക്സിമാസെഞ്ചൂറിയിലെത്തുമ്പോഴേക്കും നമുക്ക് ചന്ദ്രനിലെത്താൻ സാധിക്കുമോ?

നീലക്കണ്ണുകൾ

വിജയൻ എൻ. II B. A.

"മദ്രാസി ബാബുജിമാർക്കെല്ലാം ഇതറിയാനെന്താണിത്ര ആകാംക്ഷ?

ചോദിക്കുമ്പോൾ വെളുത്തു ചുവന്ന ആ മുഖത്തു് കുസൃതിയുടെ നിഴൽപ്പാടു മിന്നിമറയുന്നതു കണ്ടു. സായാഹ്ന സൂര്യന്റെ ചെങ്കതിരുകൾ ഉമ്മവയ്ക്കുന്ന സുന്ദരമായ ആ മുഖത്തേയ്ക്കു് നിർവികാരതയോടെ നോക്കിയിരുന്നുകൊണ്ടു മറുപടി പറഞ്ഞു.

''ധൃതിയുണ്ടു്........കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു കുട്ടീ........യുഗങ്ങളോളം........ ഇതൊന്നു കാണാൻ''

കമ്മീസും സാൽവാറുംധരിച്ച ഒരു പററം പെൺകുട്ടികൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു കടന്നുപോയി. ചില്ലുപാത്രമുടയുന്ന ശബ്ദം അകന്നകന്നുപോകുന്നു.

''കോളേജ് സ്റ്റുഡൻസാണു്........'' ബിന്ദു സാവധാനം ചുണ്ടനക്കി.

''മനസ്സിലായി''

''എങ്ങിനെ''

''പരിഹാസം കേട്ടപ്പോൾ''

ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കു് ആ മുഖം കനിഞ്ഞുപോയി താൻ വീണ്ടും ആ ശവകുടീരത്തിലേയ്ക്കു കണ്ണോടിച്ചു.

ബഗൈർ സബ്സ് നാ പോശദ്
കംസ മജാറേ മറ, കേകർബ്
പോഷേ ഗരീബാം ഹാമിനൻ
ഗിയബസ് അസ്ത്.

(പുൽപ്പരപ്പില്ലാതെ എന്റെ സമാധിയ്ക്കുമേൽ യാതൊരാവരണവും പാടില്ല. ഈ എളിയവളുടെ സമാധിയുടെ മേൽവിരി ഹരിതതൃണമായിരിക്കട്ടെ)

എന്നു്

സൂചി ചിസ്തി ശിഷ്യ ഷാജഹാൻ-
ദേഹിതാജഹാന്നാര, ക്ഷണഭംഗുര
ജഹാന്നാര, വിനീതജഹാന്നാര.
ജിൽ കയ്ദ് 1092 ഹിജ്റി
(ജൂലായ് 1680)

വീണ്ടും കണ്ണുകൾ തിരിച്ചെടുത്തപ്പോൾ ബിന്ദുവിന്റെ മുഖത്തു ചെന്നു നിന്നു. കുസൃതിയും ആകാംക്ഷയും അവിടെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ആ മുഖത്തേയ്ക്കു തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

''ബിന്ദുവിനോടൊരു സത്യം പറയട്ടെ''

കടാക്ഷശാസ്ത്രപ്പഠിപ്പു നേടാത്തതെന്നു തോന്നുന്ന ആ വിടർന്ന കണ്ണുകൾ ഒന്നുകൂടി വികസിച്ചതുപോലെ തോന്നി.

''ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവച്ച് ഏററവും സുന്ദരിയാണു് ബിന്ദു''.

അവളുടെ മുഖത്തു് നാണം ഒരു പൂപോലെ വിടർന്നു. നിമിഷനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൂർവ്വസ്ഥിതി വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു.

''ബാബുജിക്കു കൂടുതലറിയണ്ടേ?''

വേണമെന്നോ വേണ്ടെന്നോ പറഞ്ഞില്ല. വേണമെന്നുള്ളതു രണ്ടുപേർക്കുമറിയാം. മൗനത്തിനു വ്യാപകമായ അർത്ഥമുണ്ടു്. അവൾ തുടർന്നു.

''വരൂ........''

സാൽവാറിന്റെ അഗ്രം കാററത്തു ഇളകുന്നതും നോക്കി പുറകേ നടന്നു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ നിന്നു. ''ഇതാണു ജാസ്മിൻ ടൗവർ........'' അല്പം നിവർന്നിട്ടു് അവൾ തുടർന്നു. ''അതാ ആ കല്ലുകൾക്കിടയിൽ നിന്നാണു് ആൻറിയസ്റ്റുട്ടൻസൺന് അവയൊക്കെ ലഭിച്ചതു''.

ഘാസിന്നടിയിൽ കിടന്നു ഞെരുങ്ങുന്ന മൺകട്ടകൾക്കു ജീവനുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയി. നിഷ്ഫലമെന്നറിഞ്ഞിട്ടുകൂടി അവ തട്ടിമറിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തി. കട്ടകൾ മറിയുമ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. എന്തെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ........?

''വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപാണതു കിട്ടിയതു്—1886ൽ''

''ഉം'' അലക്ഷ്യമായി മൂളി. സിഗററെടുത്തു ചുണ്ടിൽവച്ചു തീ പിടിപ്പിച്ചു. നീലവളയങ്ങൾ ആകാശത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നതു നോക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു ബിന്ദു.

''ഇതിനു മുൻപിവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടോ?''—തന്റെ ചോദ്യം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

''ഉണ്ടു്''

''എന്നു്''

''കഴിഞ്ഞവർഷം''

''ആരുടെകൂടെ?''

''ക്യാപ്ററൻ സെൻഗുപ്തയുമൊന്നിച്ചു്''

ചോദ്യം അവസാനിച്ചു.

''എന്താ, ഗുപ്തയെ അറിയുമോ....?''

''അറിയും......നന്നായിട്ടറിയും........ വളരെ നന്നായിട്ടു്. പറയാൻ നാക്കിന്റെ തുമ്പത്തു വന്നതാണു്. റെസ്ക്യൂ ഷെൽട്ടറിൽ ഒരു നമ്പർകൂടിക്കൂട്ടിയ കഥ പറഞ്ഞു് ഈ പെൺകുട്ടിയെ എന്തിനു വേദനിപ്പിക്കുന്നു....? വേദന എന്താണെന്നെനിക്കറിയാം കുട്ടീ........അതുകൊണ്ടു ഞാനതുപറയുന്നില്ല.

''ബാബുജിക്കെന്താണു ജോലി?''
പറയണമെന്നുണ്ടാ
മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഫിറോസ്‌റോഡിൽ ദല്ലാളാ
യിരുന്നു.
യിവരെ........

അല്പനേരം അവൾ മറുപടി പ്രതീക്ഷിച്ചു നിന്നു. മുഖം തിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

''വരൂ''....എല്ലാം കാണേണ്ടേ....?''

ദിവാനിഖാസ്സിന്റെ ഭിത്തിയിലുള്ള പേർഷ്യൻ ലിഖിതത്തിൽ നോക്കി തരിച്ചുനിന്നു.

''അഗർഫർ ദൗസ് ബർറൂയി
ഹമീൻ അസ്ത്, ഹമീൻ അസ്ത്, ഹമീൻ അസ്ത്.

(If on earth be a heaven of bliss
It is this, it is this, it is this.
ഭുവനങ്ങളിൽ സ്വർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിലാസ്വർഗ്ഗ-
മിവിടെയാണിവിടെയാണിവിടെ മാത്രം)

ഭൂമിയിലെസ്വർഗ്ഗം............പക്ഷേ ഈ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ണുനീരിന്റെ കയ്പുണ്ടു്. ത്യാഗത്തിന്റെ കരളലിയിക്കുന്ന കഥയുണ്ടു്........ഓർമ്മയുടെ ചുരുളുകൾ വിടരുകയായി...................ഷാജഹാന്റെ മദനകേളി, രക്തത്തുള്ളികൾ ഇററിററുവീഴുന്ന ദാരയുടെ ശിരസ്സ്, രോഷാനാരയുടെ കടിലതനിറഞ്ഞ നയനങ്ങൾ...... ഔറംഗസീബിന്റെ പൈശാചികാട്ടഹാസങ്ങൾ....ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന രണ്ടു നീലക്കണ്ണുകൾ. അന്തരാത്മാവിന്റെ അഗാധതയിലോളം ചെന്നവ ഉടക്കുന്നു. ആരുടേതാണതു്?

എവിടെയോ കണ്ടുമറന്നവ........ആരാണത്......? ഓ.... റാണി.....ബീഗം.....ജഹനാര.

ജഹനാര!!! തന്റെ കാമിനിക്കുവേണ്ടി വെണ്ണക്കല്ലിൽ സ്വപ്നം രചിച്ച ഷാജഹാന്റെ ഓമനപ്പുത്രി. രാജ്യത്തിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി, പിതാമഹന്മാർ സ്വരുക്കൂട്ടി വച്ചിരുന്ന കീർത്തിയുടെ സംരക്ഷണയ്ക്കുവേണ്ടി, സർവ്വോപരി മുഗൾ രാജവംശത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുവേണ്ടി, തന്റെ ജീവരക്തത്തിലന്തിമ ബിന്ദുവും നൽകി, ചതച്ചരയ്ക്കപ്പെട്ട സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഇടയിൽപ്പെട്ട് ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങി ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിച്ചുജീവിച്ച ത്യാഗസമ്പന്നയും സുന്ദരിയുമായ രാജകുമാരി. മുഗൾരാജവംശം ജന്മം നൽകിയതിൽ വച്ച് ഏററവും വലിയ പണ്ഡിത. ലോകത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളിലൊന്നോളം തനിക്കൊരു സ്മാരകം പണിതീർക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട മാതാവിന്റെ സ്ഥാനത്ത്, തന്റെ ശവകുടീരത്തിന്മേൽ ഹരിതതൃണമല്ലാതെ മറെറാന്നുമുണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നു വാദിച്ച, മുഗൾസാമ്രാട്ടിന്റെ വാത്സല്യപുത്രി, വേദനയുടേയും മോഹഭംഗങ്ങളുടേയും ആകത്തുകയാണ് ശോകാന്തമുകമായ ആ ജീവിതം.

ദില്ലിപാദുഷയായിരുന്ന ഷാജഹാന് ആറു മക്കളാണുണ്ടായിരുന്നത്. മൂത്ത മകൻ ദാര. ഷൂജ, ജഹനാര, റോഷാനാര, ഔറംഗസീബ്, മുറാദ് എന്നിവർ ദാരയുടെ താഴെയുള്ളവർ. ആൺമക്കളെല്ലാം ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലി നോക്കുന്നു. പെൺമക്കൾ അച്ഛനോടൊന്നിച്ചു കഴിയുന്നു. മുംതാസിന്റെ മരണസമയത്തു ചെയ്തിരുന്ന പ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ച് ഷാജഹാൻ മദ്യവും മഹിളയുമായി കൂത്താടി. ഖാസ്മഹലിന്റെ മുറികൾ പച്ച മാംസപ്രദർശനം കണ്ടു സ്തംഭിച്ചുനിന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ ഒടുങ്ങാത്ത കാമാവേശം ശമിപ്പിക്കുവാൻ സുരസുന്ദരികൾ തകർത്തു

പണിയെടുത്തു. ഗന്ധർവ്വന്മാർ പാടി. അപ്സരസ്സുകൾ ഏററുപാടി.

''മുംതാസ് മരിക്കുമ്പോൾ മറെറാരു സ്ത്രീയേയും വിവാഹം കഴിയ്ക്കില്ലെന്നു മാത്രമേ താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ....ശരി.... ...വിവാഹം ചെയ്തില്ലല്ലോ....!'' ആറിത്തണുത്ത വികാരവുമായി കുഴഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ ഷാജഹാൻ സ്വയം നീതീകരിക്കുകയായിരുന്നു.

''ബാബുജി''

ദിവാനിഖാസ്സിന്റെ ചിത്രത്തൂണുകളിലൊന്നിൽ മുഖംചേർത്തുനിന്നുകൊണ്ട് ബിന്ദു വിളിച്ചു.

ചെറുപ്പക്കാരൻ മറെറാരു ലോകത്തായിരുന്നു. മൈലുകൾക്കപ്പുറം താൻ പഠിച്ച കലാലയവും, സുന്ദരിയായ കറുത്ത ആ പെൺകുട്ടിയുമായിരുന്നു അയാളുടെ മനസ്സിൽ. തുടുത്ത മുഖവും, വെളുത്ത തൊലിയും കടഞ്ഞെടുത്ത ശരീരവുമൊന്നുമില്ലാത്ത താൻ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപൊരു കത്തെഴുതി—കറുത്ത നിറവും ഉരുണ്ട കണ്ണുകളുമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയ്ക്ക്. ജീവിതത്തിൽ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട അവസാന മുഹൂർത്തത്തിൽ അവകാശബോധത്തോടെ താനെഴുതി. കാരണം അവൾ തന്റെ അനുജത്തിയായിരുന്നു. പ്രസവിച്ചതു തന്റെ അമ്മയല്ലെന്നു മാത്രം. കറുത്തുരുണ്ട സുന്ദരമായ കണ്ണുകളുള്ള ആ പെൺകുട്ടിയെ കാണുമ്പോൾ ഓർമ്മവരുക ഒരു നഷ്ട സ്വപ്നത്തിന്റെ കഥയായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുംവന്ന് അങ്ങോട്ടേയ്ക്കുതന്നെ പറന്നുപോയ ഒരു ചിത്രശലഭത്തിന്റെ പിൻപേ വെമ്പിക്കുതിച്ച തന്റെ മോഹഭംഗങ്ങളുടേയും വേദനയുടേയും കഥ ആ കുട്ടിയോടു പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു—അല്പം ആശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം. പക്ഷേ അവൾ തെററിദ്ധരിച്ചു. തനിക്കുള്ളതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട അവസാന മുഹൂർത്തത്തിൽ—തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൾ മറെറാരാളിന്റെ ഭാ

ര്യയായിത്തീരുന്നത് മരവിച്ച ഹൃദയത്തോടെ നോക്കിനിന്ന അവസരത്തിൽ പോലും, കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നില്ല. പക്ഷേ സ്വന്തം അനുജത്തിയേക്കാളേറെ സ്നേഹിച്ച ആ കുട്ടിയുടെ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ വേദനകൊണ്ടു പുളഞ്ഞുപോയി.

''നീയേല്പിച്ച മുറിവിന്റെ വേദന നിനക്കറിയില്ല കുട്ടീ—''

ചെറുപ്പക്കാരനു കരയണമെന്നു തോന്നി. ചിരിക്കണമെന്നും.

''ബാബുജി''

ബിന്ദു വീണ്ടും വിളിച്ചു.

ഞെട്ടിയുണർന്നപ്പോൾ അവൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു.

''ബാബുജി കരയുന്നോ.........?''

ഓ, ശരിയാണ്. തന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത്ഭുതം തോന്നി. താൻ കരയാൻ മറന്നിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ. പോക്കററിൽനിന്നു സിഗരററെടുത്തു കത്തിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒരു ചോദ്യം തങ്ങിനിന്നു.

''താനെന്തിന് ഇവയൊക്കെ ഓർത്തു....?''

''എന്താണൊരു വിഷമം പോലെ?''—ബിന്ദു അടുത്തേയ്ക്കു വന്നു.

''ഓ, ഒന്നുമില്ല.''

അവൾ വീണ്ടും കിന്നരിത്തലപ്പാവുകളും ജോധുക്കളും, അന്തഃപുരത്തിനഴകുകളുമുള്ള പാദുഷകളുടെ ലോകത്തിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. ബിന്ദുവിനതു ചെയ്യേ പററൂ. ടൂറിസ്റ്റ് ബ്യൂറോവിൽ നിന്നു തനിക്കു ലഭിച്ച ഗൈഡിനെ കണ്ടപ്പോൾ തനിക്കു സന്തോഷം തോന്നിയിരുന്നു. കാരണം, പെൺകുട്ടിയാണ്,.... സുന്ദരിയും.

അഭിനവമായ ഉത്സാഹത്തോടേ ചെറുപ്പക്കാരൻ വീണ്ടും ഷാജഹാനും, ജഹനാരയും, മുറാദും, ഔറംഗസീബുമുള്ള ലോകത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുചെന്നു.

രംഗമഹലിൽക്കൂടികടന്ന് ഖാസ് മഹലിന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നപ്പോൾ ബിന്ദു അർത്ഥഗർഭമായി നോക്കി. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഷാജഹാൻ പണിയിച്ച വെണ്ണക്കല്ലിലെ ശില്പം. തൂണുകളും മുകൾത്തട്ടും, കൊത്തുപണികളും ചിത്രവേലകളും കൊണ്ടുനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിവിശാലമായ ഇതിന്റെ മൂന്നു മുറികളിൽ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള മുറിയ്ക്ക് എഴുപതടി നീളവും നാല്പതടി വീതിയും വരും. രാവും പകലും അവസാനിക്കാത്ത പനിനീർധാരകൾ ചൊരിഞ്ഞ മാർബിൾകൊണ്ടു കെട്ടിയ ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള കുളത്തിൽ ജലധാരകൾ നാണത്തോടേ വന്നു പതിക്കുന്നതു നോക്കിനിന്നപ്പോൾ അറിയാതൊരു നെടുവീർപ്പുതിർന്നു. ഈ മുറിയിലാണ് ഷാജഹാൻ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യയുമായി ശയിച്ചിരുന്നത്. കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ യമുന ശാന്തമായി ഒഴുകുന്നു. തെക്ക് ആ വളവിനപ്പുറം നില്ക്കുന്ന 'ലോകത്തിലെ സപ്താത്ഭുതങ്ങളി'ലൊന്നിൽ മിഴികൾ ഉടക്കിനിന്നു. താജിനു സൗന്ദര്യം ഇരട്ടിച്ചതുപോലെ തോന്നി. തെക്കേമുറിയിലേയ്ക്കു നടന്നു കയറുമ്പോൾ ഹൃദയം അനിയന്ത്രിതമായി തുടിച്ചു. ഇതിലാണ് ഷാജഹാന്റെ പ്രിയപുത്രി ജഹനാര താമസിച്ചിരുന്നത്. മുകൾത്തട്ടിലേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ മഞ്ചിപ്പോയി. മുഴുവനും കട്ടിസ്വർണ്ണം! വലിയൊരത്ഭുതം കണ്ടതുപോലെ തരിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ പിന്നിൽ ഒരു ജലതരംഗം.

''സ്വർണ്ണം പൂശിയതാണ്''

ബിന്ദുവിന്റെ മുഖത്തു പരിഹാസമുണ്ടോ? ജാള്യത തോന്നി. ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഖാസ് മഹലിന്റെ അടിയിൽ കുറേ ഭൂഗർഭ ഗൃഹങ്ങളുണ്ട്. ചക്രവർത്തിയും ക

ടുംബാംഗങ്ങളും ഉഷ്ണകാലത്തു താമസിച്ചിരുന്നതു് ഈ മുറികളിലായിരുന്നു. ഇതിലൊരു ഇരുട്ടുമുറിയുണ്ട്. മുററിത്തഴച്ച ഭോഗലാലസയും ഒടുങ്ങാത്ത കാമവികാരവും കൈമുതലായുണ്ടായിരുന്ന ഷാജഹാൻെറ പത്നിമാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മററു ചിലർ വേണ്ടിവന്നുവെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. പക്ഷേ ആ ആത്മനിർവൃതിയുടെ അവസാനം ഇരട്ടക്കൊലപാതകങ്ങളിലാണ് കലാശിച്ചിരുന്നതു്. ഷാജഹാൻെറ പത്നിമാരിൽ പലരും കന്യകകളായിത്തന്നെ മരിച്ചു. ചക്രവർത്തിക്ക് അവരിൽ പലരേയും പരിചയം പോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചുരുക്കം ചിലർ ജാരസംസർഗ്ഗത്തിലേർപ്പെട്ടു. തെളിവോടെ പിടിക്കപ്പെട്ടവർ വധശിക്ഷക്കർഹരായി. അവരുടെ കശാപ്പുശാലയായിരുന്നു ഈ ഇരുട്ടുമുറി. അനേകങ്ങളുടെ ഗതികിട്ടാത്ത ആത്മാക്കൾ ഇതിനുള്ളിൽ കിടന്നു സ്പന്ദിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവർ സന്തുഷ്ടരാണ്. ''ആദ്യത്തെ പാപം, സ്ത്രീത്വത്തിൻെറ മൂടുപടം ചീന്തുന്ന ആദ്യത്തെ വേദന, ആദ്യത്തെ ആഹ്ലാദം, ആദ്യത്തെ നിർവൃതി........ ....''—അവർക്കോർമ്മിക്കുവാൻ ഇത്രയെങ്കിലുമുണ്ട്.

ഖാസ്മഹലിനു വടക്കുഭാഗത്താണു ശീഷ്മഹൽ. അസംഖ്യം കണ്ണാടികൾ പതിച്ചിരിക്കുന്ന ഇതൊരു സ്നാനശാലയാണ്. അന്തഃപുരത്തിലെ 'കരുതൽ ധനങ്ങ'ളുമായി ഷാജഹാൻ ജലക്രീഡയിലേർപ്പെടുകയായി. ആയിരക്കണക്കിനു കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന നഗ്നരൂപങ്ങൾ കണ്ട് അദ്ദേഹം ആത്മനിർവൃതി പൂണ്ടപ്പോൾ, തൻെറ പുത്രൻെറ തടവുകാരനായി സമൻബുർജിലെ ഇരുളടഞ്ഞ ഒരു മുറിയിൽ ജാലകവാതലിലൂടെ യമുനാതീരത്തു താൻ പണികഴിപ്പിച്ച താജ്മഹലും നോക്കി നിസ്സഹായനായി ജീവിതം മുഴുവൻ തള്ളിനീക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് എന്നെങ്കിലും കരുതിയിരുന്നുവോ?

ദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറ മേലങ്കിയും, കനത്ത തലക്കെട്ടും, കൈയിലെ ജപമാലകളുടെ മണികൾക്കൊപ്പം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളും, സിംഹാസനലബ്ധിക്കു വേണ്ടിയുള്ള അവസാനിക്കാത്ത അഭിലാഷവുമായി ഒരു പിശാചിനെപ്പോലെ ഔറംഗസീബ് കടന്നുവരുന്നതുകാണാൻ ആർക്കും കണ്ണുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ ശാന്തതയ്ക്കും വിനയത്തിനുമടിയിലെ കൊടുങ്കാററു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അധഃപതനം ഇത്ര പെട്ടെന്നാകുമായിരുന്നില്ല.

സഹോദരന്മാരെ ഒഴിവാക്കിയാലേ ഇളയ പുത്രനായ തനിക്കു രാജ്യാവകാശം ലഭിക്കൂ എന്നു ഔറംഗസീബ് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി. മദ്യത്തിലും മഹിളയിലും ജീവിതത്തിൻെറ മുഴുവൻ സുഖവും കണ്ടെത്തുന്ന പിതാവ്, പണ്ഡിതനും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധനുമായ ദാര, ഭോഗലാലസയിൽ അഗ്രജനെ വെല്ലുന്ന ഷുജ, ധീരനായ മുറാദ്, അച്ഛൻെറ വാത്സല്യപുത്രി ജഹാനാര, തനിക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള തൻെറ സഹോദരി രോഷാനാര. ഔറംഗസീബിനു കൂടുതൽ ആലോചിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഒരു കൊടുങ്കാററിൻെറ വേഗതയോടെ അദ്ദേഹം കടന്നുവന്നു. എതിർത്തുനില്ക്കാൻ ആർക്കുമായില്ല. കണ്ണടച്ചു തുറന്നപ്പോഴേക്കും സംഭവഗതികൾ അപ്പാടെ മാറിക്കഴിഞ്ഞു. പച്ചമാംസത്തിൻെറ രുചിയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ഷാജഹാൻ പരിതഃസ്ഥിതികൾ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ കാരാഗൃഹത്തിനുള്ളിലായിരുന്നു.

ആയിരത്തി അറുനൂററി അൻപത്തിയൊൻപതു് സെപ്റ്റംബർ രാത്രി ഏഴു മണി. തൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിലങ്ങുതടിയായി നിന്നിരുന്ന സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠൻ ദാരയുടെ രക്തത്തുള്ളികൾ ഇററിററുവീഴുന്ന ശിരസ്സ് പിതാവിനു കാഴ്ചവസ്തുവായി കൊ

ടുത്തയച്ചു. വെള്ളിത്തളികയിൽ പട്ടുവസ്ത്രത്തിനടിയിൽ ചോരയിൽ കുതിർന്നു കിടന്ന ബീഭത്സമായ ആ മാംസപിണ്ഡം നോക്കി ഷാജഹാൻ ബോധംകെട്ടുവീണു. ജഹാനാരയ്ക്കു തൻെറ കരൾ പിഴുതെറിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നി. ആ നീലക്കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. അച്ഛനോടൊപ്പം തടവിലാക്കിയപ്പോഴും ഇത്രവേദന തോന്നിയില്ല. രോഷാനാര ഔറംഗസീബിനോടൊത്തു വിജയത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ആർത്തുപുളച്ച് അന്നു റെഡ്ഫോർട്ടിൽ ഓടിനടന്ന അവൾ ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ സ്വസഹോദരനെ കൊല്ലിച്ചതു്, ആ സഹോദരൻ ഔറംഗസീബുതന്നെയാണ് അവളെ വിഷംകൊടുത്തുകൊന്നതും. 'ബന്ധുരമായ ഇതിഹാസവും സുന്ദരമായ കാവ്യവു'മാണല്ലോ ചരിത്രം.

വിഷയാസക്തിയിലുള്ള പാരമ്പര്യത്തിൻെറ സ്വാധീനം ഔറംഗസീബിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മുഗൾരാജവംശത്തിൻെറ ചരിത്രം മറെറാന്നാകുമായിരുന്നു. ഔറംഗസീബ് തൻെറ ബാല്യകാലത്തു് ഒരു നർത്തകിയെ പ്രേമിച്ചു. പരിശുദ്ധിയും വിശുദ്ധിയും കലർന്ന സ്നേഹം. പക്ഷേ ആ ചെടി വളർന്നില്ല, പുഷ്പിച്ചുമില്ല. തൻെറ ജീവൻെറ ജീവനായ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ അകാലമരണം ഔറംഗസീബിൻെറ ഹൃദയത്തെ ശക്തിയായി ഉലച്ചതിൻെറ ഫലമായി അദ്ദേഹം മുഗൾ രാജവംശത്തിൽ ഏററവും സ്വഭാവശുദ്ധിയുള്ള രാജകുമാരനായിത്തീർന്നു. ഗംഗയാറിൻെറ പവിത്രതയും കിനാവിൻെറ സ്വർഗ്ഗചൈതന്യവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രണയ കഥ അവിടെ അവസാനിച്ചു. യാതൊരു പ്രലോഭനങ്ങളിലും കുടുങ്ങാത്ത അജയ്യമായ മനഃശ്ശക്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സർവ്വവിജയങ്ങൾക്കും കാരണമായിഭവിച്ചതു്.

ഷാജഹാൻെറ നാലാമത്തെ മകനും ഔറംഗസീബിൻെറ ഇളയ സഹോദരനുമായ മുറാദ് ഗുജറാത്തിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്നു. തൻെറ വഴിയിലെ ശക്തിയേറിയൊരു ദുർഗ്ഗം! കുടിലതയും നയതന്ത്രവും മാത്രമേ അവിടെ ഫലിക്കൂ എന്നു മനസ്സിലാക്കി, സമർത്ഥനായ ഔറംഗസീബ്. മുഗൾ സാമ്രാട്ടിൻെറ കിരീടം മുറാദിൻെറ തലയിൽ ചൂടാനാണ് താൻ ഈ ജീവന്മരണസമരത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അനുജനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമുണ്ടായില്ല. മുറാദ് ആ തന്ത്രത്തിൽ കുടുങ്ങി. ബോധംകെട്ടു തൻെറ കൊട്ടാരത്തിൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുറാദിനെ ബന്ധിക്കുവാൻ ഔറംഗസീബ് ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. ആറുവയസ്സുള്ള തൻെറ മകൻ സുൽത്താൻ ആസാമിനെ അരികിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

''മകനേ ഇളയച്ഛനറിയാതെ ആ വാളെടുത്തുകൊണ്ടുവരാമോ''?

ആസാം മുറാദറിയാതെ വാൾ വേർപെടുത്തുമ്പോൾ ഔറംഗസീബിൻെറ കണ്ണുകൾ അനുജൻെറ മുഖത്തായിരുന്നു. ഉണർന്നാൽതന്നെ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയാണ് വാളെടുക്കുന്നതു്. കൂടുതൽ അർത്ഥമൊന്നും അതിനു കല്പിക്കുവാൻ മുറാദ് ശ്രമിക്കയുമില്ല. വിജയഭേരിയോടെ ഇളയച്ഛൻെറ വാളെടുത്തു് അച്ഛൻെറ കൈയിൽ കൊടുത്ത നിഷ്കളങ്കനായ ആ ബാലനോട് ഔറംഗസീബ് സ്നേഹമൂറുന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

''ഇനി ആ കഠാരക്കൂടി.........നിൻെറ മിടുക്കൊന്നറിയട്ടെ.......''

കഠാരയും കയ്യിലായി. മുറാദ് ഉണർന്നപ്പോൾ കൈകാലുകൾ ചങ്ങലക്കെട്ടിനകത്തായിരുന്നു. ഈ കൊടുംചതി സ്നേഹമുള്ള ആ അനുജൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. മുറാദിൻെറ കവിൾത്തടത്തിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒലിച്ചിറങ്ങി.

ഔറംഗസീബിൻെറ സൈന്യങ്ങളോടേററുമുട്ടി പരാജയപ്പെട്ട സഹോദരൻ ഷുജ

ഡാക്കായിലേയ്ക്കോടി. പക്ഷേ ശത്രുക്കൾ പിൻതുടർന്നു. രക്ഷയില്ലാതെ ഷൂജ ഡാക്കായിൽനിന്നു് അരക്കാനിലേയ്ക്കോടി. നാലഞ്ചു തോണിയിലായി അവർ ബ്രഹ്മപുത്രാ നദിയിലൂടെ അക്കരയ്ക്കു യാത്രയായി. അന്ത:പുരസ്ത്രീകളിൽ പലർക്കും മൂടുപടം പോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവയെല്ലാംകണ്ടു് പരവശനായ ഷൂജ അകംനീറിപ്പൊന്തിയ വേദനയോടെ രണ്ടുമൂന്നു തോണികൾ മുക്കിക്കളയാൻ ആജ്ഞകൊടുത്തു. അനേകം സുന്ദരികളെ ബ്രഹ്മപുത്ര വാരിപ്പുണർന്നു. ഷൂജയും, ഭാര്യയും, കുട്ടികളും കുറച്ചു അനുയായികളും അരക്കാൻ കാട്ടുപ്രദേശത്തെത്തി. സ്നേഹബന്ധത്തിലാരംഭിച്ച അരക്കാൻകാട്ടുരാജാവുമായുള്ള മൈത്രി യുദ്ധത്തിലവസാനിച്ചു. രാജസ്ത്രീകൾ കാട്ടാളക്കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു. ഷൂജായ്ക്കുള്ളതെല്ലാം നശിച്ചു. അദ്ദേഹം അരക്കാൻ വനഗഹ്വരങ്ങളിൽ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി അപ്രത്യക്ഷനായി. അരക്കാൻ മലകളിൽവച്ചു് ഷൂജയെ ഔറംഗസീബിന്റെ പടയാളികൾ കൊല്ലിച്ചതാണെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളുണ്ടു്.

എല്ലാ തടസ്സങ്ങളും നീങ്ങി. ഔറംഗസീബിന്റെ ശ്രദ്ധ ഭരണകാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കുതിരിഞ്ഞു. പടിപടിയായി അദ്ദേഹം പരിഷ്ക്കാരങ്ങളേർപ്പെടുത്തി. പരിണാമചക്രം തിരിഞ്ഞു. യമുന പല പ്രാവശ്യം കരകവിഞ്ഞൊഴുകി. പിതാവായ സാമ്രാട്ടു് ഷാജഹാനോടൊപ്പം ആഗ്രാക്കോട്ടയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവളായി കഴിയുകയാണു് ജഹാനാര. ഷാജഹാൻ ഒരു ഭ്രാന്തനേപ്പോലെ ജയിലഴികളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് താജിലേയ്ക്കുനോക്കി നെടുവീർപ്പിടും. മുംതാസിന്റെ ആത്മാവു് ഇതെല്ലാംകണ്ടു നീറിനീറിപ്പിടഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ ദയനീയമായ ഈ നില്പു കാണുമ്പോൾ ജഹാനാര ഹൃദയംപൊട്ടിക്കരയും. [illegible]ർജഹാൻ ബീഗത്തിനു സൂര്യോദയം ദർശിക്കുവാൻ ജഹാംഗീർ പാദുഷ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ശീഷ്മഹലിനുള്ളിലെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ആയിരത്തിയറുനൂററിയറുപത്തിയാറു് ജനവരി ഇരുപത്തിരണ്ടാംതീയതി പ്രിയപുത്രിയുടെ മടിയിൽ തലയുംവച്ചു് ഷാജഹാൻ അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. അന്തരാത്മാവിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്നുവന്ന ജഹാനാരയുടെ രോദനം കാരാഗൃഹത്തിന്റെ ഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽ തങ്ങിനിന്നു. ഈറനണിഞ്ഞ ആ നീലക്കണ്ണുകൾ പിന്നീടൊരിക്കലും തോർന്നിട്ടില്ല.

പിതാവിന്റെ മരണാനന്തരവും ജഹാനാര പതിനാലുവർഷക്കാലം ആഗ്രാക്കോട്ടയിൽ തടവിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. കടന്നുപോയ മഴവില്ലൊളി പൂശിയ സുദിനങ്ങളേക്കുറിച്ചു് അവർ സ്മരിച്ചു. ജഹാനാരയ്ക്കു് ഒരു കാമുകനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു രജപുത്രരാജാവു്. മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിലെ സാമന്തനും ഛന്ദി രാജാവുമായിരുന്ന ഛത്രസാൽ എന്നു പേരുള്ള അദ്ദേഹത്തെ ബീഗം ദുലേർ എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നതു്. ആതിരനിലാവിനേക്കാൾ ശാലീനമായൊരു പ്രേമബന്ധത്തിലെ നായകനും നായികയുമായിരുന്നു അവർ. മാഘമാസത്തിലെ സന്ധ്യയുടെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ യമുനയുടെ മടിത്തട്ടിൽ രാത്രിയുടെ നീളം അളന്നുജീവിച്ച സുദിനങ്ങൾ. അരണ്ടനിലാവെളിച്ചവും ആകാശത്തിൽ കളിന്നു വിറയ്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളുമുള്ള രാത്രികളിൽ യമുനയുടെ പുളിനങ്ങൾ മൂകമായി ആ പ്രേമത്തിനു സാക്ഷിനിന്നു. അവസാനമായി തങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയ രാത്രി ജഹാനാരയുടെ മനസ്സിൽ പൊന്തിവന്നു.

ഉദ്യാനത്തിൽ തന്റെ കാമുകനേയും കാത്തു് ബീഗം നിന്നു. സന്ധ്യാതാരമുദിച്ചപ്പോൾ പ്രിയതമൻ വന്നു. വിരിഞ്ഞ മാറു്, ദൃഢവത്തായ മാംസപേശികൾ, കാന്തശക്തിയുള്ള കണ്ണുകൾ, സുന്ദരമായ മുഖം. എന്തൊക്കെയോ വിചാരങ്ങൾ ആ

Annual Athletic Meet

Arts Festival
'Ganamela' by the Music Club (boys)

Arts Festival
'Ganamela' by the Music Club (girls)

Arts Festival 'Rajadhani' staged by the members of the Dramatic Club

Arts Festival
Group Dance by Kalamoorti & Syamala

Ambika Hostel Day
"Manalkad" staged by the hostellers

Ambika Hostel Day "Ecumenism" tableau staged by the hostellers

നസ്സിനെ മഥിക്കുന്നുണ്ട്. ഷാജഹാനും, ദാരയും, അങ്ങനെ ജഹാന്നാരയും വേണ്ടി പടക്കളത്തിലേയ്ക്കു പോകാൻ യാത്രചോദി ക്കാൻ വന്നതായിരുന്ന ദുലേർ. നിശ്ചയ ദാർഢ്യം സ്ഫുരിക്കുന്ന മുഖഭാവത്തോടെ ദുലേർ പറഞ്ഞു.

''രജപുത്രന്മാർ എത്രയോ തവണ പ്രേമത്തിനും അഭിമാനത്തിനും വേണ്ടി യുദ്ധരംഗത്തു ജീവൻ ബലി അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജകുമാരി, നിങ്ങളുടെ മുഖാവരണത്തിന്റെ ഒരംശം കീറി എന്റെ കൈയിൽ രക്ഷ ബന്ധിക്കൂ. ഞാൻ ആ ചിഹ്നവുമായി രണാങ്കണത്തിലിറങ്ങും.''

അവർ താജിലേയ്ക്കു നടന്നു.

താജിലെത്തിയപ്പോൾ ജഹാന്നാര പറഞ്ഞു.

''താങ്കൾ ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു വാക്കുച്ചരിക്കൂ....താജ്മഹലിന്റെ പ്രതിധ്വനി അതിനുത്തരം പറയും.

തന്റെ പേർ താജ്മഹലിനകത്ത് അനേകദേവദൂതന്മാരുടെ കണ്ഠങ്ങളിൽനിന്നു മുഴങ്ങുന്നതുകേട്ട് ബീഗം കോരിത്തരിച്ചു.

പക്ഷേ ആഗ്രഹിച്ചതൊന്നും നടന്നില്ല. വഞ്ചകനായ നജവത്ഖാന്റെ വെടിയേററു പ്രിയതമൻ മരിച്ചു വീണു. ഇനിയും നിലാവു പരന്നൊഴുകും. ഇനിയും മാഘമാസങ്ങളെത്തി യമുനാതടങ്ങളിൽ ചിത്രം വരയ്ക്കും. പക്ഷേ അവയൊന്നും കാണുവാൻ ആരുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കാണേണ്ടവൻ അങ്ങു വിദൂരതയിലാണ്. ഇനിയൊരിക്കലും ദുലേർ തന്റെ മൂടുപടം മാററി തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളിലേയ്ക്കു നോക്കിപ്പറയില്ല.

''ബീഗം........ബീഗം..........നീയാണ് ലോകത്തിലെ ഏററവും സുന്ദരി. നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയം തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു..........നിനക്കു വേണ്ടി മാത്രം.

ജഹാന്നാരയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. താനിപ്പോൾ കാരാഗൃഹത്തിലാണ്. ചുററും ഇരുട്ട്. ദുലേർ ഇന്നു തന്റെ സമീപത്തില്ല. താൻ ഏകയാണ്. താൻ മാത്രം.

''അല്ലാഹു അക്ബർ''

മോത്തിമസ്ജിത്തിൽനിന്നുയർന്ന ആ ശബ്ദം യമുനാതടങ്ങളിൽ മാറ്റൊലി കൊണ്ടു. യമുനയുടെ മറുകരയിൽനിന്നു പ്രതിദ്ധ്വനിയുണ്ടായി.

''അല്ലാഹു അക്ബർ''

വേദന തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന നീല കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി ബീഗം കേണു.

''ഖുസ്സാ തേരേ രിസ്സ''

(ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം)

ദിവസങ്ങൾ മാസങ്ങളായി, മാസങ്ങൾ വർഷങ്ങളും. യമുന പല പ്രാവശ്യം ചിരിച്ചു, കരഞ്ഞു. വേനലും, മഞ്ഞും, മഴയും ഒന്നുമറിയാതെ ബീഗം കാരാഗൃഹത്തിലെ തമസ്സുമായി കൂടിക്കഴിഞ്ഞു. യൗവനത്തിന്റെ ചോരത്തിളപ്പു കുറഞ്ഞു. ഏകാന്തതയിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തി. തന്റെ ജീവിത കഥ അതേപടി കടലാസിലേയ്ക്കു പകർത്താൻ അവർ ഒരുങ്ങി. കള്ളവും കാപട്യവുമില്ലാതെ യഥാതഥമായി അവയെല്ലാം ചിത്രീകരിച്ചു. ജീവിതത്തിന്റെ സായാഹ്നവേളയിൽ മാനവജീവിതത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ അവർ ഔറംഗസീബിനു മാപ്പു കൊടുത്തു. പിന്നീട് ആത്മകഥയുടെ കുറേഭാഗം നശിപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്നുണ്ടായ മനഃപരിവർത്തനംമൂലം ബാക്കിഭാഗം നശിപ്പിക്കാതെ ജാസ്മിൻ കൊട്ടാരത്തിന്റെ കല്ലുകൾക്കിടയിൽ ഒളിച്ചുവച്ചു. സിംഹാസനലബ്ധിക്കായി ഔറംഗസീബു നടത്തിയ അതിദാരുണമായ ഭ്രാതൃഹത്യയുടെ യഥാർത്ഥ വിവരണമാണ് ഈ കുറിപ്പുകൾ. നിസ്സഹായയായ തന്റെ കരളലിയിക്കുന്ന

കഥ, സഹോദരന്മാരുടെ വധം, പിതാവിന്റെ കാരാഗൃഹവാസം, മൃഗാം സന്താനങ്ങളുടെ വിനാശം ഇവയെല്ലാം ഇതിലടങ്ങുന്നു.

രണ്ടു നൂററാണ്ടുകൾക്കുശേഷം ഇൻഡ്യയിലെ ചരിത്ര സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാനെത്തിയ ഫ്രഞ്ചുകാരിയായ ആൻറിയ ബുട്ടെൻസൺ ജാസ്മിൻ കൊട്ടാരത്തിന്റെ ധ്വംസനാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ ജഹാന്നാരയുടെ ആത്മകഥ കണ്ടെത്തി. സ്ത്രീയുടെ വേദന സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുമല്ലൊ. വർഷങ്ങളുടെ വ്യത്യാസവും മൈലുകളുടെ അന്തരവുമുണ്ടെങ്കിലും അവർ രണ്ടും സ്ത്രീകളാണ്. ജഹാന്നാര സ്വയം നശിപ്പിക്കുകയും, ഇരുനൂറുവർഷം കല്ലിനടിയിൽ കിടന്നതുകൊണ്ടു കുറെഭാഗം നശിക്കുകയും ചെയ്ത ആ കുറിപ്പുകൾ പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുമല്ലാതെ അതു വായിച്ചു തീർക്കാനാവില്ല. മരണത്തിനു കുറേ മുൻപ് അവർ എഴുതി.

"..........ഞാൻ ഈ കായിതങ്ങൾ ജാസ്മിൻ കൊട്ടാരത്തിന്റെ കല്ലിന്നടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടു പോകും. ഭാവിയിൽ എന്നെങ്കിലും ജാസ്മിൻ കൊട്ടാരം നശിക്കും. അപ്പോൾ എന്റെ ആത്മകഥ ധ്വംസനാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്നു മനുഷ്യർക്കു ദൃഷ്ടിഗോചരമാകും. സാമ്രാട്ട് ഷാജഹാന്റെ പുത്രി ജഹാന്നാരയെപ്പോലെ ദീനയും ദുഃഖിതയുമായി ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മനുഷ്യർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും..........

"ബാബുജി.................നമുക്കു പോകാം" ബിന്ദുവിന്റെ നേരെ നോക്കി തലയാട്ടി. ഒന്നും പറയാൻ തോന്നുന്നില്ല. മടങ്ങുമ്പോൾ ആ ശവകുടീരത്തിനുമുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു.

"ബഗൈർ സബ്സ്നാ പോശദ്
കംസമജാറേമറ, കേ കർബ്ബ്—
പോഷേ ഗരീബാം ഹാമീനൻ—
ഗിയബസ് അസ്സ്"".

പുൽപ്പരപ്പല്ലാതെ തന്റെ സമാധിക്കുമേൽ മറെറാന്നും പാടില്ല!!!

ജഹാന്നാരയുടെ ശവകുടീരം നോക്കി നിന്നപ്പോൾ കരയാൻ തോന്നി;
നീലക്കണ്ണുള്ള റാണിയെ ഓർത്ത്........
ഷാജഹാനെ ഓർത്ത്........
കറുത്തനിറവും വെളുത്ത ഹൃദയവുമുള്ള നളിനിയെ ഓർത്ത്........
തുടുത്ത മുഖവും ഉരുണ്ട കണ്ണുകളുമുള്ള ഓമനയെ ഓർത്ത്........

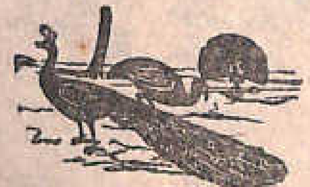

മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ റിപ്പോർട്ട്

ഈ കോളേജിലെ വിവിധ അസോസിയേഷനുകളുടെ ഭാരവാഹികളെ 14–10–68 തിങ്കളാഴ്ച കൂടിയ ഇലക്ട്രൽ കോളേജിന്റെ വിശേഷാൽ സമ്മേളനത്തിൽവച്ച് തിരഞ്ഞെടുത്തു. മലയാളം അസോസിയേഷൻ ചെയർമാനായി ശ്രീ ജേക്കബ്ബ് ജോണിനേയും സെക്രട്ടറിമാരായി ഡോളി ജോസ്, ചാക്കോ എം. എം. എന്നിവരേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. അസ്സോസിയേഷന്റെ ഡയറക്ടറായി ശ്രീ. ഏ. റ്റി. ജോൺ എം. എ. ബി. എഡ്. നിയുക്തനായി.

സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനം, 2–11–68ൽ വിവിധ കലാ സാംസ്കാരിക സംഘടനകളുടെ ഉൽഘാടനം ശ്രീ ജസ്റ്റീസ് ബാലകൃഷ്ണൻ എറാഡി നിർവ്വഹിച്ചതോടെ ആരംഭിച്ചു. ഉദ്ഘാടനസമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ എം. കെ. സാനു, ഒരു ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള കടമകളെപ്പററി പ്രസംഗിച്ചു.

അസോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രസംഗകലയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അനേകം പ്രസംഗസമിതികൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. പരിചയസമ്പന്നരായ അദ്ധ്യാപകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട പ്രസ്തുത സമ്മേളനങ്ങളിൽ 'സാഹിത്യത്തിൽ വിമർശനം, ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം' തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി.

അസോസിയേഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടത്തുകയുണ്ടായി. 12–11–68, 24–11–68, 21–1–69 എന്നീ തീയതികളിൽ നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദയോഗങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യ അണുബോംബ് നിർമ്മിക്കണം', 'ഇൻഡ്യയുടെ വിദേശനയം പരാജയമാണ്', 'ഗാന്ധിയിസം ഈ നൂററാണ്ടിനു പററിയതല്ല' എന്നീ പ്രമേയങ്ങൾ യഥാക്രമം ശ്രീ. റ്റി. സി. ജയിംസ്, ശ്രീ എം. റ്റി. ജോസഫ്, ശ്രീ ജോസ് ഏ. ജെ. എന്നിവർ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രമേയവതാരകരെ ശിരച്ഛേദികളാക്കത്തക്കവിധം ശ്രീ ജോസ് സെബാസ്റ്റ്യൻ, ശ്രീ ജോർജ്ജ് ജേക്കബ്ബ്, മിസ് ഡോളി ജോസ് എന്നിവർ യഥാക്രമം മുൻപറഞ്ഞ പ്രമേയങ്ങളെ എതിർത്തു. സമവാദം നടന്നപ്പോൾ വാദപ്രതിവാദയോഗങ്ങളിൽ ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികളും, അവക്ക് ഊററമായ പിന്തുണയും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അദ്ധ്യാപക പക്ഷത്തുനിന്നും

ശ്രീ ജോസഫ് കൊട്ടാരം എം. എ., റവ. സി. വിജീലിയ എം. എ., ശ്രീ സി. എ. ജോസഫ് എം. എസ്സി., ശ്രീ മാത്യുതോമസ് എം. എ., ശ്രീ കെ. ജെ. തോമസ് എം. എ. എന്നിവരും, ഇരുപക്ഷങ്ങളിലുമായി അണിനിരന്നു. യോഗാവസാനങ്ങളിൽ നടന്ന വോട്ടെടുപ്പിന്റെ ഫലമായി ആദ്യത്തേതൊഴികെ മററു് രണ്ടു് പ്രമേയങ്ങളും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

മലയാളം അസ്സോസിയേഷന്റെ സമാപനസമ്മേളനം 21–2–69 വെള്ളിയാഴ്ച വിവിധ കലാപരിപാടികളോടെ നടത്തപ്പെട്ടു. യോഗത്തിൽ ശ്രീ സി. എൽ. ശ്രീകണ്ഠൻനായർ (chief Editor of Kerala Bhooshanam) മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പററിയും ഉച്ചാരണാദികാര്യങ്ങളിൽ നാം കാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥയെപ്പററിയും ദീർഘമായി സംസാരിച്ചു.

ചുരുങ്ങിയ ഒരു പ്രവർത്തന മണ്ഡലമേ ഞങ്ങൾക്കു് ലഭ്യമായുള്ളവെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചതത്രയും ഭംഗിയായും ഫലവത്തായും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ ഞങ്ങൾ കൃതാർത്ഥരാണു്. അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കു് അനിവ്വാര്യമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ചെയ്തുതന്ന ബ. പ്രിൻസിപ്പളച്ചനേയും, ഞങ്ങൾക്കു് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകിയ ഡയറക്ടർ ശ്രീ എ. ററി. ജോൺ അവർകളേയും കൂടാതെ ഞങ്ങളോടൊത്തു പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവരേയും ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

എന്നു്, സെക്രട്ടറിമാർ
ഡോളി ജോസ്
ചാക്കോ എം. എം.

തൊടുപുഴ,
12–5–69.

★ ★ ★
നല്ല നല്ല ബേക്കറിസാധനങ്ങൾക്കും
ടീ പാർട്ടി ഓർഡറുകൾക്കും
★ ☆ ★

സമീപിക്കുക

ബ്രീസ്സ് ബേക്കറി
ആൻറ്
റെസ്റ്റോറൻറ്

ഈസ്റ്റ് ബസാർ തൊടുപുഴ

Phone: Shop 132
Res. 139

M. C. THOMAS & Co.

TEXTILE DEALERS
THODUPUZHA

A REPUTED NAME IN
TEXTILES IN KERALA
WHOLESALE AND RETAIL

DEALERS IN ALL
VARIETIES IN TEXTILES OF
ALL LEADING MILLS IN INDIA

Phone 146

തൊടുപുഴ താലൂക്ക് കോ - ഓപ്പറേറ്റീവ്

റബ്ബർ മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റി

ക്ലിപ്തം No. E 222

* ഉല്പാദനശേഷി കൂടിയ ഇനം
റബ്ബർ തൈകൾക്കും
* * റബ്ബറിനു പരമാവധി
വില ലഭിക്കുന്നതിനും
* * * തുരിശ്, ഓയിൽ, ആസിഡ്
വളം മുതലായി
* * * * റബർകൃഷി സംബന്ധമായ
എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും
സമീപിക്കാവുന്ന

തൊടുപുഴ താലൂക്കിലെ ഏക സ്ഥാപനം

ഏ. ഒ. ചാക്കോ
സെക്രട്ടറി.

പ്രൊ. വി. എം. ഔസേപ്പ്
പ്രസിഡണ്ട്

Phone No. 121

ജൗളികൾക്കും

കുടകൾക്കും

★ പുളിമൂട്ടിൽ

★ സിൽക്ക് ഹൗസ്

★ തൊടുപുഴ

DEALERS IN READY MADE SHIRTS
(BINNY, KAPPITHAN, TOPMAN)

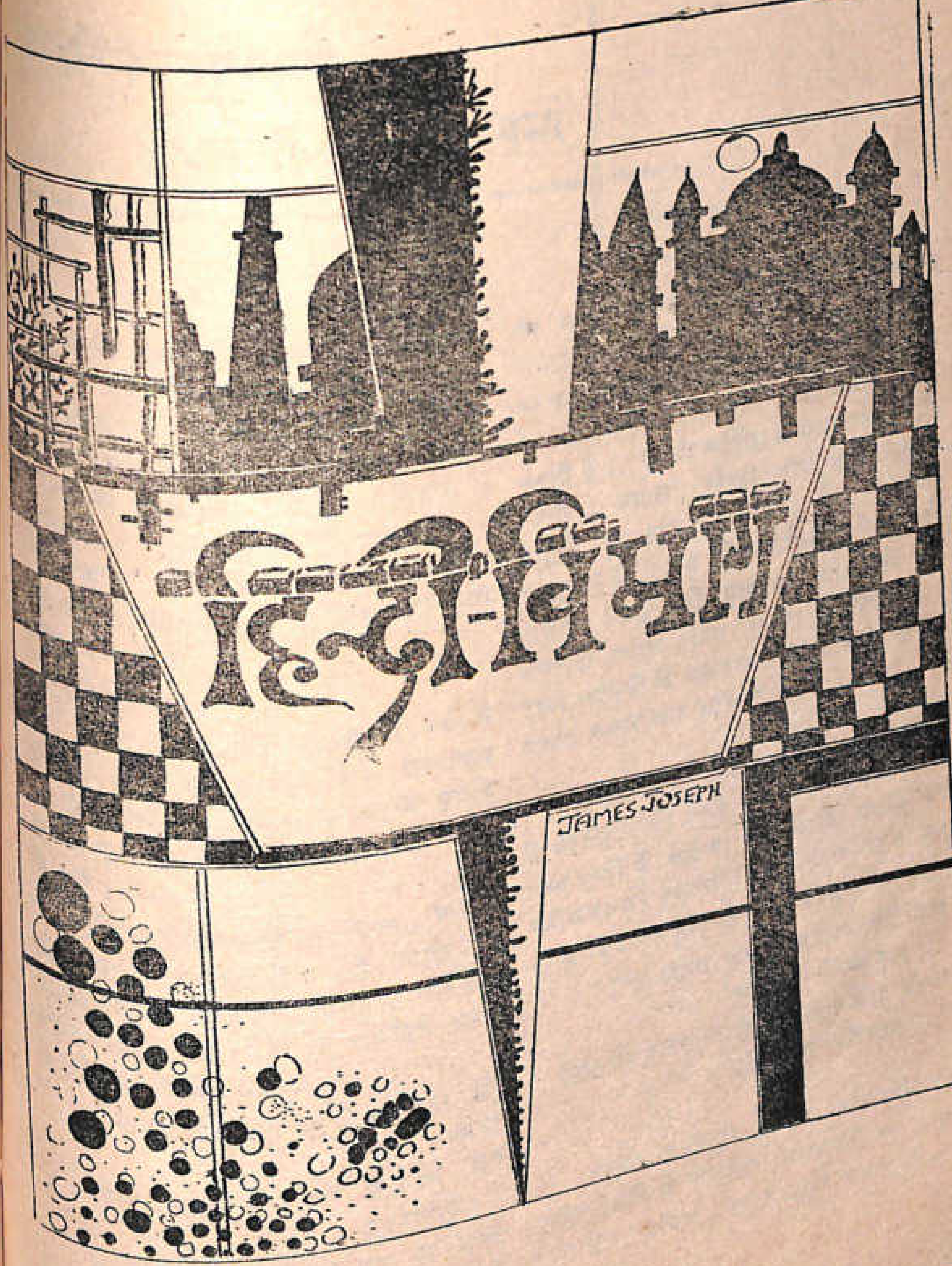

आधुनिक कवियत्रि
श्रीमती महादेवी वर्मा

Jayaprakash Madhavan II B. A.

हिन्दी साहित्य का विशाल आसमान अनेक तेजोपुंजों से जाज्वल्यमान है। उस में अपने व्यक्तित्व की आभा से और सभी को निष्प्रभ बनाने-वाला एक चमकीला तेजोपुंज है श्रीमती महादेवी वर्मा। 'निहार', 'रश्मि', 'नीरजा', 'सन्ध्यगीत', 'दीपशिखा' आदि काव्यग्रन्थों से महादेवी की काव्यकल्पना के बारे में हमें पूरा पता प्राप्त होता है।

महादेवी और प्रकृतिः

प्रकृति के अप्रतिम पूजारी के रूप में श्रीमती वर्मा चिरस्मरणीय है। छायावाद को जीवन देने के साथ साथ उन्होंने प्रकृति की भी पूजा की क्योंकि छायावाद का प्रकृति से घनिष्ट संबंध है।

श्रीमती वर्मा प्रकृति को चेतन, सजीव और सुन्दर मानती है। वे प्रकृति को मानवजीवन से निरपेक्ष माननेवाली नहीं है। अपने व्यक्तित्व को प्रकृति में समाहित करके वे वर्णन करती हैं; देखिए :

" फैलते हैं साँध्य नभ में भाप ही मेरे
रंगीले
तिमिर की दीपावली है रोम मेरे
पुलकगीले।"

प्रकृति में वे एक विराट रूप की छाया देखती हैं। उनका रहस्यवाद कोमल बनने का मुख्य कारण प्रकृति ही है' संतों के समान प्रकृति में ब्रह्मा को देखना महादेवी का काम न था। बलिक प्रकृति को ब्रह्म की प्रेमिका मानकर उसको वे जीवनमय प्यार करती हैं। उनकी कविता में प्राकृतिक पदार्थ-रजनी, प्रभात, संध्या और रहस्यवाद के प्रभावों का सुन्दर सामंजस्य है। आत्मा-परमात्मा की एकता को स्थापित करने केलिये उन्होंने सिंधु जैसे प्राकृतिक उपकरणों का यथातथ प्रयोग अपने काव्यों में किया है। दूसरे कवियों के अनुसार वे भी मानती है कि प्रकृति नश्वर और अस्थिर है।

वेडस्वर्थ जैसे अंग्रेजी कवियों के समान वे भी प्रकृति को अपने सब कुछ मानती थी। अन्य शब्दों में कहें तो उन्होंने भी प्रकृति का सर्ववादात्मक चित्रण (Pantheism) किया है। नीचे दिये पद्य खंड से यह स्पष्ट होता है।

" तेरी आभा का काम नभ को देता
अगणित दीपक दान;
दिन को कनक-राशी पहनाता विधु को
चाँदी सा परिधान "

उनकी, हृदय की कोमल भावनाओं को उद्दीप्त कराने में प्राकृतिक उपकरणों का बडा हाथ है। पावस, वसंत आदि उपकरणों को

लेकर वे उपमानों की सृष्टि करती हैं। प्रकृति के मानवीकरण करने में भी उनकी बडी कुशलता है। देखिए,

अपसरा तेरा नर्तन सुन्दर
रवि शशि तेरे अवतंस लोल "

अंत में, महादेवी के काव्यों में चित्रित प्रकृति के बारे में यह कहना अनुचित नहीं होगा कि अधिकतर प्रकृति उनके काव्य को अलंकृत करने केलिए पृष्ठभूमि के में रूप आयी है।

महादेवी का छायावाद :

हिन्दी के छायावादी कवियों में श्रीमती वर्मा सर्वप्रथम और समर्थ मानी जाती है। छायावाद के प्रमुख तत्व हैं वैयक्तिकता, मानवीकरण, रहस्यात्मकता एवं लक्षणिक मूर्तिमता। ये सब विशेषतायें उनकी कविता में भी द्रष्टव्य हैं। पंडित विनयमोहन शर्मा ने कहा है कि, "छायावाद ने महादेवी को जन्म दिया और महादेवी ने छायावाद को जीवन।" उनके छायावाद के प्रमुख तत्व ये हैं।

वैयक्तिकता :

व्यक्ति के हृदय की भावनाओं को सुन्दर ढंग से प्रस्तुत करना इसका मतलब हैं और महादेवी की कविता निस्संदेह उनके हृदय का साकार रूप है।

मानवीकरण :

प्राकृतिक उपकरणों का मानवीकरण करना इसका अर्थ है। उनकी कविता, सच कहें तो, मानवीकरण से ओतप्रोत है।

रहस्यात्मकता :

दुःख भावना या रहस्यात्मकता ही छायावाद का सर्वश्रेष्ठ तत्व है। श्रीमती वर्माजी के छायावाद का भी मूलाधार यह है। वे कहती हैं,

" मैं नीर भरी दुःख की बदली
विस्मृत नभ का कोई कोना "

लाक्षणिकता:

अच्छे शब्दों पर आधारित अनेक सुन्दर चित्र उनकी कविता की अपनी विशेषता है। ये चित्र रेखाओं और रंगों से उभरती हैं। वे गाती हैं,

" स्वर्ण है वे मत, कहो अब क्षार में उनको
सुना दूँ

पीडा, रहस्यात्मकता, वैयक्तिकता, मानवीकरण, लाक्षणिकता आदि वर्माजी के छायावाद की उत्तम विशेषताओं को देखकर एक विश्वविख्यात आलोचक ने कहा कि, " महादेवी की कविता मानो, छायावाद की आदर्श-रचना है। वह चिरनीख जलता हुआ दीपक है।"

महादेवी की प्रणयानुभूति :

कई प्रणयरूपों का सुन्दर चित्रण अपने काव्यों में उन्होंने किया हैं। उन में, आलोचकों की राय में दो मुख्य है।

सात्विक प्रेम :

वासनायुक्त, शुद्ध प्रीति और राग ही सात्विक प्रेम का मतलब है। इस प्रेम के उन्नायकों में प्रमुख प्लेटो (Plato) 'धीरजा' और 'निहार' में इसी प्रणयरूप का उन्होंने अधिक चित्रण किया है।

ईश्वर के प्रति आत्मा की आनंद बढता

आत्मा के रति-भाव में ही महादेवी ने इस प्रणयरूप को खडा किया है। निर्गुण निराकार, ईश्वर के प्रति प्रणयोक्ति करना ही उसका मूलाधार है। मीरा के समान महादेवी ने भी उसका चित्रण ठीक ढंग से 'दीपशिखा' और 'नीरजा' में किया है।

महादेवी और रहस्यवाद :

महादेवी का रहस्यवाद आधुनिक है। छायावादी कवियों में एक ही रहस्यवादी के रूप में आप मशहूर हैं। आचार्य शुकलजी की वाणी इस अवसर में स्मरणीय है, "छायावादी कहे जानेवाले कवियों में महादेवी ही रहस्यवाद के भीतर रही है।" निराकार ईश्वर को साकार बनाकर उसके साथ रागात्मक संबंध स्थापित करना रहस्यवाद का अर्थ है। इसकेलिए रहस्यवादी कवि कल्पना और भाव को माध्यम के रूप में स्वीकार करते हैं। कवि विरह, मिलनाकाँक्षा और आत्मसमर्पण की भावनाओं और अनुभूतियों को प्रतीक तथा रूपकों के माध्यम से व्यक्त करता है।

महादेवी के रहस्यवाद में रहस्यवाद की परंपरागत विशेषतायें द्रष्टव्य हैं। लेकिन इनके बिना पराविद्या की अपार्थिवता, लौकिक प्रेम से तीव्रता और वेदांत से अद्वैतवाद आदि उनके रहस्यवाद को सविशेषतायें है।

महादेवी के रहस्यवाद का मूल उपनिषदों में पाया जाता है। उनकी राय में, "रहस्यवाद जो प्रवृत्तियाँ मिलती हैं उनके मूल रूप हमें उपनिषदों में मिल जाते हैं।" निस्संदेह उनका रहस्यवाद भावनात्मक और काल्पनिक है। ईश्वर के प्रति उनका विरह, भावना के माध्यम से ही हुआ है। अस्पष्टता और अनुभूति की कमी, आलोचकों की राय में महादेवी के रहस्यवाद के दोष हैं।

काव्य की मूल-प्रेरणा (वेदनानुभूति)

श्रेष्ठ कविता का जन्म वेदना और दुःख से ही होता है। आदिकवि वाल्मीकि के सर्वोत्कृष्ट और विश्वविख्यात श्लोक दुख से ही पैदा हुए थे। कविवर पंतजी ने कहा है कि, "वियोगी होगा पहला कवि।" अंग्रेजी कवि सम्राट शैली (shelley) ने भी यही मत प्रकट किया है। उनकी वाणी में "Our Sweetest songs are those that tell of saddest thought." श्रीमती वर्मा की काव्यकल्पना का भी आधार वेदना और दुःख है परंतु तर्क की बात यह है कि इस वेदना का कारण क्या है। इस के बारे में हिन्दी के प्रमुख आलोचकों के बीच में मतभेद है।

व्यक्तिगत दुख इसका एक कारण माना जाता है। उनको अच्छे मित्रों की कमी थी और उन्होंने स्वयं निराशा के साथ कहा है कि, "मुझे खिलानेवाले व्यक्तियों का अभाव ही मेरे पास है, 'सूखे सुमन' में इस निराशा की ओर वे प्रकाश डालती हैं।

"कौन रोयेगा, सुमन
हम से मनुज निस्सार को"

महादेवी के ऊपर बौद्धदर्शन का जो गहरा प्रभाव था वह भी उनकी दुःखभावना का कारण बताया जाता है।

कुछ आलोचक यह भी सोचते हैं कि मानसिक दमन और अनुभूतियाँ ही श्रीमती वर्मा की वेदना का मुख्य कारण है। श्री सुधाँशु की राय में "महादेवी वर्मा के जीवन की शुष्कता ने उन्हें लोकविमुख वैराग्य दिया।" अपनी वेदनानुभूति के बारे में महादेवी वर्मा ने स्वयं कहा है, "जीवन में मुझे बहुत आदर और बहुत माला में सब कुछ मिला है। कदाचित यह उसी की प्रतिक्रिया है कि वेदना मुझे इतनी मधुर लगी है।"

उनकी कविता में चिवित दुखों में मुख्य तीन प्रकार के है। वे हैं निर्मणात्मक, करुणात्मक और साधनात्मक।

निर्माणात्मक दुःख :

जिस दुःख के अभाव में जीवन निस्पंद और निष्क्रिय बन जाता है उसको ही वे निर्माणात्मक दुःख मानती है।

" गल जाता लघु बीज असंख्यक,
नश्वर बीज बनाने को।"

इन पंक्तियों में निर्माणात्मक दुःख का ही वर्णन किया गया है।

करुणात्मक दुःख :

जिस दुःख या वेदना से करुणा उत्पन्न हो जाती हैं उसी को करुणात्मक दुःख कहते हैं। इस करुणा का प्राधान्य उनकी कविता में है। दूसरों के दुःख देखकर कवयत्रि का मन करुणा से पिघल जाता है।

साधनात्मक दुःख :

प्रिय का साक्षात्कार, निर्वाण और मुक्ति वेदना में से ही संभव है। यही साधनात्मक दुःख का मतलब है।

इसप्रकार श्रीमती वर्मा के काव्यों में दुःख विविध रूपों में मौजूद है। क्रन्दन, सजल नयन और दीर्घनिश्वास से होकर उनकी वेदना निस्तब्धता पर पहुँच जाती है। दुःख और वेदना के बीच में ही एक अक्षय और महान सौन्दर्य का अनुभव उन्होंने किया है।

रहस्यवाद, छायावाद और प्रकृति के माध्यम से श्रेष्ठ कविता की सृष्टि करनेवाली, प्रेम, वेदना और विरहभावों की श्रेष्ठ कवयित्री के रूप में श्रीमती महादेवी वर्मा हिन्दी साहित्य-मंदिर में चिरप्रतिष्ठित बन गयी है। पद्य की भाँति गद्य के क्षेत्र में भी श्रीमती वर्मा ने स्तुत्यर्ह सेवा की है। इन्हीं कारणों से ही स्वतंत्र भारतीय सरकार ने साहित्यसेवा केलिए " आपको पद्मभूषण " उपाधि से सम्मानित किया है।

Narayanan Elayath T. M. II D. C.

श्री उपेन्द्रनाथ अश्क

आजकल के उच्चकोटि के साहित्यकारों में श्री उपेन्द्रनाथ अश्क का नाम सर्वप्रथम आता है। वे एक साथ एक सफल उपन्यासकार, नाटककार; कहानीकार और महान कवि भी हैं।

व्यक्तित्व और साहित्य दोनों के क्षेत्रों में विविधता को लेकर आनेवाले एक प्रतिभाशाली लेखक है श्री अश्क। उन की शैली सरस एवं प्रवाहपूर्ण है। संक्षिप्त एवं नपे-तुले शब्दों में पात्रों के चरित्र चित्रण करना आप की कला की अपनी विशेषता है। वे पहले उर्दु में लिखते थे जिसके कारण उन की भाषा शैली बहुत चलती हुई बन गयी। ऐसे होने पर भी उन की भाषा सीधी, चुस्त और प्रभावशालिनी है। कहना पडता है कि अश्क जी की रचनाएं बहुत सुन्दर हुई है।

एक सफल नाटककार, कहानीकार और श्रेष्ट कवि होने पर भी वे एक उपन्यासकार के नाम से प्रसिद्ध है। प्रेमचन्द का सूक्ष्म निरीक्षण एवं यथार्थ जीवनानुभव लेकर वे हिन्दी उपन्यास क्षेत्र में अवतारित हुए। उन में छोटे-छोटे घटना-प्रसंगों तथा परिचित वातावरण एवं परिस्थितियों के व्यंजक वर्णन की अपूर्व क्षमता है। वे किसी राजनैतिक, आर्थिक; मनोवैज्ञानिक अथवा दार्शनिक पूर्वग्रह से ग्रस्त नहीं है और उन्होंने केवल चित्रण का प्रयास किया है। अश्क जी ने कई उपन्यासों की रचना की है जिनमें " सितारों के खेल ", " गिरती दीवारें ", " गर्म राख ", बडी बडी आँखें ", "पत्थर अलपत्थर " आदि प्रमुख हैं।

अश्क जी का पहला उपन्यास, "सितारों के खेल " सन् १९४० में प्रकाशित हुआ था। उसमें आधुनिक ढंग के रोमानी प्रेम की कथा
वाणात है। इस उपन्यास के प्रणयन के
उद्देश्य के बारे में लेखक स्वयं कहते हैं—
" अपनी इस बृहत् उपन्यास में दूसरी बातों के
अलावा मैं इस बात पर भी प्रकाश डालना
चाहता था कि सच्चा प्यार जिसके पीछे दुनियाँ
परेशान है, वास्तव में वही नहीं, जिसके
गुण हीर-रांझा, सोहिनी—महीवल अथवा
शीरी पुरहाद आदि प्यार की लोक-गाथाओं में
निरन्तर गाये जाते है। "

अश्क जी की कीर्ति का वास्तविक स्मारक उनका दूसरा उपन्यास "गिरती दीवारें " है। यह १९४७ में प्रकाशित हुआ था और इस में
लेखक की यथार्थ वर्णन प्रतिभा उच्चकोटि
पर पहुँची हुई दिखायी पडती है। इस
उपन्यास में जीवन सुख-दुख, हास्य- अश्रु,
विनोद-संताप और उत्कर्ष-पतन का जो सुन्दर
सजीव और मर्मस्पर्शी वर्णन है, वह अश्क
की कला को आदर्श रूप में व्यक्त करता है।

" गर्म राख " उनका तीसरा उपन्यास है। यह सामाजिक प्रेरणा से लिखा गया

एक बृहत् उपन्यास है, यद्यपि समाज की विषमताएं उस में खुलकर नहीं आती। कालेजों, में पढने-पढानेवाले और प्रेमकरनेवाले लडके-लडकियाँ, अपने अधिकारों के लिए लडनेवाला मज़दूर वर्ग, उस के नेता और उस के दुश्मन, साहित्यिक, कवि, बुद्धिजीवी आदि सभी प्रकार के पात्र इस लम्बे-चौडे स्टेज पर आते जाते हैं और किसी हद तक बडे परिश्रम और यथासंभव सचाई के साथ अश्क जी ने उस का रूप गढा है।

अश्क जी का चौथा उपन्यास "बडी बडी आँखें" शैली, शिल्प और भावविन्यास की दृष्टि से हिन्दी के सर्वश्रेष्ठ उपन्यासों की पंक्ति में स्थान बना लेगा। निःसन्देह "बडी बडी आँखें" समझने केलिए पाठकों के पास मन की बडी बडी आँखें होनी चाहिए।

"गिरती दीवारें" से हिन्दी उपन्यासकारों की प्रथम पंक्ति में अश्क जी को जो विशिष्ट स्थान प्राप्त हुआ, वह उनके पाँचवें उपन्यास "पत्थर अलपत्थर" से और भी विशिष्ट हो उठा है। इसकी विषय वस्तु तथा शैली दोनों ही में नयापन है। इस में काश्मीर के प्राकृतिक सौन्दर्य-वैभव के साथ साथ वहाँ के मज़दूर किसानों की गरीबी, पुलिसवालों के ज़ोर-जल्म और एक विज़िटर के सेठ की हृदयहीनता के यथार्थ चित्र अंकित है। वे स्वयं "पत्थर अलपत्थर को अपना सर्वश्रेष्ठ उपन्यास मानते हैं।

इन उपन्यासों के अलावा उन्होंने कई कहानियों, नाटकों तथा काव्यों की रचना की है। "७० श्रेष्ठ कहानियाँ", "छींटे", "काले साहब", "बैगन का पौधा", "दो धारा", "पलंग", "आकाश चारी" आदि उन की लिखी कहानियों में कुछ है। उनके नाटकों की पंक्ति में "आदि मार्ग", "स्वर्ग की झलक", "कैद और उडान", "अलग अलग रास्ते", "जय पराजय", "बडे खिलाडी आदि आते हैं।

"दीप जलेगा" अश्क जी का अत्यन्त लोकप्रिय काव्य संग्रह है। अपनी इस लम्बी कविता में कवि अश्क ने मृत्यू को सामने देख कर भी उस पर जीवन की जय की जो कल्पना की है, वह प्राचीन हो कर भी नवीन है। इस काव्य संग्रह का प्रवाह, इसका ओज, इसकी ललकर और अन्तर्भुत दृढ निश्चय ही हिन्दी में अनूठा है। "सडकों पे ढले साये" और "सोया हुआ प्रभा मंडल" उन के अन्य काव्यसंग्रह है। अलावा इसके उन्हों ने बरगद की बेटी' "चाँदनी रात और अजगर" आदि खण्ड-काव्यों की रचना भी की है। इन सब को पढ कर हमें उन की सीधी सरल और हृदय को प्रभावित करनेवाली शैली का पता चलेगा। अन्त में कहना पडता है कि अश्क जी हिन्दी के एक श्रेष्ठ एवं सफल साहित्यकार है।

जेलों में नेहरूजी

Hari R. Nair

विश्व के शिखरस्थ राजनीतिज्ञो में स्व० जवाहरलाल नेहरू अग्रगण्य माने जाते हैं। स्वतंत्रता प्राप्ति के लिए गाँधीजी के नेतृत्व में जो संग्राम हुआ, उस में भाग लेने के कारण नेहरुजी को भी वर्षों के लिए जेलों में अपना जीवन बिताना पडा। जेल जीवन का एक लाभ यह हुआ कि उनको खूब लिखने का अवकाश मिला और इसलिए ही वे विश्व के एक महान साहित्यकार बन गये। उनके महान कृतियों का जन्म जेलों की काल कोठरियों में ही हुआ। आपकी 'डिस्कावरी आफ इंडिया' (Discovery of India) लोकप्रिय है। इसका कारण यह है कि इस में हम नेहरुजी को एक दार्शनिक के रूप में देखते हैं। उनके महान ग्रंथों में 'विश्व इतिहास की झलक 'इंडिया एंड दि वेल्ड' (India and the world') और 'मेरी कहानी' अनर्घ रत्न ही है। अलावा इसके, जेल से उन्होंने अपनी सुपुत्रि इन्दिरा प्रियदार्शिनी को और बहन कृष्णा को जो पत्र लिखे, वे भी साहित्यिक दृष्टि से मूल्यवान हैं। अपनी आत्मकथा में उन्होंने भारतीय स्वतंत्रता के महान संग्राम की कहानी का वर्णन किया है। उसमें उन्होंने अपने जेल-जीवन का खूब वर्णन भी किया है।

करीब साढे चौदह महीनों के लिए वे देहरादून जेल में रहनेवाले थे। उनकी छोटी सी कोठरी अंधकार से भरी हुई थी। पर दो ही दिनों में वे उस कमरे के एक भाग हो गये। कोठरी के आँगन के प्रत्येक घास भी नेहरुजी के दोस्त था। उस आँगन के पत्थर के टेढे-मेढे टुकडों कों वे बहुत पसंद करते थे। इस प्रकार उस जेल के हरेक अंश से वे परिचित थे।

प्रकृति के सुन्दर दृश्यों को देखना नेहरुजी का एक विनोद था। रोज़ सबेरे जेल के आँगन में वे टहलनेवाले थे। टहलते समय अपने पडोसी गगनचुम्बी हिमालय का दृश्य उनकी खुशी को गढानेवाला था, जिससे जेल की उदासी बहुत दूर हो जाती थी। कोठरी में बन्द रहने पर उनके मन में सदैव दुःख पूर्ण चिंता थी। इस समय, कोठरी में बन्द रहने के कारण वे गिरिराज के दर्शन नहीं कर सकते थे। पर उनके मन में सदैव ही उसका ध्यान रहता था और हमेशा वह नगाधिराज उनके निकट ही मालूम होता था। उनके जेल के आँगन में कई आम के पेड थे, जिनके कोमल और स्निग्ध पत्ते गेहुँए रंग के थे। सचमुच यह उनके लिए एक नयनाभिराम दृश्य था। इसके अलावा वहाँ एक बरगद का वृक्ष भी था, जो तरुणावस्था में था।

२४ दिसम्बर १९६२ की रात नेहरुजी को 'मेरी कहानी' में उस अच्छी तरह याद है।

दिन जो घटना हुई , उसका वर्णन नेहरुजी इस प्रकार करते हैं :- "बडी जोर की बिजली कडक रही थी और दिन भर पानी बरसता रहा। जाडा इतना सख्त कि कुछ मत पूछिये। शारीरिक कष्ट की दृष्टि से अपने सारे जेल-जीवन में मुझे बहुत कम ऐसे बुरे दिन देखने पडे हैं। लेकिन शामको बादल एकाएक बिखर गये और जब मैं ने देखा कि पर्वत श्रेणियों पर और पहाडियों पर बर्फ ही बर्फ जमी हुई तो मेरा सारा कष्ट , न जाने कहाँ चला गया "।

शरद् और शिशिर ऋतुयें भी नेहरुजी को दुःख की ऋतुयें थीं। एक तरफ बिजली कडक रही थी तो दूसरी तरफ़ वर्षा बरस रही थी। बर्फ के तूफान और टीन के छतों पर भयानक स्वर बनाते हुये ओलों के कारण वे अच्छी तरह सो नहीं सकते थे।

जेल में नेहरुजी अकेले नहीं थे। उनके साथ कई जीव-जन्तु भी थे। खटमलों, मच्छरों और कुछ कुछ मक्खियाँ भी जेल में उनके साथी थे। इन प्राणियों से उन्हें स्वरक्षा के लिये सामना करना भी पडा। एक बार एक ततैये ने उन्हें काटा। गुस्से में आकर उन्होंने उन सब को निकाल देना चाहा। कोशिश भी की। मगर कुछ फायदा नहीं हुआ क्यों कि छत में उनके अंडे भी थे।

जेल के आस पास के एक पेड में झुंड के झुंड गिलहारियाँ होती थी। वे निशंक होकर नेहरुजी के बहुत निकट आ जाते थे। लखनऊ जेल के आँगन में वे एक पत्थर पर बैठकर कुछ पढा करते थे। कभी कभी कोई गिलहरी उनकी गोद में बैठ जाती और चारों ओर देखती , फिर घबराकर भाग जाती। कभी कभी इन गिलहारियों के बच्चे पेड से गिर पडते। एक बार नेहरुजी के एक दोस्त ने ऐसे तीन गिरे हुये बच्चों को संभाल कर रखने का निश्चयकिया। वे उस प्रकार करनेवाले थे कि सवाल यह हो गया कि उन बच्चों को भोजन कैसे दे दें? आखिर उस साथी ने कलम के ' फिलर ' से एक फीडिंग बोत्तल ' बनाया जिस से कुछ दाना उन बच्चों को दे दिया।

बरेली जेल में तो बंदर की आबादी बहुत अधिक थी। नेहरुजी की राय में इन बन्दरों की कूद-फांद देखने लायक है। एक घटना का वर्णन देखिये :—एक बन्दर का बच्चा किसी तरह हमारी बैरक में आ गया। वह दीवार की ऊंचाई तक उछल नहीं सकता था। वार्डर ने कुछ नम्बरदारों से मिलकर उसे पकडा और उसके गले में एक रस्सी बाँध दी। उसके माँ-बाप ने यह देखा और गुस्से से उनकी आँखें लाल हो गयीं। अचानक उनमें से एक बडा बन्दर (शायद बाप बन्दर) कूदा जहाँ वह बच्चा खडा था। " नेहरुजी सहज हास्य रस में कहते हैं कि यह एक बडी बहादुरी का काम था।

तीन चार साँप भी जेल में नेहरुजी के साथी थे। सच पूछिये तो वे इन विषैले

Senior Pre-Degree 'E' Batch 1968-'69

Senior Pre-Degree 'F' Batch 1968-'69

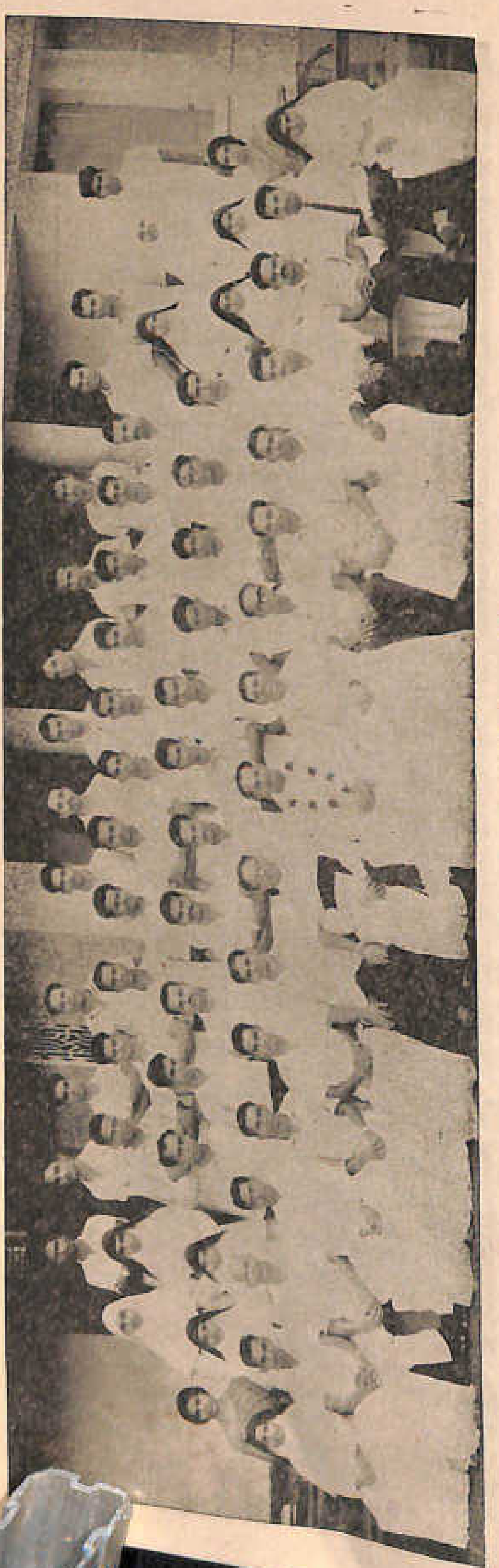

Farewell to Fr. Paul Kodamullil

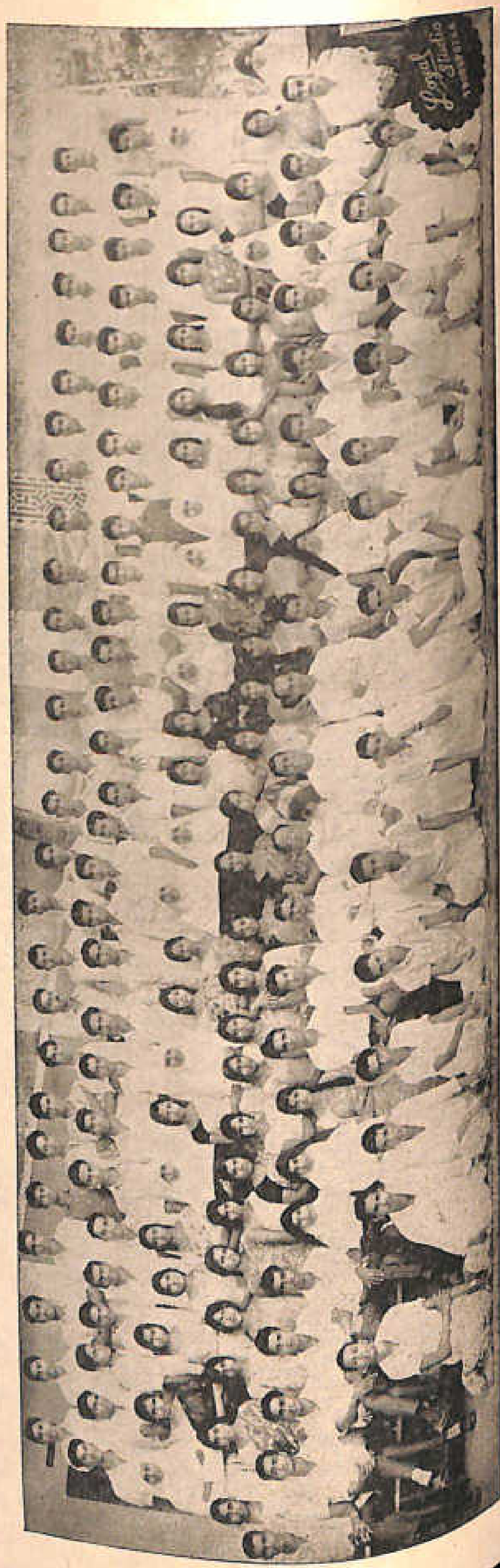

C. S. U. Camp

साँपों को भी पसंद करते थे। लेकिन इस ऐसा मानना निरी मूर्खता है कि नेहरूजी जेलों में उनका स्वागत करनेवाले थे। पर यह समझना चाहिये कि इन साँपों को देखकर उनको अरुचि नहीं लगती थी।

देहरादून में एक नये जंतु से उनकी मुलाकात हुई, जो उनके लिए एक अपरिचित जानवर था। आँगन में नेहरूजी टहलनेवाले थे कि बाहर से एक आदमी आया, जो एक अजीब जंतु को लिया हुआ था। नेहरूजी ने देखा कि वह गोह और मगर के बीच का कोई जानवर था। देहरादून के विविध प्रकार के पक्षियों के कलख से नेहरूजी को बहुत आनन्द भी मिला। उन पक्षियों के चिचियाने और चहचहाने और सबसे बढ़कर कोयल के दर्द-भरे कूक कूक नाद उनके मन में विविध प्रकार की अनुभूतियाँ बनानेवाले थे।

इस प्रकार बाहर की अपेक्षा जेल में ही जानवरों से नेहरूजी की मुलाकात हुई। उनकी राय में भारतीय लोग जीव-दया में सिद्धार्थ के अनुयायी होते हुये भी जानवरों की अवहेलना करनेवाले हैं। गाय से भी, जो हिन्दुओं के बहुत प्रिय और पूज्य है—जिसे वे गो-माता पुकारते हैं—वे अवहेलना करनेवाले हैं। यह एक दुःख की बात है, नेहरूजी की राय में।

—जयहिन्द—

लेख

उपन्यासकार

ताराशंकर बानरजी

T. M. Sunny II B. Sc.

भारतीय ज्ञान पीठ के द्वितीय अवार्ड को योग्य बनने का सौभाग्य बंगला के सुप्रसिद्ध साहित्यकार ताराशंकर बानरजी को हुआ है। आप के 'गणदेवता' नामक उपन्यास को ही यह अपूर्व सम्मान मिला है। ज्ञान पीठ का प्रथम अवार्ड मलयालम के महाकवि जी. शंकरकुरुप के "ओटकुष़ल" नामक कविता संग्रह को मिला था।

ताराशंकर बानरजी आज भारत के सब से श्रेष्ठ उपन्यासकार माने जाते हैं। आप पक्के गाँधीवादी हैं। वर्षों तक गाँधीजी के निकटतम संपर्क में रहने का आप को सौभाग्य प्राप्त हुआ है। इस सर्वश्रेष्ठ साहित्यकार का जीवन भारत के स्वतंन्त्रता—संग्राम के इतिहास से संबंधित है।

ताराशंकर बानरजी का जन्म २५ जूलाई १८९८ को बंगला प्रांत के बिरभुक जिले के एक साधारण ज़मीन्दारी परिवार में हुआ। लेकिन दुख की बात है कि जब ताराशंकर एक छोटा बच्चा था तब उनके पिता हरिदास बानरजी स्वर्ग सिधारे। इसलिए, पिता के परिलालन में जीवन विताने का सौभाग्य बचपन में ही उन्हें नष्ट हुआ।

माता, प्रभावति देवी की संरक्षा में वे बडे हुए। अपने गाँव के एक हाईस्कूल में उन्हों ने "मेट्रिकुलेषन" परीक्षा पास की। हाईस्कूल की शिक्षा के बाद उच्चशिक्षा प्राप्त करने केलिए वे कलकट्टा के सेन्ट सेवियेर्स (St. Xavier's) कालेज में पढने लगे। उस समय में बंगाल के कोने कोने में स्वतंन्त्रता—संग्राम की लहरे मारती रहती थी। बंगाल के क्रांतिकारों से, परिचित होने का मौका उन्हें इस समय में मिला। इस कारण से, अंग्रेज़ी सरकार ने उन्हें 'गाँव बन्धन' में रखा और बिना-विलंब उनको अपनी शिक्षा का अन्त करना पडा।

परिवार की बडी संतान होने के कारण, अपने दो भाईयों की ही संरक्षा करने का कर्तव्य भी ताराशंकर के हाथ में आ पहुँचा। इस अवसर में उनका प्रधान काम गाँव की अपनी वस्तुवों की देख रेख करना था। धीरे-धीरे युवा, ताराशंकर में छिपी गयी नैसर्गिक कवि-प्रतिभा उस गाँव के कलापूर्ण अंतरीक्ष में जगने लगी। इसी बीच में वे समाज सेवा की ओर आकृष्ट हो गये और उन्होंने सोष्यल सर्वीस यूणियन' (Social Service Union) नामक एक संघ की स्थापना की।

सन् १९२८ को उन्होंने अपनी प्रथम कहानी प्रकाशित की इतने में वे, स्वतंन्त्रता-संग्राम के प्रमुख सेनानी तथा कांग्रेज़ के अद्वितीय नेता बन गये थे। सन् १९३० में जब अंग्रेज़ सरकार ने उन्हें कैद कर जेल भेजा तब उन्हों ने अपना प्रथम उपन्यास 'चैतेलिघरणी, (झंझावात) की रचना की थी। उस कष्टपूर्ण एवं यातनाभरी जेल जीवन में ही उन्होंने कई उपन्यासों, नाटकों तथा कहानियों की रचना की।

एक सौ से अधिक पुस्तकें उनकी लिखी हुई हैं। उन में ४० से ज्यादा पुस्तकें उपन्यास हैं। बाकी सभी नाटक तथा कहानिसंग्रह हैं। धात्रीदेवता, चण्डीमण्डप, पजंग्राम नाकिनि, गणदेवता, कवि काव्याकहिनी, आरोग्यनिकेतन, विचारक, ससपति, राधा, उपकथा, मझली अंधेरा अगुण, तमस, तपस्या, चिरन्तली, रायकमल आदि आप के प्रमुख उपन्यास ग्रन्थ हैं। उनके नाटकों में 'कालिन्दी' और "द्विपुरुष" सब से श्रेष्ठ माने जाते हैं।

ताराशंकर की कई रचनायें पुरस्कार प्राप्त करने को योग्य बन गयी है। उनके "अनसूरी बान्कर उपकथा" नामक उपन्यास को सन् १९४७ में "शरश्चन्द्र स्मारक" पुरस्कार मिला। उनके सब से प्रसिद्ध उपन्यास "आरोग्यनिकेतन" सन् १९५५ को 'रवीन्द्र' पुरस्कार तथा केन्द्रीय साहित्य अकाटमी का अवार्ड मिलने को योग्य बन गया। साहित्य के क्षेत्रों में आप की बहुमुखी तथा प्रशंसनीय कामों के आदर के लिए कलकट्टा के विश्वविद्यालय ने "जगत तरुणी" 'प्रथक' नामक उपाधि देकर उन्हें सम्मानित किया।

सन् १९५२ से सन् १९६० तक ताराशंकरजी बंगाल के 'लेजीस्लेटीव अंसबली' (Legeslative Assambly) के मेंबर थे।

सन् १९६० से सन् १९६६ तक वे राज्य सभा के मेंबर थे। सन् १९५९ को वे कलकट्टा में हुए पी. ई. एन. कौनफरनस (P. E. N. conference) के अध्यक्ष थे।

देश विदेशों के साहित्यकारों की कई सभावों में भाग लेने का सौभाग्य उन्हें हुआ है। सन् १९५३ में चीन पर्यटन केलिये सरकार से चुने गये दो प्रतिनिधियों में एक ताराशंकरजी था। सन् १९५८ को 'ऐशियन' रैटेर्स कोनफरनस(Asian writer's Conference) की प्रिपेरटरी कम्मिट्टी (Preparatory committe) में भाग लेने के लिये वे रूस गये।

स्वतन्त्रता-संग्राम की, बगंला के ग्रामीण जीवन तथा समाज का सच्चा प्रतिबिंब है आप की सुप्रसिद्ध रचना 'गणदेवता'। (कठिनाईयों तथा विषमताओं के लहरे मारते हुए आते समय भी मानव की भलाई पर विश्वास रखते हुए जीवन बितानेवाले एक अध्यापक का रोमांचकारी चित्र उन्होंने इस में खींच लिया है। प्राचीन भारतीय गाँवों की दयनीय तथा शोकपूर्ण स्थिति का यथार्थ चित्र हमें इस

उपन्यास से मिलता है। भारत के दलित पीडित एवं शोषित किसानों के उद्धार केलिये काम करने का आह्वान ताराशंकरजी ने इस में किया है।

ताराशंकर की तूलिका अब भी युवत्व की प्रसन्नता से चल रही है। आप की रचनाएँ पाठकों के मन में स्थाई प्रभाव डालनेवाली होती है। आप की भाषा में सरलता तथा प्रवाह है। सन् १७९९ से सन् १९५३ तक के बंगाल के ज़र्मीनदारी जीवन की पृष्ठभूमि में लिखे गये अपने 'महान उपन्यास' के पुनः संशोधन में आप लगे हुए है।

ताराशंकरजी भारतीय संस्कृति के प्रतिनिधि है। उनके मानस में भारतीय कवियों की आत्मा तैरती दिखाई देती है। उन मनीषियों की प्रतिभा इनकी वाग्धारा से झरती दिखाई देती है। इनके उदार अन्वेषणशील मन में उज्वल अतीत के महिमाशाले सत्य को पहचान कर उसे लेखनी में उंडेल दिया है। उन्होंने भारतीय इतिहास का दोहन किया है, भारतीय साहित्य का मथन किया है, रवीन्द्रसाहित्य को आत्मसात् किया है, कालिदास साहित्य का रस पान किया है और उन्हों ने पाश्चात्य साहित्य, ज्ञान-विज्ञान तथा भाषा विज्ञान का परिशीलन किया है जिसके फलस्वरूप वे भारत के उपन्यास-साम्राट बन सके हैं।

जयहिन्द

हमारी शिक्षा प्रणाली

Rosakutty T. A. I D. C.

भारत की स्वतन्त्रता प्राप्ति के बाद करीब २२ वर्ष बीत गये। सामाजिक, आर्थिक और राजनीतिक दृष्टि में कई परिवर्तन आते रहते है। लेकिन हमारी शिक्षा-प्रणाली अब भी जलाशय में तैरने वाली नाँव के समान घूमती फिरती है, एक स्थिरता नहीं। इसलिए हर एक व्यक्ति की अभिरुचि के अनुसार हमारे व्यक्तित्व की रक्षा करने केलिए एक अच्छी शिक्षा-प्रणाली का आरंभ करना अनिवार्य है।

शिक्षा का मुख्य उद्देश्य यह है कि शिक्षा प्राप्त करनेवाले व्यक्ति में छिपी हुई अव्यक्त शक्तियों तथा सामर्थ्यों का विकास हो जाय, सेवा, त्याग, उदारता आदि सद्गुण विकसित हो जाय। इसके अलावा ईमानदारी से अपनी [illegible] केलिए हितकर जीविका प्राप्त करने, समाज केलिए [illegible] और कार्य करने, अच्छे चरित्र निर्माण करने और देश के प्रति पूर्ण निष्ठा साबित करने की शक्ति आर्जित करना भी है। इसलिए इस तरह के गुणों को विकसित करने केलिए, जीवन को सबसे श्रेष्ठ बनाने केलिए, उन्नति की पराकाष्ठा पर पहुँचने केलिए, मनुष्य को ऐसी एक शिक्षा की आवश्यकता होती है कि वह सज्जन, समर्थ और सशक्त बन सके।

स्वतन्त्रभारत ने अपनी नीति के द्वारा लोकराष्ट्रों में एक सर्व-मान्य पद प्राप्त कर लिया। लेकिन शिक्षा संबंधी बातों पर हमारा स्थान भिन्न है। इसलिए उचित शिक्षा से जीवन को सार्थक बनाने का परिश्रम करना चाहिए। भारतीय शिक्षा-प्रणाली समय समय पर बदलती चली आ रही है।

शिक्षा का उद्देश्य केवल एक उपाधि लेना या नौकरी पाना नहीं। इसका लक्ष्य कुछ ऊंचा है। लेकिन इसकी सफल प्राप्ति की तीव्र अभिलाषा मन में होनी ही चाहिए।

अबकी शिक्षा-रीति का मुख्य दोष यह है कि शिक्षित लोग नौकरी की खोज में भाग जाते है। स्वतंत्र चिन्तन करने और अपने पैरों पर खडे होने की शक्ति वे प्राप्त करते ही नहीं। जीवन केलिए उपयोगी कलाओं का ज्ञान उन्हें नही दिया जाता। एक विद्यार्थी का लक्ष्य केवल पुस्तकीय शिक्षा पर सीमित रहना नहीं। इसलिए शारीरिक और मानसिक विकास केलिए मौका देना चाहिए। आजकल का मनुष्य, प्यास बुझाने केलिए तालाब की [illegible] दौडनेवाले एक कुत्ते के समान [illegible] है। उन और [illegible] अभिलाषाओं के पीछे [illegible] अभिलाषाओं की पूर्ति करने [illegible] आज के शिक्षा उनको मिलनी चाहिए। [illegible] विद्यार्थी है कल के विधाता यह बात हमें समझनी चाहिए। इसलिए पाठ्येतर विषयों में भाग लेने का अवसर होना चाहिए। महात्मा गांधी ने भारत केलिए एक आदर्श शिक्षा प्रणाली का निर्देश किया जिसका नाम है 'बेसिक शिक्षा'। इस पद्धति में मन के विकास के साथ साथ शारीरिक विकास पर भी ज़ोर दिया गया है। लेकिन आज का वातावरण उस शिक्षा-प्रणाली केलिए अनुचित नहीं। आजकल पढाई खतम करके विद्यालय

के बाहर आनेवाला विद्यार्थी स्वतंत्र रूप से कोई न कोई काम करके अपने परिवार का पालन-पोषन कर नहीं सकता है। खेद की बात है कि आधुनिक शिक्षा प्रणाली में शिक्षितों में अधिकतर लोग नौकरी न मिलने पर निस्सहाय हो बेकार रहते हैं और वे अपने परिवार का और अपना भी भार है।

लोग आजकल परीक्षा के संबंध में भी बहुत शब्द मचाते हैं। इसका मुख्यतम कारण यह है कि परीक्षा के बाद विजयी विध्यार्थी संतोष करते हैं और पराजित होनेवाला दुखित हो जाते हैं। तब उनके मन में यह आशय लगता है कि यदि परीक्षा नहीं होती तो इस तरह की विपत्ति आती नहीं। आजकल की अधिकतम अशाँतियों का कारण भी यही है। परीक्षा नहीं है तो हर एक विद्यार्थी अपनी अपनी इच्छा के अनुसार विचरण करने लगेगा और सुवर्ण समय को बरबाद करेगा। ऐसी स्थिति आती है तो हमारा भविष्य क्या हो जायगा, जानते नहीं। इसलिए परीक्षा-रीति में कुछ अंतर होना चाहिये, लेकिन उसका उन्मूलनाश करना उचित नहीं।

प्राचीन काल में गुरुकुल शिक्षा प्रणाली चली आती थी। वहाँ से उपाधि लेकर बाहर निकालनेवाले लोग विनम्र थे। लेकिन यह अंतर होता था कि उनको आज की तरह की परीक्षा नहीं थी। लेकिन हमको परीक्षा रूपी राक्षसी का सामना करना है। कारण है कि आजमुख्यत पुस्तकों की ओर ध्यान मोड देना पडा है। विध्यार्थियों के चरित्र निर्माण पर ध्यान देना ही शिक्षा का मुख्य लक्षय है। संसार के प्रगतिशील देशों की शिक्षा प्रणालियों से अनुकूल और लाभदायक गुणों को स्वीकार करके, जीवन केलिए उपयोगी कलाओं का ज्ञान विध्यार्थियों को देकर उनको व्यावहारिक जीवन के संपर्क में लाना चाहिए। इसकेलिए नैतिक शिक्षा आवश्यक है। फिर देशीय भाषाओं के माध्यम द्वारा शिक्षा देनी चाहिए।

इसलिए जिस प्रणाली के द्वारा विध्यार्थियों के मन का विकास हो या जो शिक्षा मनोविकास केलिए उपयुक्त है उसके बारे में समालोचना करके अनावश्यक शिष्टाचारों को हटाकर एक अच्छा मार्ग स्वीकार करना चाहिए। विधया और विनय से संपन्न होकर ये शिक्षित लोग अपने समाज का सफल नेतृत्व कर सकते हैं। यदि हमारी शिक्षा बालक केंद्रित हो जिसमें बालक की रुचि, शक्ति, योग्यता, प्रवृत्ति आदि का ध्यान रखकर उसकी रुचि के अनुसार शिक्षा देनी चाहिए। मनोवैज्ञानिक शिक्षा केलिए अनेक मनोविज्ञान केंद्र खोलकर और अनेक तरह की बुद्धि-परीक्षायें चलाकर इन क्षेत्रों में विद्यार्थियों को उपकार दे सकते हैं। इस प्रकार एक अच्छी परीक्षा-केंद्रित शिक्षा-प्रणाली को हमें स्वीकार करनी चाहिए।

कहानी

बीबी

Thankamony A. K. II B. A.

दिया बुझ गया; कमरे में घोर अंधकार छा गया। राधा अपनी बेटी को छाती से लगा कर लेटती थी। वह सो नहीं सकती थी; पति के बारे में कई बातें सोचती थी।

अपने पति को राधा सर्वस्व मानती थी; वह अपने पति गोपाल को देव समझती थी। पतिदेव के वियोग से वह दुखी हुई। बीत गयी बातें वह याद करने लगी।

गोपाल एक अनाथ युवक था। आवारे परिवार में उसका जन्म हुआ। वह अपने माता-पिता या नातेदारों को नहीं जानता था। बचपन में शहरी भिक्षुक बालकों के साथ घूमता-फिरता था। युवक होने पर किसी न किसी प्रकार धनी बनने की अभिलाषा उस में तीव्र हो रही थी। लेकिन वह अन्याय करना कभी नहीं चाहता था। शहरी-जीवन छोड कर वह एक ग्रामीण धनवान के यहाँ काम करने लगा।

गोपाल सौंदर्योपासक था। देहात के प्राकृतिक-सौंदर्य पर वह मोहित हो गया। छुट्टी के दिनों में वह जंगल के पास के निर्जन स्थानों पर जा के प्रकृति-छटा का मधु-पान किया करता था। जंगल से हो कर बहनेवाली नदी के इस पार के एक बडे वृक्ष की छाया में एक शिला-खंड पर गोपाल प्राय: बैठा करता था।

एक दिन गोपाल उपरोक्त वृक्ष-छाया में बैठ कर गा रहा था कि कोई शब्द सुन कर पीछे की ओर मुड कर देखने लगा। उसे लगा कि कोई वन-कन्या अपने गीत से मोहित होकर निर्निमेष देख रही है। देर तक दोनों परस्पर देखते रह गये। अंत में गोपाल ने पूछा, "क्यों आयी हो?" लजवन्ती देवी ने उत्तर दिया, "नदी में नहाने आयी हूँ" फिर भी प्रश्न हुआ, "तुम्हारा नाम क्या है?" उत्तर मिला, "राधा"

"घर कहाँ है?"

एक ओर हाथ बढा के राधा ने कहा, "वहाँ है"।

गोपाल उसके मुख-कमल पर न[illegible] डालते हुए बैठ गया, बाद में उसने पूछा[illegible]

"क्या, तुम्हारे नहाने केलिये, मुझे यहाँ से जाना है"?

इसका जवाब राधा ने दिया ही नहीं। वह मिट्टी में पैर से एक अस्पष्ट चित्र खींचती दीख पडी। बस, चलते समय, गोपाल का हृदय, राधा के रूप तथा उसके मधुर शब्दों से भरा हुआ था।

अगले दिन में भी वहीं पर गोपाल-राधा का मिलन हुआ, देर तक बात-चीत भी हुई। वे दोनों प्रेमी-प्रेमिका बन गये।

यह सब समझे, राधा के माता-पिताओं के अनुसार गोपाल बिलकुल तुच्छ व्यक्ति था ये राधा केलिये वह सर्वस्व भी था। तुरंत ही माता-पिताओं ने बेटी राधा का विवाह एक धनी व्यक्ति के साथ कराने का निश्चय किया। लेकिन राधा इसके अंगीकार करने को सन्नद्ध न थी। इसके फलस्वरूप क्रूर पिताने उसे खूब मार-पीट कर घर से बाहर निकाल दिया। दरवाज़ा बन्द किया गया। ज़ोर से पिताने यह भी कहा, "तेरेलिये यह दरवाज़ा कभी नहीं खुलेगा"।

कुछ समय तक वहीं बैठ कर रोने के बाद राधा नदी-तट पहुँची। स्वप्न में गोपाल को देख-देख कर वह बेचारी स्त्री वृक्ष के नीचे रात भर बैठ गयी।

अगले दिन गोपाल आया। राधाने अपनी दुःखपूर्ण कहानी उसे कह सुनाई। राधा की आँखों से आँसु बह निकलते थे। गालों से आँसु पोंछते हुए गोपाल ने उसे सान्त्वना दी। राधा को साथ ले कर वह अपने मालिक के

पास पहुँचा। सारी बातें सुन कर मालिक ने उन दोनों को एक पुराने मकान में ठहरने की अनुमति दी।

गोपाल और बीवी राधा का पारिवारिक जीवन वहाँ शुरु हुआ। सुखमय जीवन बीतने लगे उनके भाग्याकाश में काले बादल नहीं दीखते थे। लेकिन समय के बीत जाने पर न जाने कहाँ से दुर्भाग्य रुपी राक्षस उनको निगल लेने केलिये निकट आया।

दो सालों के बाद गोपाल का मालिक ज़मीन बेच कर कहीं चला गया। गोपाल-राधा की प्रेम-लता पर इतने में एक बेटी-सुमन पैदा हो चुका था। अब गोपाल के घर से आय से अधिक व्यय बढ जाने लगा।

परिस्थिति के दबाव से गोपाल को धनोपार्जन केलिये दूर तक जाना पडा। उसे और बीवी को भी वियोग असहनीय था। मगर इस से क्या फायदा था? दुःख-रुने चार महिने बीत गये। इतने में पत्र आया जाया करते थे। इस बार बीवी को मिले पत्र पर पति का हस्ताक्षर नहीं था। बीवी सोचने लगी कि किसी न किसी तरह में वहाँ जाकर उन से मिलूँगी।

अगले सबेरे वह जाग उठी। किसी पडोसिन से कुछ रुपये उधार ले कर बेटी सहित राधा प्राणेश्वर देखने निकली। देखे सभी आदमियों से मार्ग पूछ-पूछ कर राधा एक अपरिचित स्थान पहुँची। किसी एक युवक को देख कर उसने पत्र पर लिखा गया पता दिखाती हुई पूछा कि यह बाबू कहाँ रहते हैं? उन से मिलने आयी हूँ। उत्तर

दिये बिना देर तक युवक क्षितिज की ओर देखता रह गया। उसके चेहरे पर वेदना की रेखायें दीख पडी।

"क्या हुआ, बात क्या हुई?" राधा बार बार पूछने लगी।

युवक के मुंह से आवाज़ निकली, गोपाल हमारा दोस्त था ;यह पत्र हम से लिखा गया है"। बात काट कर राधा ने कहा, "मैं उनकी बीबी हूँ, उन से मिलना चाहती हूँ"।

"गोपाल से मिलना असंभव है"। लंबी निशब्दता के बाद युवक ने कहा।

पागल सी होकर राधा पूछने लगी, "क्यों, क्या बात हुई आखिर, क्यों मैं उन से मिल नहीं सकती?"

"तुम धीरज बाँधोगी तो कहूँगा" युवक का उत्तर था। "गोपाल संसार से हमेशा केलिये च-ले ग-ये"। "क्या यह सच हैं, यह सच है क्या?" बीवी के हृदय-दिमाग पर आग लगने लगी।

युवक ने फिर भी शुरु किया। "गोपाल को हैजा रोग से मरे एक महीना हो गया। मरने के पहले उसने कहा था कि यह दुरंत कथा मेरी बीवी को जानने न देना। तुम्हें सान्त्वना देने का तीव्र आग्रह भी उसके मन में था। इसलिये मैं ने पत्र लिख भेजा।"

कुछ दूरी पर एक कब्र थी। उसकी ओर इशारा करके युवकने कहा, "गोपाल वहाँ है .... मिट्टी की .... गोद में .... हम क्या करें .... विधि की क्रूरता है ...."

बेचारी बीवी राधा फूट-फूट कर रोते हुए उस कब्र की ओर पागल-सी दौड गयी।

रोती-चिल्लाती राधा अपने प्राण-प्यारे पति को पुकार-पुकार कर उस कब्र पर गिर पडी। उसकी निष्कलंक बेटी भी पास ही पडी पडी रोती थी। यह दृश्य युवक अधिक समय तक देख न सका। आँसु पीते हुए वह मुँह मोड खडा हुआ।

स्वर्गीय गोपाल की बीवी की चिल्लाहट धीमी होने लगी। धीरे-धीरे उसका हृदय-स्पन्दन भी मन्द पड रहा था, कुछ क्षणों के अन्दर राधा की चिल्लाहट हमेशा केलिये रुक गयी। अब भी अनाथ हुई बेटी की "माँ, माँ" पुकार उस अंतरिक्ष की भयानकता बढाती हुई गूँज उठती रही।

शाँति की भूमि

Krishnakumar, K. P. II B. A.

जागती शुभमय मानव-चेतना,
उडती मन-नीड तज के भावना।
मम मति मातृ-मही-महिमा पर,
गर्व-भरी कलिका-सी सुन्दर॥
लेकर काल अनादि से ही,
देती शिक्षा तू शाँति की
रखती तू सिर सुन्दर हीरा –
अनमोल अमन-अरमान-हीरा॥

जग में न कहीं अब जलती है
शुभ भ्रातृभाव की वर ज्योति।
विनाश का तांडव होता है अब–
दुनियाँ भर में, मति टूटी हाय!
अपना उल्लू सीधा करने,
औरों को नर निर्दय मारते।
आशा अपनी सफल बनाने
अन्याय महा सब नर करते॥
मानव-सेवा की वेदी पर
करते हैं जो आत्म-समर्पण,
मानव-पशु उनके लोहू से—
प्यास बुझाने मौका ताकते॥

अग्रसर होने का तव आह्वान,
समता-ममता-शाँति के मग में
और आशा तेरी अमन लाने की,
हलचल मचती इस दुनियाँ में॥
तापस हिमालय आज भी करता
रक्षा तेरी लौह-किला-सा।
सघन वनों से अब भी गूँजते,
ऋषि-मुनियों के पावन सूक्त॥
गंगा-सिन्धु-तटों पर भारती,
आर्य-द्रविड की संस्कृति-लहरें।
आज भी गूँजती देश सारे में
मुरलीगान की मादक लहरें॥
मिलित है तेरे निश्वासों में
गीता-उपनिषदों का सौरभ।
बापू-बुद्ध की पावन वाणी–
गुंजित है तव सन्तानों के कानों में॥

बिखर जाये सब देशों में तव–
शाँति-दीप की निर्मल-दीप्ति।
तेरे सपनों का साक्षात्कार–
जल्दी हो, तू हो कीर्तिमती!!

हिन्दी साहित्य समाज की वार्षिक रिपोर्ट

न्यूमैन कालेज की इस वर्ष की वार्षिक रिपोर्ट, प्रस्तुत करना हमारेलिये बडी प्रसन्नता की बात है। इस कालेज का हिन्दी साहित्य समाज कला और साहित्य संबंधी कई बातों में विद्यार्थियों की भलाई केलिए अत्यन्त महनीय सेवा कर रहा है। खुशी की बात यह है कि हिन्दी के कई विद्यार्थी इस कालेज में अध्ययन कर रहे हैं और वे हिन्दी साहित्य समाज को प्रगति की ओर ले जा रहे हैं।

पिछले साल की भांति इस वर्ष में भी प्रत्येक क्लास के प्रतिनिधीयों से बनाये गये 'इलक्टरल कालेज' ने, मतदात के द्वारा संसद के चेयरमैन, सेक्रटरी आदि को चुन लिया हिन्दी साहित्य समाज के इस साल की कार्यवाहक समिति के मौजूदे सदस्य ये हैं।

प्रेसिडेंट	— रेवरेन्ट फादर मात्यु पालमट्टम (प्रिनसिपल)
निर्देशक	— श्री. एन. वी. तोमस एम. ए.
चेयरमैन	— श्री. कृष्णकुमार के. पी. (II बी. ए.)
सेक्रटरी	— श्री. जयप्रकाश माधवन (II बी. ए.)
जोइन्ट सेक्रटरी	— श्री. मताई मात्यु (I बी. एससी.)

समाज का उद्घाटन तारिख २-११-१९६८ को केरल हाईकोर्ट जज माननीय श्री बालकृष्ण एराटी से किया गया था। उन्होंने और भाषणदाता श्री. एम. के. सानू ने विद्यार्थियों में अनुशासन की आवश्यकता पर प्रकाश डाला। उन दोनों के प्रति हम बहुत आभारी हैं।

हिन्दी साहित्यसमाज अपने सीमित समय के भीतर कई महत्वपूर्ण कार्य कर सका। छात्रों की जानकारी और वाग्वैदग्ध्य के पोषण करने के उद्देश्य से प्रेरित होकर इस समाज ने कई साप्ताहिक (weekly) वाग्वर्धिनि और चर्चा सभायें चलायी। "भारत में गाँधीवाद का भविष्य," "विद्यार्थी और देश के प्र[...] कर्तव्य," "भारत की शिक्षा प्र[...]," "गणतं[...]" "विद्यार्थी और अनुशासन," "हिन्दु समाज और ने[...] का भविष्य",

,,कालेजों में शिक्षा का माध्यम'' आदि छात्रों के उपयोगी विषयों पर ही चर्चायें की गयी हैं। और एक उल्लेखनीय बात हमारा अंतिम सम्मेलन है। इस सम्मेलन में हिन्दी विभाग के दो कुशल अध्यापक श्री. शीवराम एम. ए. और मिस मारगरेट एम. ए. ने जो भाषा दिये उन से सारे विद्यार्थी मंत्रमुग्ध रह गये। कई विद्यार्थी-विद्यार्थिनियों ने भी इस सम्मेलन में भाषण दिये। विद्यार्थीयों के विविध कलाप्रकटनों ने इस अंतिम सम्मेलन की सुन्दरता को और भी बढाया। अलावा इनके, इस वर्ष में न्यूमान कालेज में हुए सभी कार्यक्रमों में—कला, सांस्कारिक शिक्षा और अनुशासन संबधी—हिन्दी साहित्य समाज ने अपनी ओर से सजीव और सक्रिय भाग लिया।

हिन्दी साहित्य समाज की उन्नति और प्रगति केलिये अक्षीण परिश्रम किये हमारे पूजनीय प्रिनसिपल महोदय से हम बहुत आभारी हैं। उसी प्रकार अपने उपदेश- निर्देशों से समय समय पर सहायता किये श्री एन. वी. तोमस (निर्देशक) का नाम भी हिन्दी साहित्य समाज सादर याद कर रहा है। कई विद्यार्थी-विद्यार्थिनियों ने भी इस काम में हमारी सहायता की है। वे सब हमारे हार्दिक धन्यवाद के पात्र हैं। हिन्दी साहित्य समाज की प्रगति को लक्ष्य करके काम किये सब लोगों को, एक बार फिर, धन्यवाद देते हुए हम इस रिपोर्ट को पाठकों के सामने प्रस्तुत कर रहे हैं।

आप का सिक्रेटरी
जयप्रकाश माधवन

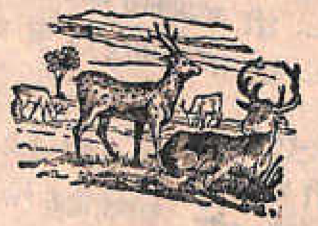

CORRIGENDA

English-Section

Sl. no.	Page No.	Col. no.	Para. no.	Line no. from the top	Errors	Corrections
1	1	1	2	14	The U.G.C.Commisson	The U. G. Commission
2	1	2	1	16	and merely	and that merely
3	2	2	2	10	in percentage	in the percentage
4	3	1	2	5	were	are
5	3	1	3	8	provisions	provision
6	4	1	1	4	at	in
7	4	1	2	4	meeting	meetings
8	4	1	2	15	Distinguishing	Distinguished
9	5	1	1	17	to measure	to some measure
10	5	1	1	25&26	disurbance	disturbance
11	5	2	2	3	due to	owing to
12	5	2	2	13	became	become
13	5	2	2	18	suspician	suspicion
14	5	2	2	21	repetedly	repeatedly
15	6	1	2	12	those, inside	them inside
16	6	1	4	2,3&4	and to promote exports, apart from reducing imports	, promote exports and reduce imports
17	6			1	faced he	face the
18	6	2	2	5	to	of
19	6	2	2	10	Percentage	percentage
20	7	2	2	6	through self	through the self
21	8	2	1	11	collegues	colleagues
22	8	1	1	15	luckly	luckily
23	8	2	1	2	goodby	good-bye
24	8	2	2	6	For	For,
25	9	2	2	14	heavlwards	heavenwards
26	9	1	1	6	for immediate	for the immediate
27	9	1	2	4	things	thighs
28	11	2	3	9	Phenumoina	Pneumonia
29	12	2	3	2	Phenumonia	Pneumonia
30	12	1	1	5	as antisceptic	as an antiseptic
31	12	1	1	11	hairtonic	hair tonic
32	12	1	1	4	naturals ubstance	natural substances
33	12	1	2	18	william	William
34	12	1	2	3	terlene	terylene
35	12	2	1	10&11	Soap, Candles' Sugar	soap, candles, sugar
36	13	2	3	2	used	of organic compounds
37	14	2	1	3	fine	fire
38	15	1	1	13	forget	forgot
39	17	1	1	19	occures	occurs
40	17	1	1	22	occoures	occurs
41	17	1	2	3	fule	fuel
42	17	2	1	9	aero-engine	aero-engines
43	18	1	1	5	energetic, chemical	energetic chemical
44	18	2	1	5	uses once	uses the once

Sl. No.	Page No.	Col. No.	Para No.	Line No. from the top	Errors	Corrections
45	20	2	2	5	to town	to the town
46	20	3	3	2	days	day's
47	22	1	1	4	nearby	nearly
48	23	4	4	1	learning	leaning
49	24	1	7	2	jewell	jewel
50	24	1	8	3	Lake	lake
51	25	1	5	4	Beating	beating
52	25	1	6	2	years	year
53	26	1	2	4	for tour	for the tour
54	26	1	2	12	kick	a kick
55	27	1	1	19	Luckly	Luckily
56	28	1	2	2	cought	caught
57	29				Hafsa III B. A.	Hafsa II B. A.
58	30	2	1	13	a terrorism	terrorism
59	33	1	1	12	Then joined	Then he joined
60	36	2	3	6	to the up	to take up
61	37	1	2	1	As	All
62	38	1	1	1&2	defect with us is	defect is
63	38	1	1	4	is dangerous thing	is a dangerous thing
64	38	1	1	5	pope	Pope
65	39				Jose Sedastian	Jose Sebastian
66	41	2	3	5	of a catalysts	of catalysts
67	44	1	2	7	in its	in their
68	44	2	2	2	problems	problem
69	46	1	2	15	craming	cramming
70	49	1	1	3	pepole	People
71	51	1	1	8	mighter	mightier

FRATERNAL FUND
(Bankers & Chitty Foremen)

MUTTOM

PHONE No. 36
(Estd. in 1961)

POPULAR AND TRUSTED PROMOTORS OF MONTHLY CHITTIES

Managing Partners:-

M. A. THOMMAN B. COM.
MADACKAL, EDAPALLY

K. J. MATHEW B.A., D.S.S.
KARIMTHURUTHEL KALLARACKAL
THUDANGANAD

Cover Printed at Anand Press, Ernakulam, Cochin-11.